

Lagrådsremiss

Nya regler för att främja central clearing av OTC-derivat i EU

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 12 februari 2026

Ebba Busch

Niklas Wykman
(Finansdepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

I lagrådsremissen föreslås de lagstiftningsåtgärder som behöver göras på grund av ändringar i EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister och EU:s direktiv om värdepappersfonder. OTC-derivat är derivatkontrakt som handlas bilateralt mellan köpare och säljare vid sidan av reglerade marknader (Over-The-Counter). En central motpart är en aktör i den finansiella infrastrukturen som träder emellan parterna i en finansiell transaktion.

Ändringarna innebär huvudsakligen följande:

- Finansinspektionen ska få besluta att ta ut en s.k. särskild avgift (som är en form av sanktionsavgift) vid överträdelser av EU-förordningen i fler fall än i dag.
- En bestämmelse om överföring av sekretess från vissa andra myndigheter till regeringen införs med anledning av en ny bestämmelse om informationsdelning i krissituationer i EU-förordningen.
- Begränsningen av en värdepappersfonds tillåtna exponering mot en och samma motpart vid transaktioner med derivatinstrument ska gälla alla derivatinstrument som inte har överlämnats för clearing hos en central motpart och inte bara OTC-derivat.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 25 juni 2026.

Innehållsförteckning

1	Beslut	4
2	Lagtext	5
2.1	Förslag till lag om ändring i lagen (2013:287) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister	5
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder	7
2.3	Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)	8
3	Ärendet och dess beredning	9
4	EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister	10
4.1	Syftet med EU-förordningen och behovet av ändringar	10
4.2	Ändringsförordningen	10
4.3	Ändringsdirektivet	12
4.4	Det fortsatta arbetet inom EU som har betydelse för tillämpningen och översyner	13
5	Lagändringar med anledning av ändringsförordningen	14
5.1	Överträdelser av EU-förordningen som kan leda till beslut om särskild avgift	14
5.2	Sekretess	17
6	Genomförande av ändringsdirektivet	20
6.1	UCITS-direktivet	20
6.2	Kapitaltäckningsdirektivet och värdepappersbolagsdirektivet	22
6.2.1	Riskhantering	22
6.2.2	Översyn och utvärdering avseende riskhantering	23
6.2.3	Tillsynsbefogenheter avseende riskhanteringen	24
7	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	25
8	Förslagens konsekvenser	26
9	Författningskommentar	29
9.1	Förslaget till lag om ändring i lagen (2013:287) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister	29
9.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder	31
9.3	Förslaget till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)	32

Bilaga 1	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/2987 av den 27 november 2024 om ändring av förordningarna (EU) nr 648/2012, (EU) nr 575/2013 och (EU) 2017/1131 vad gäller åtgärder för att minska alltför stora exponeringar mot centrala motparter i tredjeland och effektivisera unionens clearingmarknader	33
Bilaga 2	Rättelse till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/2987 av den 27 november 2024 om ändring av förordningarna (EU) nr 648/2012, (EU) nr 575/2013 och (EU) 2017/1131 vad gäller åtgärder för att minska alltför stora exponeringar mot centrala motparter i tredjeland och effektivisera unionens clearingmarknader	104
Bilaga 3	Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/2994 av den 27 november 2024 om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2013/36/EU och (EU) 2019/2034 vad gäller behandlingen av koncentrationsrisk som är en följd av exponeringar mot centrala motparter och av motpartsrisk i centralt clearade derivattransaktioner	105
Bilaga 4	Sammanfattning av promemorian Nya regler för att främja central clearing av OTC-derivat i EU	110
Bilaga 5	Promemorians lagförslag	111
Bilaga 6	Förteckning över remissinstanserna	115
Bilaga 7	Jämförelsetabell: Direktiven och svensk lag	116

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i lagen (2013:287) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister,
2. lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder,
3. lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (2013:287) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 1 § lagen (2013:287) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

1 §¹

Finansinspektionen ska besluta att en särskild avgift ska tas ut av den som åsidosätter sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 genom att

1. inte överlämna OTC-derivatkontrakt för clearing hos central motpart (artikel 4),

2. inte tillämpa rättvisa, skäliga, icke-diskriminerande och transparenta handelsvillkor vid tillhandahållandet av clearingtjänster (artikel 4.3a),

3. inte vidta alla rimliga åtgärder för att identifiera, förebygga, hantera och övervaka intressekonflikter vid tillhandahållandet av clearingtjänster (artikel 4.3a),

4. inte underrätta Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och Finansinspektionen om att positioner i OTC-derivatkontrakt inte har beräknats eller att positionerna överskrider relevanta tröskelvärden (artiklarna 4a.1 a och 10.1 a),

5. inte upprätta clearingarrangemang (artiklarna 4a.1 b och 10.1 b),

4. inte underrätta Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och Finansinspektionen om att positioner i OTC-derivatkontrakt inte har beräknats eller att positionerna överskrider relevanta tröskelvärden (artiklarna 4a.1 och 10.1),

5. inte upprätta clearingarrangemang (artiklarna 4a.1 och 10.1),

6. inte uppfylla de skyldigheter som följer av kravet om aktivt konto i enlighet med det som anges i artikel 7a,

7. inte beräkna sina aktiviteter och riskexponeringar i enlighet med det som anges i artikel 7b,

¹ Senaste lydelse 2020:909.

6. inte se till att uppgifter om derivatkontrakt rapporteras eller tillhandahålls för rapportering till transaktionsregister (artikel 9.1 och 9.1a),

7. inte föra register över alla ingångna derivatkontrakt och varje ändring under minst fem år efter avslutande av kontraktet (artikel 9.2),

8. inte se till att uppgifter om derivatkontrakt rapporteras eller tillhandahålls för rapportering till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten i de fall ett transaktionsregister inte är tillgängligt (artikel 9.3), *eller*

9. inte införa lämpliga förfaranden och system för att mäta, övervaka och begränsa operativa risker och kreditrisker (artikel 11).

8. inte rapportera till Finansinspektionen i enlighet med det som anges i artiklarna 7b, 7d och 9.1,

9. inte informera kunder och offentliggöra uppgifter i enlighet med det som anges i artikel 7c,

10. inte se till att uppgifter om derivatkontrakt rapporteras eller tillhandahålls för rapportering till transaktionsregister (artikel 9.1 och 9.1a),

11. inte införa lämpliga förfaranden och arrangemang för att säkerställa kvaliteten på de uppgifter som rapporteras (artikel 9.1),

12. inte föra register över alla ingångna derivatkontrakt och varje ändring under minst fem år efter avslutande av kontraktet (artikel 9.2),

13. inte se till att uppgifter om derivatkontrakt rapporteras eller tillhandahålls för rapportering till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten i de fall ett transaktionsregister inte är tillgängligt (artikel 9.3),

14. inte införa lämpliga förfaranden och system för att mäta, övervaka och begränsa operativa risker och kreditrisker (artikel 11), *eller*

15. inte ansöka om auktorisation hos Finansinspektionen innan användande eller antagande av en ändring av en modell för beräkning av initialsäkerhet (artikel 11.3).

Den särskilda avgiften ska uppgå till lägst 5 000 kronor och högst 50 miljoner kronor.

Avgiften tillfaller staten.

1. Denna lag träder i kraft den 25 juni 2026.

2. Äldre bestämmelser gäller för överträdelser som har ägt rum före ikraftträdandet.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder

Härigenom föreskrivs¹ att 5 kap. 14 § lagen (2004:46) om värdepappersfonder² ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap.

14 §

I en värdepappersfond får, med de ytterligare begränsningar som kan följa av 21 och 22 §§, exponeringen mot en och samma motpart vid transaktioner med sådana derivatinstrument som avses i 12 § andra stycket uppgå till högst 10 procent av fondens värde, när motparten är ett sådant kreditinstitut som anges i 10 §. I andra fall får exponeringen uppgå till högst 5 procent av fondens värde.

I en värdepappersfond får, med de ytterligare begränsningar som kan följa av 21 och 22 §§, exponeringen mot en och samma motpart uppgå till högst 5 procent av fondens värde vid transaktioner med derivatinstrument som inte har överlämnats för clearing hos en auktoriserad eller godkänd central motpart.

Om motparten är ett sådant kreditinstitut som avses i 10 § får transaktioner med sådana derivatinstrument som anges i första stycket i stället uppgå till högst 10 procent av fondens värde.

Denna lag träder i kraft den 25 juni 2026.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/2994.

² Senaste lydelse av lagens rubrik 2013:563.

2.3 Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

Härigenom föreskrivs att det i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska införas en ny paragraf, 30 kap. 8 f §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

30 kap.

8 f §

Får regeringen från en annan myndighet en uppgift som är sekretessreglerad i 7 §, och som den myndigheten har fått inom ramen för det samarbete inom ett tillsynskollegium som avses i artikel 24 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, blir 7 § tillämplig på uppgiften även hos regeringen.

Denna lag träder i kraft den 25 juni 2026.

3 Ärendet och dess beredning

Europaparlamentet och rådet har antagit förordning (EU) 2024/2987 av den 27 november 2024 om ändring av förordningarna (EU) nr 648/2012, (EU) nr 575/2013 och (EU) 2017/1131 vad gäller åtgärder för att minska alltför stora exponeringar mot centrala motparter i tredjeland och effektivisera unionens clearingmarknader, kallad ändringsförordningen. Ändringsförordningen trädde i kraft den 24 december 2024 och den ska, med några undantag, tillämpas fr.o.m. det datumet. Ändringsförordningen finns i *bilaga 1* och en rättelse av en artikel i förordningen finns i *bilaga 2*. Vidare har Europaparlamentet och rådet antagit direktiv (EU) 2024/2994 av den 27 november 2024 om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2013/36/EU och (EU) 2019/2034 vad gäller behandlingen av koncentrationsrisk som är en följd av exponeringar mot centrala motparter och av motpartsrisk i centralt clearade derivattransaktioner, kallat ändringsdirektivet. Ändringsdirektivet trädde i kraft den 24 december 2024. Medlemsstaterna ska senast den 25 juni 2026 sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet. Ändringsdirektivet finns i *bilaga 3*.

Under förhandlingen om Europeiska kommissionens förslag till ändringsförordning och ändringsdirektiv har en faktagruppromemoria upprättats inom Regeringskansliet och överlämnats till riksdagen (2022/23:FPM44). Finansdepartementet har därefter tagit fram promemorian Nya regler för att främja central clearing av OTC-derivat i EU. I promemorian föreslås de lagstiftningsåtgärder som behöver göras på grund av de ändringar som genom ändringsförordningen och ändringsdirektivet har gjorts i EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister och EU:s direktiv om värdepappersfonder. En sammanfattning av promemorian finns i *bilaga 4*. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 5*.

Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 6*. Remissvaren finns tillgängliga på regeringens webbplats (regeringen.se) och i Finansdepartementet (Fi2025/01512).

I *bilaga 7* finns en uppställning som visar vilka bestämmelser som i svensk rätt genomför ändringsdirektivet.

I denna lagrådsremiss behandlas promemorians förslag.

4 EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister

4.1 Syftet med EU-förordningen och behovet av ändringar

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, kallad EU-förordningen, tillämpas sedan 2012. OTC-derivat är derivatkontrakt som handlas bilateralt mellan köpare och säljare vid sidan av reglerade marknader eller motsvarande marknader i tredjeland. Förordningen innehåller bl.a. krav på att alla standardiserade OTC-derivat ska clearas via en s.k. central motpart. En central motpart är en aktör i den finansiella infrastrukturen som träder emellan parterna i en finansiell transaktion och blir då köpare till varje säljare och säljare till varje köpare. Regelverket syftar till att minska systemrisk genom att öka transparensen på OTC-derivatmarknaden och minska de motpartsrisker och operativa risker som är förenade med OTC-derivat (se närmare prop. 2012/13:72 s. 15). Sedan 2012 har det gjorts två större revideringar av EU-förordningen och den har också kompletterats med ett regelverk som hanterar återhämtning och resolution av centrala motparter.

Två av de globalt mest betydande centrala motparterna är belägna i Storbritannien. Efter beslutet om Storbritanniens utträde ur EU genomfördes en av de större revideringarna av EU-förordningen, med syftet att göra tillsynsarrangemangen för centrala motparter både inom EU och i tredjeland mer ändamålsenliga. Europeiska kommissionen har sedan Storbritanniens utträde ur EU också antagit ett antal tillfälliga beslut som har möjliggjort tillträde till centrala motparter i Storbritannien för marknadsaktörer i unionen. Samtidigt har kommissionen uppmanat dessa marknadsaktörer att minska sina exponeringar mot systemviktiga centrala motparter i tredjeland, som anses vara alltför stora. I december 2021 föreslog vidare Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) åtgärder som bl.a. syftade till att minska exponeringarna mot nämnda två centrala motparter i Storbritannien, som benämnts som särskilt systemviktiga (se närmare faktrapomemoria 2022/23:FPM44).

4.2 Ändringsförordningen

I december 2022 lämnade kommissionen förslag till ändringar i EU-förordningen och vissa andra EU-rättsakter, med bl.a. syftet att hantera finansiella stabilitetsrisker genom att minska EU:s beroende av centrala motparter i tredjeland. Med anledning av förslagen har Europaparlamentet och rådet antagit ändringsförordningen och ändringsdirektivet som sammanlagt ändrar i sju EU-rättsakter.

Ändringarna i EU-förordningen har som övergripande syfte att hantera finansiella stabilitetsrisker och att skapa ett effektivt och konkurrenskraftigt clearingsystem inom EU. Det införs nya bestämmelser som är

inriktade på att minska alltför stora exponeringar mot systemviktiga centrala motparter i tredjeland som tillhandahåller clearingtjänster som bedömts vara av stor systemvikt. Andra ändringar syftar till att göra unionens clearingsystem mer attraktivt och göra centrala motparter inom EU säkrare och mer motståndskraftiga. Vissa av ändringarna görs också med anledning av de problem som uppdagades på energiderivatmarknaderna under 2022 på grund av de höga och volatila energipriserna.

För att öka clearingen inom EU och därmed minska riskerna mot systemviktiga centrala motparter i tredjeland införs bl.a. ett nytt krav om ett s.k. aktivt konto (artikel 7a). Kravet innebär i huvudsak en skyldighet för vissa aktörer att inneha ett konto hos en central motpart i unionen och clara ett representativt antal transaktioner på det kontot (skäl 11). Kravet omfattar endast vissa kategorier av derivatkontrakt, för närvarande räntederivat denominerade i euro eller polska zloty och kortfristiga räntederivat denominerade i euro. För tillsyn av att kravet följs införs bl.a. regler om rapportering (artikel 7b). För att uppmuntra clearing inom EU införs vidare en skyldighet för aktörer som tillhandahåller clearingtjänster hos centrala motparter både inom EU och i tredjeland att informera om alternativet inom EU (artikel 7c).

Vissa av ändringarna syftar till att stärka tillsynen över centrala motparter inom EU och tillsynskonvergensen mellan medlemsstaterna. Exempelvis utvidgas bestämmelserna om auktorisation och utvidgning av auktorisation till att även omfatta icke-finansiella instrument. Vidare får Esma en mer framträdande roll, bl.a. genom att Esma görs till medordförande i tillsynskollegierna tillsammans med den nationella behöriga myndigheten (artikel 18). Esma ges också en koordinerande roll i händelse av kris (artikel 24). Det görs också ändringar för att effektivisera vissa av processerna som följer av förordningen, bl.a. när det gäller auktorisation och utvidgning av auktorisation samt validering av riskmodeller och parametrar (artiklarna 14, 15, 15a, 17, 17a, 49 och 49a). Vidare ska det inrättas en central databas för att effektivisera kommunikationen som följer av förordningen, bl.a. vid dessa processer (artikel 17c).

Det görs även justeringar avseende rapporteringskraven. Vissa nya krav införs (artiklarna 7d och 7e) och det görs också justeringar i rapporteringsundantaget för transaktioner som involverar icke-finansiella motparter inom grupper (artikel 9.1). Även andra regler som stärker myndigheters information om icke-finansiella motparters verksamhet införs. Regleringen om att medlemsstaterna ska utse en myndighet som ansvarar för icke-finansiella motparters regelefterlevnad utökas till att avse samtliga skyldigheter som fastställs i EU-förordningen (artikel 10.5). Den myndigheten uppdras vidare att rapportera viss information till Esma om de icke-finansiella motparternas exponeringsnivå i OTC-derivat. Ett antal ändringar införs som avser clearingkravet, bl.a. i de beräkningsregler av positioner som tillämpas i förhållande till clearingtrösklarna (artiklarna 4a och 10). Ett undantag från clearingkravet införs för transaktioner som härrör från s.k. riskreduceringstjänster (artikel 4b). Det görs vidare ändringar i bestämmelserna om riskbegränsningstekniker för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart (artikel 11). Bland annat införs en auktorisationsprocess för användandet av modeller för beräkning av initialsäkerheter som gäller sådana OTC-derivatkontrakt (artikel 11.3).

Genom ändringsförordningen görs också vissa ändringar i de uppföranderegler som den centrala motparten ska följa i verksamheten. Bland annat i fråga om deltagandekraven för icke-finansiella motparter (artikel 37) och kraven på säkerheter (artikel 46). Vidare införs ytterligare transparenskrav på clearingmedlemmar och kunder som tillhandahåller clearingtjänster till kunder, för att göra det lättare för kunderna att förutse krav på marginalsäkerheter (artikel 38). Det görs även ändringar i bestämmelserna om relationer med tredjeländer (artiklarna 25.4–25.7c, 25a.2, 25b.1, 25f.1, 25o, 25p.1 och 25p.2). Bestämmelserna i EU-förordningen är i huvudsak direkt tillämpliga. Frågan om lagändringar med anledning av ändringsförordningen behandlas i avsnitt 5.

Genom ändringsförordningen görs det också vissa ändringar i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, kallad tillsynsförordningen. Vidare görs ändringar i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131 av den 14 juni 2017 om penningmarknadsfonder, kallad EU:s förordning om penningmarknadsfonder. Det görs också ändringar i och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG, kallad Esmaförordningen. Ändringarna i tillsynsförordningen och EU:s förordning om penningmarknadsfonder innebär huvudsakligen att anpassningar görs till ändringar i EU-förordningen och att särskilda regler införs för vissa transaktioner som clearas centralt. Ändringen i Esmaförordningen innebär att EU-förordningen läggs till bland de uppräknade EU-rättsakter som den förordningen ska tillämpas på. Dessa ändringar är direkt tillämpliga och behandlas därför inte vidare i denna lagrådsremiss.

4.3 Ändringsdirektivet

Till följd av ändringarna i EU-förordningen görs det genom ändringsdirektivet vissa kompletterande ändringar i några EU-direktiv. Bland annat görs det ett par ändringar i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 av samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), kallat UCITS-direktivet. Vidare görs det några ändringar i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, kallat kapitaltäckningsdirektivet. Slutligen görs det också några ändringar i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU, kallat värdepappersbolagsdirektivet.

Ändringarna syftar huvudsakligen till att undanröja vissa hinder för central clearing i UCITS-direktivet samt införa vissa förtydliganden i kapitaltäckningsdirektivet och värdepappersbolagsdirektivet, i huvudsak när det gäller kreditinstitutens och värdepappersbolagens riskhantering.

Frågan om lagändringar med anledning av ändringsdirektivet behandlas i avsnitt 6.

4.4 Det fortsatta arbetet inom EU som har betydelse för tillämpningen och översyner

Kommissionen ges i ändringsförordningen befogenhet att, i vissa fall under vissa särskilt angivna förutsättningar, anta delegerade akter som ändrar eller kompletterar EU-förordningen, bl.a. för att

- ändra förteckningen över derivatkontrakt som omfattas av kravet om aktivt konto (artikel 7a.7), och
- ange metoden för att fastställa avgiftsbeloppen och villkoren för betalning av avgifterna som Europeiska bankmyndigheten (Eba) ska ta ut av de motparter som använder de proformamodeller som validerats av Eba (artikel 11.12a).

Kommissionen ges även befogenhet att anta ett stort antal tekniska standarder för tillsyn som, i vissa fall i samarbete och efter samråd med andra aktörer, utarbetats av Esma. Det gäller bl.a. för att närmare specificera

- nivån på de clearingtrösklar som är tillämpliga på aggregerade positioner (artikel 4a.4),
- vissa av kraven och uppgifter om rapportering när det gäller aktivt konto (artikel 7a.8),
- den typ av uppgifter som clearingmedlemmar och kunder som tillhandahåller clearingtjänster till kunder ska offentliggöra (artikel 7c.4),
- innehållet i den information som ska rapporteras om clearingverksamhet hos centrala motparter som är godkända enligt artikel 25 (artikel 7d.2),
- innehållet i den information som ska rapporteras av centrala motparter som är auktoriserade enligt artikel 14 (artikel 7e.2),
- vad som utgör systematiska uppenbara fel avseende viss rapportering (artikel 12.5).

Kommissionen ges även befogenhet att anta tekniska standarder för tillsyn som utarbetats av de europeiska tillsynsmyndigheterna för att specificera de tillsynsförfaranden som avses i artikel 11 i EU-förordningen när det gäller vissa riskhanteringsförfaranden (artikel 11.15 aa).

Kommissionen ges också befogenhet att anta tekniska standarder för genomförande som utarbetats av Esma, bl.a. när det gäller format för viss rapportering (artiklarna 7d.3 och 7e.3).

Kommissionen ska, senast den 25 december 2029, utvärdera tillämpningen av EU-förordningen och upprätta en allmän rapport. Rapporten ska läggas fram för Europaparlamentet och rådet, åtföljd av eventuella lämpliga förslag. Esma ska, senast den 25 december under åren 2026, 2027

och 2028, överlämna flera rapporter till Europaparlamentet, rådet och kommissionen i olika frågor, bl.a. när det gäller viss tillämpning av EU-förordningen (artikel 85).

Esma ska vidare, senast den 25 juni 2026 eller efter underrättelse från den gemensamma övervakningsmekanismen, i nära samarbete och efter samråd med vissa andra aktörer, bedöma hur effektiv artikel 7a i EU-förordningen är när det gäller att minska exponeringarna mot systemviktiga centrala motparter i tredjeland som erbjuder tjänster av stor systemvikt. Bedömningen ska åtföljas av en rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen som ska innehålla en konsekvensbedömning av kompletterande åtgärder, däribland kvantitativa tröskelvärden. Inom sex månader från mottagande av den rapporten ska kommissionen utarbeta sin egen rapport, som vid behov kan åtföljas av ett lagstiftningsförslag (artikel 7a.10).

5 Lagändringar med anledning av ändringsförordningen

Som framgår av avsnitt 4.2 görs genom ändringsförordningen bl.a. justeringar i EU-förordningen. Flera av de ändringarna innebär nya eller ändrade skyldigheter när det gäller clearing, rapportering och riskbegränsning av OTC-derivat. Det görs också bl.a. ändringar i bestämmelserna i EU-förordningen om myndigheters samarbete i krissituationer. Vissa av ändringarna kräver lagändringar i svensk rätt.

5.1 Överträdelser av EU-förordningen som kan leda till beslut om särskild avgift

Regeringens förslag

Finansinspektionen ska besluta att en s.k. särskild avgift (som är en form av sanktionsavgift) ska tas ut av den som åsidosätter sina skyldigheter enligt EU-förordningen genom att inte uppfylla kraven på

- aktivt konto,
- beräkning och rapportering av aktiviteter och riskexponeringar,
- information till kunder vid tillhandahållandet av clearingtjänster,
- rapportering till Finansinspektionen,
- införande av lämpliga förfaranden och arrangemang för att säkerställa kvaliteten på de uppgifter som rapporteras, eller
- att ansöka om auktorisation innan användande eller antagande av en ändring av en modell för beräkning av initialsäkerhet.

Det ska även göras vissa följdändringar i hänvisningar till EU-förordningen.

Regeringens bedömning

EU-förordningens bestämmelser om vilka åtgärder Finansinspektionen ska vidta vid vissa särskilt angivna överträdelser kräver inte några lagstiftningsåtgärder.

Promemorians förslag och bedömning

Förslaget och bedömningen i promemorian stämmer överens med regeringens förslag och bedömning.

Remissinstanserna

Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget och bedömningen eller har inget att invända mot dem. *Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet* anser att det kan diskuteras om det skulle gå att utforma en mera lättillgänglig lagtext än den som föreslås i promemorian.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Enligt EU-förordningen ska medlemsstaterna införa bestämmelser om sanktioner vid överträdelser av bestämmelserna i avdelning II i förordningen om clearing, rapportering och riskbegränsning av OTC-derivat (artiklarna 4–13a) och vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de genomförs (artikel 12.1). Enligt förordningen ska sanktionerna åtminstone inkludera administrativa avgifter samt vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Bestämmelser om sanktioner mot den som åsidosätter sina skyldigheter enligt EU-förordningen har införts i lagen (2013:287) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, kallad kompletteringslagen. I den lagen finns bestämmelser om att Finansinspektionen, som är behörig myndighet enligt EU-förordningen (1 kap. 2 §), i vissa uppräknade situationer ska besluta om särskild avgift (2 kap. 1 §). Enligt lagen får Finansinspektionen, för tillsynen över att EU-förordningen följs, förelägga ett företag eller någon annan att tillhandahålla uppgifter, handlingar eller annat (4 kap. 1 § första stycket 1). I lagen finns också en möjlighet för Finansinspektionen att förelägga den som har åsidosatt sina skyldigheter enligt förordningen att inom viss tid vidta en viss åtgärd för att komma till rätta med situationen eller upphöra med ett visst agerande (4 kap. 2 §). Sådana förelägganden får förenas med vite (4 kap. 3 §).

Genom ändringsförordningen införs vissa nya bestämmelser i avdelning II i EU-förordningen och det görs vissa tillägg och ändringar i befintliga bestämmelser i den avdelningen. Vissa justeringar och tillägg innebär att det krävs ändringar i kompletteringslagen. Dessa behandlas i det följande.

För vissa finansiella och icke-finansiella motparter införs ett antal skyldigheter kopplade till det nya kravet om att inneha och använda ett s.k. aktivt konto (artikel 7a). Det införs också en skyldighet för motparter som omfattas av det kravet att beräkna sina aktiviteter och riskexponeringar i de kategorier av derivatkontrakt som omfattas av kravet om aktivt konto och till sin behöriga myndighet rapportera de uppgifter som är nödvändiga

för att bedöma om de uppfyller det kravet. Motparterna ska också rapportera andra uppgifter som visar att vissa uppräknade skyldigheter kopplade till det aktiva kontot är uppfyllda (artikel 7b). Det införs en skyldighet för clearingmedlemmar och kunder som tillhandahåller tjänster både via en central motpart inom EU (dvs. som har auktoriserats enligt artikel 14) och en central motpart i tredjeland (dvs. som har godkänts enligt artikel 25) att tillhandahålla viss information till sina kunder (artikel 7c). Det införs en skyldighet för clearingmedlemmar och kunder som clearar kontrakt genom en central motpart i tredjeland att rapportera sådan clearingverksamhet till sin behöriga myndighet (artikel 7d). För finansiella motparter, icke-finansiella motparter och centrala motparter införs en skyldighet att införa lämpliga förfaranden och arrangemang för att säkerställa kvaliteten på vissa uppgifter som de rapporterar (artikel 9.1 andra stycket). Det görs också justeringar i rapporteringsundantaget för transaktioner som involverar icke-finansiella motparter inom grupper. Genom ett tillägg ska den icke-finansiella motpartens moderföretag inom unionen rapportera den icke-finansiella motpartens derivatpositioner på aggregerad basis (artikel 9.1 tredje stycket). Det införs också en skyldighet för vissa finansiella och icke-finansiella motparter att ansöka om auktorisation från sina behöriga myndigheter innan de använder eller antar en ändring av en modell för beräkning av initialsäkerhet avseende riskhanteringsförfaranden som kräver utbyte av säkerheter när det gäller OTC-kontrakt som inte clearas genom en central motpart (artikel 11.3). Bestämmelserna i EU-förordningen kommer i flera fall dessutom att kompletteras av bindande rättsakter som kommissionen antar med stöd av EU-förordningen.

Med anledning av ändringarna i EU-förordningen bör det göras tillägg i bestämmelserna i kompletteringslagen så att Finansinspektionen ska ta ut särskild avgift även av den som åsidosätter de nya skyldigheterna. Enligt *Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitets* uppfattning kan det diskuteras om det skulle gå att utforma en mera lättillgänglig lagtext än den som föreslås i promemorian. Regeringen anser att bestämmelserna bör utformas på liknande sätt som andra, motsvarande bestämmelser på finansmarknadsområdet (se t.ex. 3 kap. 2 § 2 lagen [2019:1215] med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om värdepapperisering).

I avdelning II i EU-förordningen införs även en rapporteringsskyldighet för centrala motparter (artikel 7e). Enligt lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden ska Finansinspektionen ingripa mot en central motpart som har åsidosatt sina skyldigheter enligt den lagen eller andra författningar som reglerar företagets verksamhet (25 kap. 1 §). Bestämmelsen omfattar därmed även skyldigheter enligt EU-förordningen. Finansinspektionen har därigenom enligt gällande rätt befogenheter att utöva tillsyn och meddela sanktioner också avseende den nya rapporteringsskyldigheten. Någon lagändring krävs därför inte.

Det görs dessutom justeringar i bestämmelserna i EU-förordningen om clearingtrösklarna och vilka positioner som ska beräknas när det kommer till den begränsning av clearingskyldigheten som gäller för mindre finansiella motparter och icke-finansiella motparter (artiklarna 4a.1 och 10.1). Dessa ändringar ska dock inte tillämpas förrän den dag vissa tekniska standarder för tillsyn träder i kraft (artikel 5 i ändringsförordningen). Med

nämnda begränsningar av clearingskyldigheten följer vissa skyldigheter. Dessa skyldigheter motsvarar skyldigheter som anges i kompletteringslagen och som, om de åsidosätts, medför att Finansinspektionen ska ta ut en särskild avgift (2 kap. 1 § första stycket 4 och 5). Skyldigheter som åläggs motparterna följer direkt av EU-förordningen och de preciseringar som anges i förordningen ska därför beaktas vid bedömningen om en särskild avgift ska tas ut (se prop. 2012/13:72 s. 53). Någon ändring i sak av bestämmelserna i kompletteringslagen behöver inte göras i anledning av dessa justeringar i EU-förordningen. Däremot behöver det göras följändringar i hänvisningarna till dessa artiklar i kompletteringslagen med anledning av de ändringar i artiklarna som görs i förordningen.

I EU-förordningen införs även vissa bestämmelser om åtgärder som den behöriga myndigheten ska vidta vid vissa särskilt angivna överträdelser (artiklarna 7a.8, 7b.3 och 12.1a). Genom gällande svensk rätt, och genom de ändringar som föreslås ovan när det gäller särskild avgift, har Finansinspektionen de verktyg som krävs för att kunna utöva den tillsyn som förutsätts i de nya bestämmelserna i EU-förordningen. Det krävs därför inte några lagändringar.

5.2 Sekretess

Regeringens förslag

Om regeringen från en myndighet får en uppgift som är sekretessreglerad, och som den myndigheten har tagit emot från någon som deltar i ett tillsynskollegium enligt EU-förordningen under en kris-situation, ska sekretessregleringen bli tillämplig på uppgiften även hos regeringen.

Promemorians förslag

Förslaget i promemorian stämmer överens med regeringens förslag.

Remissinstanserna

Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. *Svenska Journalistförbundet* avstyrker förslaget och anser att det saknas en utredning över alternativ till att utse regeringen (Finansdepartementet) som mottagare av informationen. *Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet* framhåller att Riksbanken enligt ett annat lagförslag föreslås få ett krisledningsansvar och att det är viktigt att olika krishanteringsfunktioner samordnas.

Skälen för regeringens förslag

Lagändring med anledning av justeringar i EU-förordningen

Genom ändringsförordningen görs justeringar i EU-förordningens bestämmelser om krissituationer (artikel 24). Bland annat läggs det till att medlemmarna i tillsynskollegiet får vidarebefordra information som delas i kollegiet i krissituationer till de offentliga organ som ansvarar för den

finansiella stabiliteten på deras marknader. Möjligheten gäller med förbehåll för den tystnadsplikt som föreskrivs i förordningen (artikel 83) och det anges även att den tystnadsplikten också ska gälla för de organ som tar emot informationen.

Medlemmar i tillsynskollegierna är bl.a. Esma, behöriga myndigheter och centralbanker (artikel 18.2). För Sveriges del är det Finansinspektionen och Riksbanken som kan bli aktuella som medlemmar i sådana kollegier.

Som huvudregel gäller tystnadsplikt för allt mottagande, utbyte eller förmedling av konfidentiella uppgifter enligt EU-förordningen. Esma, de behöriga myndigheterna och berörda centralbanker får dock förmedla konfidentiella uppgifter i enlighet med förordningen om det finns ett medgivande av den som lämnade informationen (artikel 83).

Ansvar för den finansiella stabiliteten

Det organ som ansvarar för den finansiella stabiliteten i ett visst land – och som därmed får vara mottagare av information enligt de nya bestämmelserna i EU-förordningen – definieras inte närmare i EU-förordningen. Enligt promemorians bedömning bör det i Sverige vara regeringen (Finansdepartementet) som avses i den aktuella bestämmelsen i EU-förordningen. *Svenska Journalistförbundet* anför att det saknas utredning över andra möjliga myndigheter som skulle kunna ha denna roll.

I Sverige har regeringen, Finansinspektionen, Riksbanken och Riksgäldskontoret alla ansvarsområden som på olika sätt tar sikte på den finansiella stabiliteten. Som *Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet* framhåller föreslås t.ex. i ett annat lagstiftningsärende att Riksbanken ska få ansvaret att leda en krishanteringsfunktion i vilken Finansinspektionen, Riksgäldskontoret och vissa företag i den finansiella sektorn föreslås ingå (se lagrådsremissen En ny funktion för operativ krishantering i den finansiella sektorn, Fi2025/02296). Enligt förslaget tar dock varken krishanteringsfunktionen eller Riksbanken över några formella befogenheter från andra deltagare i funktionen.

När det gäller regelverket om centrala motparter har Finansinspektionen, Riksgäldskontoret och Riksbanken tydliga uppdrag (se t.ex. 1 kap. 2 § lagen [2022:739] med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om återhämtning och resolution av centrala motparter). Det gäller också i sådana krissituationer avses i EU-förordningen (artikel 24). Det talar enligt regeringens bedömning för att det inte är någon av dessa myndigheter som i EU-förordningens mening avses som ansvarig för den finansiella stabiliteten på den svenska marknaden. I likhet med bedömningen i promemorian anser regeringen därför att det ligger närmast till hands att uppfatta bestämmelsen i EU-förordningen som att det i Sverige är regeringen som avses. Regeringen har behov av att följa utvecklingen på de finansiella marknaderna och kan initiera eller besluta om ändringar i regelverken eller ingripa genom statliga insatser om det bedöms nödvändigt och effektivt. Det kan alltså uppstå situationer då regeringen har behov av att få tillgång till uppgifter som delas i ett tillsynskollegium enligt EU-förordningen för att kunna fullgöra sin uppgift att värna den finansiella stabiliteten i Sverige.

Informationsdelning och överföring av sekretess

Den information som utbyts inom ett tillsynskollegium enligt EU-förordningen i en krissituation kan innehålla känsliga uppgifter om t.ex. affärsmässiga förhållanden. Om sådana uppgifter offentliggörs kan det leda till avsevärd ekonomisk skada för en enskild. När svenska myndigheter tar emot uppgifter från utländska myndigheter kan det bli aktuellt att tillämpa flera sekretessbestämmelser.

Tillsynssekretessen på finansmarknadsområdet gäller för uppgift om affärs- eller driftförhållanden hos den som myndighetens verksamhet avser om det kan antas att denne lider skada om uppgiften röjs (30 kap. 4 § offentlighets- och sekretesslagen [2009:400], OSL). Sekretess gäller vidare för uppgift om ekonomiska eller personliga förhållanden för annan som har trätt i affärsförbindelse eller liknande förbindelse med den som myndighetens verksamhet avser. Begreppet tillsyn bör inte ges en alltför snäv tolkning utan får anses omfatta alla de fall där en myndighet har en övervakande eller styrande funktion (prop. 1979/80:2 Del A s. 233, prop. 2015/16:5 s. 708 och prop. 2021/22:41 s. 187). Bestämmelsen är också tillämplig på den del av Riksbankens verksamhet som består i övervakning av det finansiella systemet (jfr prop. 1979/80:2 Del A s. 233, prop. 2015/16:5 s. 708 och prop. 2021/22:41 s. 187). Tillsynssekretessen är vidare absolut i den utsträckning riksdagen har godkänt avtal om detta, för sådan uppgift om affärs- eller driftförhållande och ekonomiska eller personliga förhållanden som myndigheten har fått enligt EU-förordningen (30 kap. 7 § OSL). Med avtal avses bl.a. en EU-förordning (prop. 2006/07:110 s. 38 och 41 samt RÅ 2007 ref. 45).

Sekretess gäller således hos både Finansinspektionen och Riksbanken i det internationella samarbetet enligt EU-förordningen enligt ovan (se också prop. 2012/13:72 s. 34–35). I offentlighets- och sekretesslagen finns det bestämmelser som under vissa förutsättningar gör det möjligt att lämna över uppgifter som är sekretessbelagda hos en myndighet till en annan myndighet. Exempelvis får en sekretessbelagd uppgift lämnas till regeringen (10 kap. 15 § OSL). Om sekretess gäller enligt ett internationellt avtal (som nämns ovan) får den sekretessbrytande bestämmelsen inte tillämpas i strid med det aktuella avtalet (30 kap. 7 § andra stycket OSL). Om uppgifter vidareförmedlas till regeringen i enlighet med det som anges i bestämmelserna om krissituationer i EU-förordningen (artikel 24) får den sekretessbrytande bestämmelsen alltså tillämpas. Bestämmelserna i offentlighets- och sekretesslagen tillgodoser alltså Finansinspektionens och Riksbankens möjligheter att förmedla uppgifter som de har tagit emot enligt EU-förordningen till regeringen.

Motsvarande sekretesskydd som följer av den tillsynssekretess som nämns ovan finns inte hos regeringen. Information som delas i kollegiet i krissituationer kan ha direkt betydelse för den finansiella stabiliteten i Sverige. För att tillgodose behovet av sekretess för uppgifterna vid en vidareförmedling bör det införas en bestämmelse om överföring av sekretess som motsvarar den sekretess som gäller för Finansinspektionen respektive Riksbanken avseende aktuella uppgifter. Behovet av skydd för de uppgifter som kan komma att vidareförmedlas väger tyngre än insynsintresset.

Den nya bestämmelsen bör innehålla en hänvisning till EU-förordningen och bör avse förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen, s.k. dynamisk hänvisning.

6 Genomförande av ändringsdirektivet

Som framgår av avsnitt 4.3 görs genom ändringsdirektivet ändringar i UCITS-direktivet, kapitaltäckningsdirektivet och värdepappersbolagsdirektivet. Ändringarna syftar huvudsakligen till att undanröja vissa hinder för central clearing i UCITS-direktivet samt införa vissa förtydliganden i kapitaltäckningsdirektivet och värdepappersbolagsdirektivet, i huvudsak när det gäller kreditinstitutens och värdepappersbolagens riskhantering. Vissa av ändringarna kräver lagändringar i svensk rätt.

6.1 UCITS-direktivet

Regeringens förslag

Begränsningen av en värdepappersfonds tillåtna exponering mot en och samma motpart vid transaktioner med derivatinstrument ska gälla alla derivatinstrument som inte har överlämnats för clearing hos en central motpart.

Regeringens bedömning

Övriga ändringar i UCITS-direktivet om ett fondföretags tillåtna risk-exponering och definitionen av central motpart kräver inga lagstiftningsåtgärder.

Promemorians förslag och bedömning

Förslaget och bedömningen i promemorian stämmer överens med regeringens förslag och bedömning.

Remissinstanserna

Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget och bedömningen eller har inget att invända mot dem. *Finansinspektionen* anser att den föreslagna lagtexten kan göras tydligare genom en hänvisning till artiklarna 14 och 25 i EU-förordningen i fråga om vad som avses med en auktoriserad eller godkänd central motpart.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

I UCITS-direktivet finns flera begränsningsregler för placeringar av ett fondföretags medel avseende olika tillgångsslag. Det finns också regler som tar sikte på att begränsa den sammanlagda exponeringen gentemot ett och samma företag vid kombinationer av placeringar i olika tillgångsslag.

Det som i direktivet benämns fondföretag benämns i svensk rätt värdepappersfond när det är fråga om en svensk fond.

Genom de ändringar i UCITS-direktivet som görs genom ändringsdirektivet ska den begränsningsregel som avser ett fondföretags exponering gentemot en och samma motpart vid transaktioner med derivatinstrument avse alla transaktioner med derivatinstrument som inte har överlämnats för clearing hos en central motpart (artikel 52.1 andra stycket i UCITS-direktivet). Genom ändringarna gäller begränsningen alltså inte längre bara OTC-derivat, men den omfattar bara derivattransaktioner som inte clearas centralt hos en central motpart som är auktoriserad eller godkänd enligt EU-förordningen. Motsvarande ändring görs även i en begränsningsregel som avser den sammanlagda exponeringen i olika tillgångsslag gentemot ett och samma företag (artikel 52.2 andra stycket c). Som *Finansinspektionen* påpekar görs det i UCITS-direktivet en hänvisning till vissa artiklar i EU-förordningen i fråga om vad som avses med en central motpart som är auktoriserad respektive godkänd. Till skillnad mot Finansinspektionen anser regeringen att det inte är nödvändigt att det anges i lagtexten, utan detta kan med fördel förtydligas i författningskommentaren.

Ändringarna motiveras med att central clearing minskar den motpartsrisk som är inneboende i derivatkontrakt och att det därför är nödvändigt att beakta huruvida ett derivat har clearats centralt när tillämpliga motpartsriskbegränsningar fastställs (skäl 1). Genom att också ange derivattransaktion i stället för transaktion med OTC-derivat syftar ändringarna även till att skapa likvärdiga förutsättningar för s.k. börs-handlade derivat och OTC-derivat (skäl 1).

För att genomföra ändringarna i UCITS-direktivet i svensk rätt bör det göras motsvarande ändringar i lagen (2004:46) om värdepappersfonder. Den begränsning som i dag gäller exponeringen mot en och samma motpart vid transaktioner med OTC-derivat bör därför ändras så att den i stället gäller transaktioner med alla derivatinstrument som inte har clearats genom en central motpart (5 kap. 14 §). Därigenom ändras även begränsningen av den sammanlagda exponeringen i olika tillgångsslag gentemot ett enskilt företag (5 kap. 21 §).

Övriga ändringar i UCITS-direktivet innebär att det införs en definition av central motpart (artikel 2.1 v) och görs en justering i ett undantag (artikel 52.2 första stycket). Den nya definitionen kräver ingen lagstiftningsåtgärd (se avsnitt 9.2). Det krävs inte heller någon lagstiftningsåtgärd med anledning av justeringen i undantaget, utan den tillgodoses genom gällande rätt (se 5 kap. 6 § första stycket och andra stycket 3 lagen om värdepappersfonder).

6.2 Kapitaltäckningsdirektivet och värdepappersbolagsdirektivet

6.2.1 Riskhantering

Regeringens bedömning

Kapitaltäckningsdirektivets och värdepappersbolagsdirektivets nya regler om instituts och värdepappersföretags hantering av koncentrationsrisk avseende exponeringar mot centrala motparter tillgodoses genom gällande rätt.

De nya reglerna i kapitaltäckningsdirektivet om upprättande av särskilda planer bör genomföras i föreskrifter på lägre nivå än lag. Detsamma gäller de nya reglerna i värdepappersbolagsdirektivet om innehållet i företagets system och processer samt upprättandet av motsvarande särskilda planer.

Promemorians bedömning

Bedömningen i promemorian stämmer överens med regeringens bedömning.

Remissinstanserna

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning

I kapitaltäckningsdirektivet finns ett antal krav när det gäller riskhantering. Ett institut ska bl.a. ha robusta system för styrning och kontroll över de risker som institutets verksamhet är förknippad med. I det ingår att ha effektiva processer för att hantera, övervaka och rapportera risker som institutet är eller kan bli exponerat för (artikel 74). Ledningsorganet ska godkänna och regelbundet utvärdera riskhanteringen i institutet (artikel 76). Även värdepappersbolagsdirektivet innehåller liknande regler om riskhantering och robusta styrningsformer avseende värdepappersföretag (artikel 26.1). I det direktivet finns också detaljerade krav som anger att värdepappersföretagets system och processer för riskhantering ska identifiera, mäta, hantera och övervaka väsentliga källor och effekter av olika risktyper, och hur de påverkar kapitalbasen (artikel 29).

Bestämmelser om riskhantering finns i svensk rätt i rörelselagstiftningen. Enligt gällande rätt ska ett kreditinstitut bl.a. identifiera, mäta, styra, internt rapportera och ha kontroll över de risker som dess rörelse är förknippad med. Ett institut ska även se till att ha en tillfredsställande intern kontroll. Styrelsen i ett kreditinstitut ska se till att det finns skriftliga interna riktlinjer och instruktioner i den omfattning som behövs för att uppfylla kraven och för att i övrigt styra rörelsen (6 kap. 2, 4 a och 5 §§ lagen [2004:297] om bank- och finansieringsrörelse, LBF). Motsvarande krav finns även för värdepappersbolag (8 kap. 4 och 8 §§ lagen [2007:528] om värdepappersmarknaden, LVM). Det som i EU-rätts-

akterna benämns värdepappersföretag benämns i svensk rätt värdepappersbolag när det är fråga om svenska företag.

Finansinspektionen får meddela föreskrifter om vilka åtgärder ett kreditinstitut och värdepappersbolag ska vidta för att uppfylla kraven på bl.a. riskhantering (16 kap. 1 § 5 LBF och 5 kap. 2 § 5 förordningen [2004:329] om bank- och finansieringsrörelse, FBF, och 8 kap. 35 § 1 LVM och 6 kap. 1 § 9 förordningen [2007:572] om värdepappersmarknaden, FVM).

Ändringarna som görs i kapitaltäckningsdirektivet och värdepappersbolagsdirektivet genom ändringsdirektivet innebär att koncentrationsrisk som är en följd av exponeringar mot centrala motparter läggs till som exempel på sådan risk som instituten respektive värdepappersföretagen ska beakta. Vid den bedömningen ska villkoren i artikel 7a i EU-förordningen beaktas (artikel 74.1 första stycket b i kapitaltäckningsdirektivet respektive artikel 26.1 första stycket b i värdepappersbolagsdirektivet). Sådan risk läggs också till i värdepappersbolagsdirektivets detaljerade regler som avser innehållet i företagens system och processer (artikel 29.1 första stycket e i värdepappersbolagsdirektivet). Ändringarna innebär vidare att ledningsorganet för instituten respektive värdepappersföretagen ska upprätta särskilda planer och fastställa kvantifierbara mål i enlighet med de krav som fastställs i artikel 7a i EU-förordningen. Detta för att övervaka och hantera den koncentrationsrisk som är en följd av exponeringar mot centrala motparter som erbjuder tjänster av stor systemvikt för unionen eller för en eller flera av dess medlemsstater (artikel 76.2 i kapitaltäckningsdirektivet respektive artikel 29.1 sjätte stycket i värdepappersbolagsdirektivet).

Reglerna i kapitaltäckningsdirektivet om riskhantering omfattar de risker ett institut är eller kan bli exponerat för. Detsamma gäller motsvarande regler i värdepappersbolagsdirektivet för värdepappersföretag. Ändringarna, att koncentrationsrisk som är en följd av exponeringar mot centrala motparter läggs till som ett exempel på en sådan risk som ska beaktas, innebär därför inte att det införs nya krav och de tillgodoses därmed genom gällande rätt.

De nya kraven i artikel 76.2 andra stycket i kapitaltäckningsdirektivet om upprättande av särskilda planer bör genomföras genom föreskrifter på lägre nivå än lag inom ramen för befintliga bemyndiganden (16 kap. 1 § 5 LBF och 5 kap. 2 § 5 FBF). Detsamma gäller de nya kraven i artikel 29.1 första stycket e och sjätte stycket i värdepappersbolagsdirektivet om innehållet i företagens system och processer samt upprättandet av särskilda planer (8 kap. 35 § 1 LVM och 6 kap. 1 § 9 FVM).

6.2.2 Översyn och utvärdering avseende riskhantering

Regeringens bedömning

Kapitaltäckningsdirektivets och värdepappersbolagsdirektivets nya regler om vad Finansinspektionen ska beakta vid översyns- och utvärderingsprocessen tillgodoses genom gällande rätt.

Promemorians bedömning

Bedömningen i promemorian stämmer överens med regeringens bedömning.

Remissinstanserna

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning

I både kapitaltäckningsdirektivet och värdepappersbolagsdirektivet finns regler om den behöriga myndighetens översyns- och utvärderingsprocess för institut och värdepappersföretag (artiklarna 97–101 i kapitaltäckningsdirektivet respektive artikel 36 i värdepappersbolagsdirektivet).

Genom ändringsdirektivet görs tillägg i de båda direktiven som innebär att behöriga myndigheter ska bedöma och övervaka utvecklingen när det gäller företagens metoder för att hantera koncentrationsrisk som är en följd av exponeringar mot centrala motparter. Detta inbegriper de planer som ska upprättas i enlighet med direktiven samt de framsteg som företagen gör för att anpassa sina affärsmodeller till de krav som följer av kravet om aktivt konto (artikel 81 i kapitaltäckningsdirektivet respektive artikel 36.1 i värdepappersbolagsdirektivet).

Finansinspektionen har i sin tillsyn bl.a. att följa de bestämmelser om översyns- och utvärderingsprocess som finns i artiklarna 97–101 i kapitaltäckningsdirektivet respektive artikel 36 i värdepappersbolagsdirektivet (9 § förordningen [2014:993] om särskild tillsyn och kapitalbuffertar). De nya reglerna om vad Finansinspektionen ska beakta vid översyns- och utvärderingsprocessen kräver därför inte någon lagstiftningsåtgärd.

6.2.3 Tillsynsbefogenheter avseende riskhanteringen

Regeringens bedömning

Kapitaltäckningsdirektivets och värdepappersbolagsdirektivets nya regler i fråga om vissa tillsynsbefogenheter tillgodoses genom gällande rätt.

Promemorians bedömning

Bedömningen i promemorian stämmer överens med regeringens bedömning.

Remissinstanserna

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning

I både kapitaltäckningsdirektivet och värdepappersbolagsdirektivet finns regler om den behöriga myndighetens tillsynsbefogenheter (artikel 104 respektive artikel 39).

Genom ändringsdirektivet görs ett tillägg i kapitaltäckningsdirektivet som innebär att behöriga myndigheter ska ha befogenhet att ingripa om myndigheten anser att det finns en alltför stor koncentrationsrisk som är en följd av exponeringar mot en central motpart. Myndigheterna får då kräva att instituten minskar sina exponeringar mot denna centrala motpart eller omfördelar exponeringar mellan sina clearingkonton i enlighet med artikel 7a i EU-förordningen (artikel 104.1 o i kapitaltäckningsdirektivet). Motsvarande tillägg görs i värdepappersbolagsdirektivet (artikel 39.2).

Enligt gällande rätt kan Finansinspektionen ingripa mot ett kreditinstitut respektive ett värdepappersinstitut genom olika slag av förelägganden i syfte att institutet ska uppfylla de krav som gäller för verksamheten (15 kap. 1 § LBF respektive 25 kap. 1 § LVM). Svensk rätt uppfyller därmed direktivens krav i dessa delar och det krävs därför inte någon lagstiftningsåtgärd.

7 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag

Lagändringarna ska träda i kraft den 25 juni 2026.

Äldre bestämmelser i lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister ska gälla för överträdelser som har ägt rum före ikraftträdandet.

Promemorians förslag

Förslaget i promemorian stämmer överens med regeringens förslag.

Remissinstanserna

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag

Både ändringsförordningen och ändringsdirektivet trädde i kraft den 24 december 2024.

Medlemsstaterna ska senast den 25 juni 2026 anta och offentliggöra de bestämmelser som är nödvändiga för att följa ändringsdirektivet. De nationella bestämmelserna ska tillämpas från och med detta datum. Lagändringarna bör därför träda i kraft samma dag. Det är lämpligt att övriga lagändringar träder i kraft samma dag. Det bör anges i en övergångsbestämmelse att äldre bestämmelser i kompletteringslagen

gäller för överträdelse som har ägt rum före ikraftträdandet. Ändringen i lagen om värdepappersfonder kräver inte någon övergångsbestämmelse.

8 Förslagets konsekvenser

Regeringens bedömning

Förslagen bedöms kunna leda till ökade, om än begränsade, kostnader för Finansinspektionen. Eventuella ökade kostnader för Finansinspektionen och de allmänna förvaltningsdomstolarna kan hanteras inom befintliga ekonomiska ramar. Förslagen bedöms inte medföra ökade kostnader för företagen.

Promemorians bedömning

Bedömningen i promemorian stämmer överens med regeringens bedömning.

Remissinstanserna

Flertalet remissinstanser tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den. *Förvaltningsrätten i Stockholm* framhåller att denna typ av finansmarknadsmål kan komma att röra komplicerade ekonomiska och juridiska frågor som kräver stora arbetsinsatser och att de föreslagna ändringarna kan innebära en ökad måltillströmning till förvaltningsrätten. *Regelrådet* anser att redovisningen av berörda företag utifrån antal och storlek och vilken effekt de förändrade reglerna får på företagens verksamhet är bristfällig. Regelrådet efterfrågar också en närmare beskrivning av förslagets påverkan på konkurrensförhållandena och hur konsekvenserna av det förändrade regelverket kan utvärderas. Även *Green Power Sweden* efterfrågar en mer detaljerad konsekvensanalys för marknadens aktörer.

Skälen för regeringens bedömning

Ramen för konsekvensanalysen

Förslagen i denna lagrådsremiss kompletterar EU-förordningen, som är direkt tillämplig i Sverige. I lagrådsremissen finns också förslag till ändringar som är nödvändiga för att genomföra ändringar i UCITS-direktivet. Ändringarna i EU-förordningen och UCITS-direktivet görs genom ändringsförordningen respektive ändringsdirektivet. Effekterna av de rättsakterna har analyserats i de konsekvensanalyser som gjorts vid framtagandet av och under förhandlingen om rättsakterna (SWD(2022)697 final och 2022/23:FPM44). I ändringsförordningen finns ett stort antal direkt tillämpliga bestämmelser som innebär nya och förändrade skyldigheter för företag och behöriga myndigheter. Konsekvensanalysen i denna lagrådsremiss är dock begränsad till de lagförslag som lämnas.

Alternativa lösningar

Det bedöms inte finnas några alternativa lösningar som skulle vara lämpliga när det gäller de åtgärder som är nödvändiga för att anpassa den svenska lagstiftningen till EU-förordningen respektive UCITS-direktivet. Om Sverige inte gör nödvändiga lagändringar är det sannolikt att Europeiska kommissionen inleder ett förfarande om fördragsbrott. Att avstå från att införa nödvändiga bestämmelser utgör alltså inte något alternativ. Förslagen går inte längre än vad som är nödvändigt för att uppfylla kraven enligt EU-förordningen respektive UCITS-direktivet.

Effekter för företagen

Regelrådet efterfrågar en närmare redovisning av vilka företag som påverkas av det förändrade regelverket och vilken effekt det får för företagets verksamhet. Även *Green Power Sweden* efterfrågar en mer detaljerad konsekvensanalys för marknadens aktörer. Förslagen i denna lagrådsremiss om ändringar i kompletteringslagen innebär att de olika slag av överträdelser som kan leda till ett ingripande från Finansinspektionen utökas (se avsnitt 5.1). Förslagen i denna del berör framför allt finansiella och icke-finansiella företag som ägnar sig åt handel med OTC-derivat samt moderföretag till vissa av de icke-finansiella företagen. Flera av ingripandemöjligheterna berör dock på olika sätt aktörer som är clearingmedlemmar hos en central motpart och deras kunder. Det finns i dag en central motpart i Sverige, Nasdaq Clearing Aktiebolag. Enligt Nasdaq Clearings årsredovisning 2024 hade företaget den 31 december 2024 sammanlagt 124 clearingmedlemmar. Clearingmedlemmar kan vara företag av olika slag, som kreditinstitut och andra finansiella företag men också exempelvis energibolag och kommuner. Till det kommer att central clearing typiskt sett är en gränsöverskridande verksamhet, dvs. clearingmedlemmar hos den svenska centrala motparten kan vara utländska aktörer och svenska aktörer kan vara clearingmedlemmar hos en central motpart i ett annat land.

Mot bakgrund av att de materiella bestämmelserna finns i EU-förordningen finns det inget utrymme för att ta hänsyn till små och medelstora företag vid utformningen av de lagändringar som föreslås i denna lagrådsremiss. I kompletteringslagen anges däremot en relativt bred skala för bestämmande av den särskilda avgiftens storlek. Finansinspektionen bör därför bl.a. kunna väga in företagets ekonomiska förhållanden i den bedömningen (jfr prop. 2012/13:72 s. 31).

EU-förordningen förutsätter att det införs nationella bestämmelser som ger behöriga myndigheter befogenheter att besluta om särskild avgift. För att ge de nya eller ändrade skyldigheterna i EU-förordningen genomslag i svensk rätt krävs därför att Sverige inför bestämmelser i lag. De aktuella ändringarna i EU-förordningen innebär i viss mån helt nya skyldigheter, mest framträdande i det avseendet är kravet om aktivt konto. Det är dock konsekvenser som följer direkt av EU-förordningen, inte av de föreslagna lagändringarna. Enligt kommissionens konsekvensbedömning kan vissa delar av dess förslag komma att leda till minskade kostnader för aktörer inom EU medan andra förslag, exempelvis förslaget om aktivt konto, förväntas öka kostnaderna. Omfattningen av kostnaderna bedöms dock bl.a. bero på om aktörerna redan har ett konto vid en central motpart inom

EU eller inte. Det är enligt uppgift från Finansinspektionen hittills fem bolag som i enlighet med EU-förordningen notifierat myndigheten om att de omfattas av kravet om aktivt konto (se artikel 7a.1 andra stycket).

I lagrådsremissen föreslås också en ändring i lagen om värdepappersfonder med anledning av ändringar i UCITS-direktivet om en värdepappersfonds tillåtna riskexponering mot en och samma motpart vid placeringar i vissa derivatinstrument. Förslagen i denna del berör värdepappersfonder. Av Finansinspektionens företagsregister framgår att det finns 41 fondbolag med tillstånd enligt lagen om värdepappersfonder. Dessa aktörer varierar i storlek. Ändringen innebär en mindre justering i regelverket och bedöms därför inte medföra några kostnader för fondbolagen. Genom att regleringen därigenom endast kommer att ta sikte på derivatkontrakt som inte lämnats för clearing hos en central motpart kan förslaget snarare förväntas underlätta för fondbolagen och därmed minska kostnaderna.

Regelrådet efterfrågar en närmare beskrivning av förslagets påverkan på konkurrensförhållandena. Regeringen bedömer att förslagen i denna lagrådsremiss inte har någon påverkan på konkurrensförhållandena mellan de berörda företagen.

Effekter för Finansinspektionen

I lagrådsremissen föreslås bl.a. ändringar i kompletteringslagen. Ändringarna innebär dels att Finansinspektionen ska kunna ingripa genom att besluta att ta ut en särskild avgift av den som åsidosätter vissa nya eller ändrade skyldigheter enligt EU-förordningen, dels vissa ändringar i lagen om värdepappersfonder och offentlighets- och sekretesslagen.

Finansinspektionens verksamhet avseende bl.a. regelgivning och tillsyn finansieras via anslag i statens budget. Kostnaderna för den verksamheten täcks genom avgifter som tas ut enligt förordningen (2007:1135) om årliga avgifter för finansiering av Finansinspektionens verksamhet, som ska uppgå till belopp som motsvarar kostnaden för den verksamhet som ska finansieras. Inspektionen redovisar de avgiftsintäkterna mot inkomsttitel på statens budget. Det kan inte uteslutas att förslagen i denna lagrådsremiss leder till vissa ökade kostnader för Finansinspektionen. Eventuella kostnader som förslagen i denna lagrådsremiss, liksom ändringarna i EU-förordningen, kan leda till för den nationella budgeten ska finansieras i linje med de principer om neutralitet för statens budget som riksdagen beslutat om (prop. 1994/95:40, bet. 1994/95:FiU5, rskr. 1994/95:67).

Effekter för domstolarna

Finansinspektionens beslut får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. *Förvaltningsrätten i Stockholm* framhåller att denna typ av finansmarknadsmål kan komma att röra komplicerade ekonomiska och juridiska frågor som kräver stora arbetsinsatser och att de föreslagna ändringarna kan innebära en ökad måltillströmning till förvaltningsrätten. De olika slag av överträdelse som kan leda till ett ingripande från Finansinspektionen utökas visserligen något. Regeringens bedömning är dock att förslagen bara kan förväntas leda en liten ökning av antalet överklagade beslut, och att någon märkbar ökning av antalet mål hos de allmänna förvaltningsdomstolarna därför inte är att vänta. I det fall budgetära konsekvenser

skulle uppstå för domstolarna med anledning av förslagen, ska de hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

Speciella informationsinsatser och utvärdering av förslagen

Det bedöms inte finnas något behov av särskilda informationsinsatser.

Regelrådet efterfrågar en redogörelse för hur det ändrade regelverket kan utvärderas. I anledning av det kan konstateras att kommissionen och Esma vid olika tillfällen under åren 2026–2030 ska lägga fram flera rapporter för Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av EU-förordningen och bedömning av vissa bestämmelser i den (artiklarna 7a.10 och 89 i EU-förordningen).

Överensstämmelse med unionsrätten

Förslagen står i överensstämmelse med unionsrätten.

9 Författningskommentar

9.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (2013:287) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister

2 kap.

1 § Finansinspektionen ska besluta att en särskild avgift ska tas ut av den som åsidosätter sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 genom att

1. inte överlämna OTC-derivatkontrakt för clearing hos central motpart (artikel 4),

2. inte tillämpa rättvisa, skäliga, icke-diskriminerande och transparenta handelsvillkor vid tillhandahållandet av clearingtjänster (artikel 4.3a),

3. inte vidta alla rimliga åtgärder för att identifiera, förebygga, hantera och övervaka intressekonflikter vid tillhandahållandet av clearingtjänster (artikel 4.3a),

4. inte underrätta Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och Finansinspektionen om att positioner i OTC-derivatkontrakt inte har beräknats eller att positionerna överskrider relevanta tröskelvärden (artiklarna 4a.1 och 10.1),

5. inte upprätta clearingarrangemang (artiklarna 4a.1 och 10.1),

6. inte uppfylla de skyldigheter som följer av kravet om aktivt konto i enlighet med det som anges i artikel 7a,

7. inte beräkna sina aktiviteter och riskexponeringar i enlighet med det som anges i artikel 7b,

8. inte rapportera till Finansinspektionen i enlighet med det som anges i artiklarna 7b, 7d och 9.1,

9. inte informera kunder och offentliggöra uppgifter i enlighet med det som anges i artikel 7c,

10. inte se till att uppgifter om derivatkontrakt rapporteras eller tillhandahålls för rapportering till transaktionsregister (artikel 9.1 och 9.1a),

11. inte införa lämpliga förfaranden och arrangemang för att säkerställa kvaliteten på de uppgifter som rapporteras (artikel 9.1),

12. inte föra register över alla ingångna derivatkontrakt och varje ändring under minst fem år efter avslutande av kontraktet (artikel 9.2),

13. inte se till att uppgifter om derivatkontrakt rapporteras eller tillhandahålls för rapportering till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten i de fall ett transaktionsregister inte är tillgängligt (artikel 9.3),

14. inte införa lämpliga förfaranden och system för att mäta, övervaka och begränsa operativa risker och kreditrisker (artikel 11), *eller*

15. inte ansöka om auktorisation hos Finansinspektionen innan användande eller antagande av en ändring av en modell för beräkning av initialsäkerhet (artikel 11.3).

Den särskilda avgiften ska uppgå till lägst 5 000 kronor och högst 50 miljoner kronor.

Avgiften tillfaller staten.

Paragrafen innehåller bestämmelser om särskild avgift. Den kompletterar artikel 12 i EU-förordningen. Övervägandena finns i avsnitt 5.1.

I *första stycket 4* ändras den nuvarande hänvisningen till artiklarna 4a.1 a och 10.1 a i EU-förordningen till att i stället avse artiklarna 4a.1 och 10.1. Det är en följdändring med anledning av ändringar i artiklarna i EU-förordningen. De ändrade hänvisningarna innebär inte någon ändring i sak.

I *punkt 5* ändras den nuvarande hänvisningen till artiklarna 4a.1 b och 10.1 b i EU-förordningen till att i stället avse artiklarna 4a.1 och 10.1. Det är en följdändring med anledning av ändringar i artiklarna i EU-förordningen. De ändrade hänvisningarna innebär inte någon ändring i sak.

Punkterna 6–9, 11 och 15 är nya och innebär att Finansinspektionen ska ingripa även mot den som åsidosätter sina skyldigheter enligt de angivna artiklarna i EU-förordningen. *Punkterna 6 och 7* avser de skyldigheter som följer av det nya kravet om aktivt konto (artikel 7a), och övervakningen av det kravet (artikel 7b). *Punkt 8* avser de nya skyldigheter som gäller rapportering till Finansinspektionen. Dessa finns bl.a. i den nya artikeln om övervakning av kravet om aktivt konto (artikel 7b) och i den nya artikeln om rapportering av clearingverksamhet hos centrala motparter som är godkända enligt artikel 25 (artikel 7d). I punkten avses också den nya rapporteringsskyldighet som införs för moderföretag till sådana icke-finansiella motparter som avses i artikel 9.1 tredje stycket. *Punkt 11* avser den nya skyldigheten för finansiella motparter, icke-finansiella motparter och centrala motparter att införa lämpliga förfaranden och arrangemang för att säkerställa kvaliteten på de uppgifter som rapporteras (artikel 9.1 andra stycket). *Punkt 15* avser den nya skyldigheten att ansöka om auktorisation innan användning, eller antagande av en ändring, av en modell för beräkning av initialsäkerhet med avseende på riskhanteringsförfaranden om utbyte av säkerheter (artikel 11.3 tredje stycket).

Bestämmelserna i EU-förordningen kommer i flera fall att kompletteras av rättsakter som antas av Europeiska kommissionen, bl.a. genom olika tekniska standarder för tillsyn. Vid bedömning av om skyldigheterna i EU-förordningen har åsidosatts bör kraven i förordningen förstås som att de preciseras i sådana direkt tillämpliga EU-rättsakter. Det innebär att en överträdelse av bestämmelser i sådana rättsakter också kan utgöra en överträdelse av de bestämmelser i EU-förordningen som de hänför sig till (jfr prop. 2016/17:162 s. 747, se också prop. 2019/20:174 s. 33).

Övriga ändringar i paragrafen är redaktionella.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 25 juni 2026.
2. Äldre bestämmelser gäller för överträdelser som har ägt rum före ikraftträdandet.

Övervägandena finns i avsnitt 7.

I *punkt 1* anges när lagen träder i kraft.

För överträdelser som har ägt rum före ikraftträdandet ska dock, enligt *punkt 2*, äldre bestämmelser tillämpas. Om ett tillsynsärende inleds efter ikraftträdandet avseende överträdelser som har ägt rum före ikraftträdandet ska äldre bestämmelser också tillämpas.

9.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder

5 kap.

14 § I en värdepappersfond får, med de ytterligare begränsningar som kan följa av 21 och 22 §§, exponeringen mot en och samma motpart *uppgå till högst 5 procent av fondens värde vid transaktioner med derivatinstrument som inte har överlämnats för clearing hos en auktoriserad eller godkänd central motpart.*

Om motparten är ett sådant kreditinstitut som avses i 10 § får transaktioner med sådana derivatinstrument som anges i första stycket i stället uppgå till högst 10 procent av fondens värde.

Paragrafen innehåller bestämmelser om en värdepappersfonds exponering mot en och samma motpart vid placeringar i derivatinstrument. Ändringarna i paragrafen genomför delvis artikel 52.1 i UCITS-direktivet. Övervägandena finns i avsnitt 6.1.

I *första stycket* anges vilka derivatinstrument som ska ingå i beräkningen enligt paragrafen och vad exponeringen högst får uppgå till. Ändringen innebär dels att transaktioner med alla derivatinstrument – och inte som enligt den nuvarande lydelsen bara OTC-derivat – omfattas av begränsningen, dels att sådana derivatinstrument som har överlämnats för clearing hos en central motpart undantas. I 12 § regleras vilka derivatinstrument som medel i en värdepappersfond får placeras i. Med central motpart avses detsamma som i definitionen i artikel 2.1 v i UCITS-direktivet. I den artikeln hänvisas till definitionen av en central motpart i artikel 2.1 i EU-förordningen (dvs. en juridisk person som träder emellan motparterna i kontrakt som är föremål för handel på en eller flera finansmarknader och blir köpare till varje säljare och säljare till varje köpare). Med auktoriserad eller godkänd central motpart avses en central motpart som är auktoriserad enligt artikel 14 respektive godkänd enligt artikel 25 i EU-förordningen.

Andra stycket, som är nytt, motsvarar i sak nuvarande första meningen om det som gäller när motparten är ett kreditinstitut. Exponeringen mot ett kreditinstitut får uppgå till högst tio procent av fondens värde. I övrigt gäller de begränsningsregler som anges i första stycket även när motparten är ett kreditinstitut.

9.3 Förslaget till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

30 kap.

8 f § Får regeringen från en annan myndighet en uppgift som är sekretessreglerad i 7 §, och som den myndigheten har fått inom ramen för det samarbete inom ett tillsynskollegium som avses i artikel 24 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, blir 7 § tillämplig på uppgiften även hos regeringen.

Paragrafen, som är ny, innehåller en bestämmelse om överföring av sekretess när vissa uppgifter lämnas till regeringen. Den kompletterar artikel 24.2 i EU-förordningen. Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

Bestämmelsen innebär att sekretess enligt 7 § ska gälla om regeringen har fått en uppgift som är sekretessreglerad enligt den paragrafen från en annan myndighet enligt artikel 24 i EU-förordningen. Enligt den artikeln får medlemmar i de tillsynskollegier för centrala motparter som regleras i den förordningen, i krissituationer, vidareförmedla information till regeringen som ytterst ansvarar för den finansiella stabiliteten i Sverige. För svensk del är det Finansinspektionen och Riksbanken som kan vara medlemmar i sådana tillsynskollegier.

Hänvisningen till EU-förordningen är utformad på så sätt att den avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen, s.k. dynamisk hänvisning.

2024/2987

4.12.2024

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2024/2987**av den 27 november 2024****om ändring av förordningarna (EU) nr 648/2012, (EU) nr 575/2013 och (EU) 2017/1131 vad gäller åtgärder för att minska alltför stora exponeringar mot centrala motparter i tredjeland och effektivisera unionens clearingmarknader****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 ⁽⁴⁾ bidrar till att minska systemrisk genom att öka transparensen på OTC-derivatmarknaden och genom att minska de motparts kreditrisker och operativa risker som är förenade med OTC-derivat.
- (2) Efterhandelsinfrastrukturer är av grundläggande betydelse för kapitalmarknadsunionen och hanterar en rad olika processer efter handel, däribland clearing. Ett effektivt och konkurrenskraftigt clearingsystem i unionen är en förutsättning för väl fungerande kapitalmarknader i unionen och en av grundvalarna för unionens finansiella stabilitet. Det är därför nödvändigt att fastställa ytterligare regler för att effektivisera clearingtjänsterna i unionen i allmänhet, och hos centrala motparter i synnerhet, genom att rationalisera förfaranden, särskilt för tillhandahållande av ytterligare tjänster eller verksamheter och för ändring av centrala motparters riskmodeller, genom att öka likviditeten, genom att uppmuntra clearing hos centrala motparter i unionen, genom att modernisera ramen för centrala motparters verksamhet och genom att skapa den flexibilitet som behövs för att centrala motparter och andra finansiella aktörer ska kunna konkurrera på den inre marknaden.
- (3) Unionens marknadsaktörer behöver ha fler alternativ när det gäller tillgång till säkra och effektiva clearingtjänster. Centrala motparter måste vara säkra och motståndskraftiga för att locka till sig affärsverksamhet. I förordning (EU) nr 648/2012 fastställs åtgärder för att öka transparensen på derivatmarknaderna och begränsa riskerna genom clearing och utväxling av marginalsäkerheter. Centrala motparter spelar en viktig roll i detta avseende genom att begränsa finansiella risker. Regler bör därför fastställas för att ytterligare stärka stabiliteten hos centrala motparter i unionen genom att bland annat ändra vissa delar av regelverket. Med tanke på den betydelse som centrala motparter i unionen har för att bevara unionens finansiella stabilitet är det dessutom nödvändigt att stärka tillsynen av centrala motparter i unionen ytterligare och i detta sammanhang lägga särskild vikt vid deras roll inom det finansiella systemet som helhet och det faktum att de tillhandahåller gränsöverskridande tjänster.

⁽¹⁾ EUT C 204, 12.6.2023, s. 3.⁽²⁾ EUT C 184, 25.5.2023, s. 49.⁽³⁾ Europaparlamentets ständpunkt av den 24 april 2024 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 19 november 2024.⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

- (4) Central clearing är en global verksamhet och unionens marknadsaktörer verkar internationellt. Sedan antagandet av ändringarna av förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller förfarandena för auktorisation av centrala motparter och de myndigheter som är involverade i denna samt vad gäller kraven för godkännande av centrala motparter i tredjeland, har dock farhågor upprepade gånger uttryckts, bland annat av Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (Esma), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010⁽⁵⁾, om de fortsatta riskerna för unionens finansiella stabilitet till följd av den alltför stora koncentrationen av clearing till vissa centrala motparter i tredjeland, i synnerhet på grund av de potentiella risker som kan uppstå under stressade marknadsförhållanden. För att begränsa risken att det till följd av Förenade kungarikets utträde ur unionen uppstår en "stupeffekt", och unionens marknadsaktörer plötsligt inte får tillträde till centrala motparter i Förenade kungariket, antog kommissionen som en kortfristig åtgärd ett antal likvärdighetsbeslut i syfte att säkra tillträdet till centrala motparter i Förenade kungariket. Kommissionen uppmanade dock unionens marknadsaktörer att på medellång sikt minska sina alltför stora exponeringar mot systemviktiga centrala motparter i tredjeland. Kommissionen upprepade denna uppmaning i sitt meddelande av den 19 januari 2021 med titeln *Det europeiska ekonomiska och finansiella systemet: främja öppenhet, styrka och motståndskraft*. Risker och effekter av alltför stora exponeringar mot systemviktiga centrala motparter i tredjeland behandlades i en rapport som Esma offentliggjorde i december 2021 efter att ha genomfört en bedömning enligt artikel 25.2c i förordning (EU) nr 648/2012. I rapporten drogs slutsatsen att vissa tjänster som tillhandahålls av systemviktiga centrala motparter i Förenade kungariket var av så stor systemvikt att de nuvarande arrangemangen enligt förordning (EU) nr 648/2012 inte var tillräckliga för att hantera riskerna för unionens finansiella stabilitet. För att begränsa de potentiella riskerna för unionens finansiella stabilitet av ett fortsatt alltför stort beroende av systemviktiga centrala motparter i tredjeland, men även för att göra de åtgärder som vidtas avseende centrala motparter i tredjeland som utgör mindre risker för unionens finansiella stabilitet mer proportionella, är det nödvändigt att i högre grad anpassa den ram som infördes genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2099⁽⁶⁾ till de risker som olika centrala motparter i tredjeland utgör.
- (5) Genom förordning (EU) nr 648/2012 undantas transaktioner inom grupper från clearingkravet och marginalsäkerhetskraven. För att skapa större rättssäkerhet och förutsägbarhet när det gäller ramverket för transaktioner inom grupper bör ordningen för likvärdighetsbeslut enligt artikel 13 i förordning (EU) nr 648/2012 ersättas med ett enklare regelverk. Artikel 3 i förordning (EU) nr 648/2012 bör därför ändras för att ersätta behovet av likvärdighetsbeslut med en förteckning över tredjeländer för vilka undantag inte bör beviljas. Dessutom bör artikel 13 i förordning (EU) nr 648/2012 ändras så att likvärdighetsbeslut föreskrivs endast med avseende på artikel 11 i den förordningen. Eftersom det i artikel 382 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013⁽⁷⁾ hänvisas till transaktioner inom grupper i den mening som avses i förordning (EU) nr 648/2012, bör artikel 382 i förordning (EU) nr 575/2013 även ändras i enlighet med detta.
- (6) Med tanke på att enheter som är etablerade i tredjeländer som har strategiska brister i sina nationella system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism (*högriskredjeländer*) som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1624⁽⁸⁾, eller i tredjeländer som är upptagna i förteckningen i bilaga I till rådets slutsatser om EU:s reviderade förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet, omfattas av ett mindre strängt regelverk, skulle deras verksamheter kunna öka risken för unionens finansiella stabilitet, inbegripet på grund av en högre motpartskreditrisk och rättslig risk. Sådana enheter bör följaktligen inte komma i fråga för att omfattas av regelverket för transaktioner inom grupper.
- (7) Strategiska brister i nationella system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism eller en bristande samarbetsvilja på skatteområdet är inte nödvändigtvis de enda faktorer som kan påverka de risker, inbegripet motpartskreditrisk och rättslig risk, som är förenade med derivatkontrakt. Även andra faktorer, till exempel tillsynsramverket, är av betydelse. Kommissionen bör därför ges befogenhet att anta delegerade akter för att identifiera de tredjeländer vars enheter inte är tillåtna att omfattas av undantagen inom grupper trots att dessa

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2099 av den 23 oktober 2019 om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller förfarandena för och de myndigheter som ska delta i auktorisationen av centrala motparter samt om kraven för godkännande av centrala motparter i tredjeland (EUT L 322, 12.12.2019, s. 1).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1624 av den 31 maj 2024 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism (EUT L, 2024/1624, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1624/oj>).

tredjeländer inte identifierats som högriskredjeländer eller förtecknas i bilaga I till rådets slutsatser om EU:s reviderade förteckning över icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet. Mot bakgrund av att de regulatoriska kraven är lägre för transaktioner inom grupper bör reglerings- och tillsynsorgan noggrant övervaka och bedöma de risker som är förenade med transaktioner som sker med enheter från tredjeland.

- (8) För att säkerställa likvärdiga förutsättningar för kreditinstitut i unionen och kreditinstitut i tredjeland som erbjuder clearingtjänster till pensionssystem bör ett undantag från clearingkravet enligt förordning (EU) nr 648/2012 införas för fall där en finansiell motpart i unionen som omfattas av clearingkravet eller en icke-finansiell motpart som omfattas av clearingkravet ingår en transaktion med ett pensionssystem i tredjeland som är undantaget från clearingkravet enligt det tredjelandets nationella rätt.
- (9) Förordning (EU) nr 648/2012 främjar användning av central clearing som den viktigaste riskbegränsningstekniken för OTC-derivat. De risker som är förenade med ett OTC-derivatkontrakt begränsas således bäst genom att det OTC-derivatkontraktet clearas genom en central motpart som är auktoriserad eller godkänd enligt förordning (EU) nr 648/2012 (*auktoriserad eller godkänd central motpart*). Av detta följer att endast OTC-derivatkontrakt som inte clearas genom en auktoriserad eller godkänd central motpart bör ingå i beräkningen av positionen i förhållande till clearingtrösklarna enligt artikel 10.4 b i förordning (EU) nr 648/2012. För att säkerställa att den nuvarande ansvarsfulla tillämpningen av clearingkravet inte påverkas av den nya metoden är det lämpligt att Esma ges befogenhet att vid behov även fastställa en aggregerad clearingtröskel.
- (10) Tjänster för riskreducering vid efterhandel (riskreduceringstjänster) minskar risker, såsom kreditrisk och operativ risk, för derivatportföljer och är därför ett värdefullt verktyg för att förbättra OTC-derivatmarknadens motståndskraft. Sådana tjänster omfattar bland annat portföljkompression, portföljoptimering och portföljombalansering. Leverantörer av riskreduceringstjänster använder ofta komplexa finansiella instrument för att säkerställa att de transaktioner som följer av åtgärder för riskreducering vid efterhandel (riskreduceringsåtgärder) inte omfattas av clearingkravet. Detta agerande leder till att riskreduceringstjänsterna bara blir användbara och tillgängliga för avancerade finansmarknadsaktörer och minskar fördelarna med användningen av riskreduceringstjänster, eftersom användningen av komplexa produkter som inte omfattas av clearingkravet ökar risken i det finansiella systemet. Med tanke på fördelarna med riskreduceringstjänster bör användningen av dem underlättas och göras tillgänglig för en bredare grupp av marknadsaktörer. Därför bör transaktioner som utförs som en följd av riskreduceringstjänster undantas från clearingkravet. För att säkerställa en säker och effektiv användning av riskreduceringstjänster bör undantaget samtidigt omfattas av lämpliga villkor som ska specificeras ytterligare och kompletteras av Esma.
- (11) Det är nödvändigt att vidta åtgärder för att motverka de risker för den finansiella stabiliteten som är förenade med att clearingmedlemmar och kunder i unionen har alltför stora exponeringar mot systemviktiga centrala motparter i tredjeland (centrala motparter i kategori 2) som tillhandahåller clearingtjänster som Esma har fastställt vara av stor systemvikt enligt förordning (EU) nr 648/2012. I december 2021 konstaterade Esma att vissa clearingtjänster som tillhandahölls av två centrala motparter i kategori 2, närmare bestämt för OTC-räntederivat denominerade i euro, OTC-räntederivat denominerade i polska zloty, kreditswappar denominerade i euro och kortfristiga räntederivat denominerade i euro, är av stor systemvikt för unionen eller för en eller flera av dess medlemsstater. I sin bedömningsrapport från december 2021 konstaterade Esma att en eller flera medlemsstaters statsobligationsmarknader och unionens finansiella stabilitet i ett vidare perspektiv kan påverkas negativt om dessa centrala motparter i kategori 2 skulle hamna i ett finansiellt nödläge och ändra sina godtagbara säkerheter, marginalsäkerheter eller värderingsavdrag. Störningar på marknader som är relevanta för genomförandet av penningpolitiken kan dessutom hämma den transmissionsmekanism som är av avgörande vikt för utgivande centralbanker. Det är därför lämpligt att kräva att finansiella motparter och icke-finansiella motparter som omfattas av clearingkravet direkt eller indirekt innehar konton och att de clearar ett representativt antal transaktioner hos en central motpart i unionen. Detta krav bör bidra till en minskning av tillhandahållandet av clearingtjänster av stor systemvikt från dessa centrala motparter i kategori 2. Mot bakgrund av den senaste tidens marknadsutveckling, särskilt när det gäller kreditswappar denominerade i euro, är det lämpligt att kravet endast gäller OTC-räntederivat denominerade i euro och polska zloty och kortfristiga räntederivat denominerade i euro, utöver alla andra clearingtjänster som anses vara av stor systemvikt i framtida bedömningar enligt förordning (EU) nr 648/2012.
- (12) Kravet på aktivt konto bör gälla för finansiella och icke-finansiella motparter som omfattas av clearingkravet och som överskrider clearingtrösklarna i någon av de kategorier av derivatkontrakt som Esma identifierat såsom av stor systemvikt. När motparter som ingår i grupper med huvudkontor i unionen kontrollerar om de är föremål för kravet

på aktivt konto bör de beakta derivatkontrakt som tillhör clearingtjänster av stor systemvikt som clearas av någon enhet inom gruppen, inbegripet enheter som är etablerade i tredjeländer, eftersom dessa kontrakt kan bidra till den alltför höga graden av exponering för gruppen som helhet. Derivatkontrakt som innehas av dotterföretag i tredjeland till grupper i unionen bör också inkluderas för att förhindra att dessa grupper flyttar sin clearingverksamhet utanför unionen för att undvika kravet på aktivt konto. En motpart som omfattas av kravet på aktivt konto och som tillhör en grupp bör vara skyldig att uppfylla representativitetskravet baserat på sina egna transaktioner. Enheter i tredjeland som inte omfattas av clearingkravet enligt unionsrätten omfattas inte av skyldigheten att ha ett aktivt konto.

- (13) Kravet på aktivt konto är ett nytt krav. Vederbörlig hänsyn bör tas till att kravet är nytt och att marknadsaktörerna gradvis behöver anpassa sig till det. Det är därför lämpligt att marknadsaktörer kan uppfylla kravet på aktivt konto genom att inrätta permanent funktionella konton hos centrala motparter i unionen. Kravet på aktivt konto bör omfatta operativa faktorer. Kontot bör vara avpassat för snabb clearing av ett betydande antal transaktioner som flyttas från en central motpart i kategori 2 och för clearing av alla nya transaktioner i de kategorier av derivatkontrakt som fastställts vara av stor systemvikt. Dessa operativa faktorer bör också bidra till att uppmuntra motparter att flytta transaktioner till unionen. I detta avseende är det lämpligt att beakta situationen för motparter som redan clearar en betydande del av sina transaktioner i räntederivat denominerade i euro och polska zloty och i kortfristiga räntederivat denominerade i euro hos centrala motparter i unionen. Dessa motparter bör inte omfattas av de operativa krav som är förknippade med kravet på aktivt konto.
- (14) För att säkerställa att kravet på aktivt konto bidrar till det övergripande målet att minska alltför stora exponeringar mot clearingtjänster av stor systemvikt som tillhandahålls av centrala motparter i tredjeland och att kontot inte är vilande, bör ett minsta antal derivatkontrakt clearas genom de aktiva kontona. Dessa kontrakt bör vara representativa för de olika underkategorier av derivatkontrakt som tillhör clearingtjänster av stor systemvikt (*representativitetskravet*). Representativitetskravet bör återspegla mångfalden i portföljerna hos de finansiella och icke-finansiella motparter som omfattas av kravet på aktivt konto. Kontrakt med olika löptider och storlekar bör clearas genom de aktiva kontona, liksom kontrakt av olika ekonomisk karaktär, inbegripet alla klasser av räntederivat som omfattas av clearingkravet enligt kommissionens delegerade förordningar (EU) 2015/2205⁽⁹⁾ och (EU) 2016/1178⁽¹⁰⁾ när det gäller kontrakt denominerade i polska zloty. För att fastställa det minsta antal derivatkontrakt som bör clearas genom de aktiva kontona bör Esma identifiera upp till tre derivatklasser bland de derivatkontrakt som tillhör clearingtjänsterna av stor systemvikt. Esma bör vidare identifiera upp till fem av de mest relevanta underkategorierna av transaktioner, per derivatklass, på grundval av en kombination av storlek och löptid. Motparterna bör sedan vara skyldiga att clara minst fem transaktioner under referensperioden i varje relevant underkategori. Antalet derivatkontrakt som ska clearas bör vara minst fem transaktioner under referensperioden som årsgenomsnitt, vilket innebär att de behöriga myndigheterna vid bedömningen av huruvida motparterna uppfyller representativitetskravet bör beakta det totala antalet transaktioner under ett år. För att säkerställa ett proportionellt tillvägagångssätt och undvika att lägga en alltför stor börda på motparter som har begränsad verksamhet i de olika underkategorier av derivatkontrakt som identifierats av Esma, bör ett de minimis-tröskelvärde gälla för representativitetskravet. Dessutom behöver vederbörlig hänsyn tas till den specifika affärsmodellen för unionens pensionssystem. I flera fall har sådana pensionssystem ett begränsat antal räntederivatstransaktioner, som är koncentrerade, långfristiga och med ett högt nominellt belopp. Det är därför lämpligt att fastställa ett reducerat representativitetskrav, vilket bör innebära att en transaktion i stället för fem ska clearas i de mest relevanta underkategorierna per referensperiod. Medlemsstaterna bör införa lämpliga viten om en motpart som omfattas av kravet på aktivt konto underlåter att uppfylla sina skyldigheter i fråga om operativa kriterier eller representativitetskravet.
- (15) Esma har en viktig roll i bedömningen av om centrala motparter i tredjeland och deras clearingtjänster är av stor systemvikt. Senast 18 månader efter denna förordnings ikraftträdande, eller när som helst när det gäller en risk för den finansiella stabiliteten, bör Esma bedöma och rapportera till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om effekterna av denna förordning när det gäller att minska exponeringarna mot systemviktiga centrala motparter

⁽⁹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2205 av den 6 augusti 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller tekniska standarder för clearingkravet (EUT L 314, 1.12.2015, s. 13).

⁽¹⁰⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1178 av den 10 juni 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller tekniska tillsynsstandarder avseende clearingkravet (EUT L 195, 20.7.2016, s. 3).

i kategori 2. Esma bör föreslå alla åtgärder som den anser nödvändiga, samt kvantitativa tröskelvärden, och låta dem åtföljas av en konsekvensbedömning och en kostnads-nyttoanalys. Esma bör vid utarbetandet av sin bedömning och rapport samarbeta med Europeiska centralbankssystemet (ECBS), Europeiska systemrisknämnden (ESRB) och den gemensamma övervakningsmekanism som inrättas genom denna förordning. Inom sex månader från mottagandet av Esmas rapport bör kommissionen utarbeta sin egen rapport, som vid behov kan åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

- (16) I syfte att uppmuntra clearing i unionen och säkra unionens finansiella stabilitet, och säkerställa att kunderna är medvetna om vilka alternativ de har och kan fatta välgrundade beslut om var de ska cleara sina derivatkontrakt, bör clearingmedlemmar och kunder som tillhandahåller clearingtjänster hos både auktoriserade eller godkända centrala motparter informera sina kunder om alternativet att cleara ett derivatkontrakt genom en central motpart i unionen. Den information som lämnas bör inkludera information om alla kostnader som kunder kommer att debiteras av clearingmedlemmar och kunder som tillhandahåller clearingtjänster. Informationen om kostnader som clearingmedlemmar och kunder som tillhandahåller clearingtjänster bör redovisa bör vara begränsad till de centrala motparter i unionen för vilka de tillhandahåller clearingtjänster. Skyldigheten att informera kunder om alternativet att cleara ett derivatkontrakt genom en central motpart i unionen är åtskild från kravet på ett aktivt konto och är avsedd att tillämpas mer allmänt för att säkerställa kännedom om clearingerbjudandet från centrala motparter i unionen.
- (17) För att säkerställa att de behöriga myndigheterna har nödvändig information om clearingverksamhet som bedrivs av clearingmedlemmar eller kunder hos godkända centrala motparter i tredjeland bör en rapporteringsskyldighet införas för sådana clearingmedlemmar eller kunder. I rapporteringen bör åtskillnad göras mellan värdepapperstransaktioner, derivattransaktioner på reglerade marknader och OTC-derivattransaktioner. Esma bör tillhandahålla närmare upplysningar om innehållet i och formatet för den information som ska rapporteras, och bör därvid säkerställa att skyldigheten inte skapar ytterligare rapporteringskrav om det inte är nödvändigt, så att den administrativa bördan för clearingmedlemmar eller kunder minimeras.
- (18) Enligt det nuvarande regelverket mottar Esma transaktionsuppgifter enligt förordning (EU) nr 648/2012 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365⁽¹¹⁾, som ger en unionsomfattande bild av marknaderna, men inte om centrala motparter riskhantering. Esma bör därför, utöver sådana uppgifter, kräva aktuell och tillförlitlig information om centrala motparter verksamhet och praxis för att fullgöra sitt mandat för finansiell stabilitet. Det bör därför införas ett formellt krav för centrala motparter i unionen att rapportera sina riskhanteringsuppgifter till Esma. Införandet av ett sådant krav skulle också bidra till att ytterligare stärka standardiseringen och jämförbarheten mellan uppgifterna och säkerställa att uppgifterna levereras med jämna mellanrum.
- (19) Den senaste tidens stressepisoder på råvarumarknaderna har visat hur viktigt det är att myndigheterna har en helhetsbild av derivatverksamheten och exponeringarna hos icke-finansiella motparter som omfattas av clearingkravet. Icke-finansiella motparter som omfattas av clearingkravet och som ingår i en grupp vars transaktioner inom gruppen är undantagna från rapporteringsskyldigheten bör få sina derivatpositioner rapporterade av sitt moderföretag inom unionen på aggregerad basis. Rapporteringen bör göras varje vecka på enhetsnivå och bör delas upp efter typ av derivat. Sådan information bör lämnas till Esma och den berörda behöriga myndigheten för de enskilda enheterna i gruppen. Det är också lämpligt att beakta tillsynssamfundets intressen när det gäller kvaliteten på de uppgifter som de finansiella och icke-finansiella motparterna rapporterar enligt förordning (EU) nr 648/2012. Enheter som omfattas av rapporteringsskyldigheten enligt den förordningen bör därför åläggas att visa tillbörlig aktsamhet genom att fastställa lämpliga förfaranden och arrangemang för att säkerställa uppgifternas kvalitet, innan uppgifterna lämnas in. Esma bör utfärda riktlinjer för att ytterligare specificera sådana förfaranden och arrangemang, med beaktande av möjligheten att kraven ska kunna tillämpas på ett proportionellt sätt. För att säkerställa att kraven i fråga om uppgifternas kvalitet är uppfyllda bör medlemsstaterna anta lämpliga sanktioner om de rapporterade uppgifterna innehåller systematiska uppenbara fel. Esma bör utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera vad som utgör ett systematiskt uppenbart fel vid åläggandet av dessa sanktioner. Enheter har möjlighet att delegera sin rapportering men de förblir ansvariga om de uppgifter som rapporteras av den enhet till vilken de har delegerat sin rapportering är felaktiga eller rapporteras mer än en gång.

⁽¹¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 av den 25 november 2015 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 337, 23.12.2015, s. 1).

- (20) För att säkerställa att de behöriga myndigheterna alltid är medvetna om exponeringar på enhets- och grupp nivå och att de kan övervaka sådana exponeringar bör dessa myndigheter införa ändamålsenliga samarbetsförfaranden för att beräkna positionerna i kontrakt som inte clearas hos en auktoriserad eller godkänd central motpart och för att aktivt utvärdera och bedöma exponeringsnivån i OTC-derivatkontrakt på enhets- och grupp nivå. För att Esma ska få en övergripande bild av verksamheten när det gäller OTC-derivat hos icke-finansiella motparter som är etablerade i unionen samt deras moderföretag, bör de myndigheter som ansvarar för dessa icke-finansiella motparter och moderföretag regelbundet rapportera till Esma. Sådan rapportering bör inte omfatta sådan information som redan lämnats in enligt andra rapporteringskrav som fastställs i förordning (EU) nr 648/2012, utan i stället ge information om utvecklingen av dessa icke-finansiella motparter portföljer mellan två rapporteringsdatum samt en bedömning av de risker som sådana motparter kan vara exponerade för. Myndigheter med ansvar för icke-finansiella motparter som ingår i en grupp bör samarbeta för att minimera rapporteringsbördan och bedöma intensiteten och typen av verksamhet avseende OTC-derivat för dessa icke-finansiella motparter.
- (21) Det är nödvändigt att säkerställa att kommissionens delegerade förordning (EU) nr 149/2013⁽¹²⁾ fortfarande är lämplig mot bakgrund av marknadsutvecklingen när det gäller kriterier för att fastställa vilka OTC-derivatkontrakt som på ett objektivt mätbart sätt minskar risker. Det är även nödvändigt att säkerställa att nivån på de clearingtrösklar som fastställs i den delegerade förordningen på ett lämpligt och rättvisande sätt tar hänsyn till olika risker med och egenskaper hos andra derivat än räntederivat, valutaderivat, kreditderivat och aktiederivat. Esma bör därför även se över och när så är lämpligt förtydliga den delegerade förordningen samt vid behov föreslå att den ändras. Esma uppmuntras att överväga och föreskriva bland annat mer detaljerade regler för råvaruderivat. Sådana detaljerade regler skulle kunna erhållas genom att clearingtrösklarna delas upp per sektor och typ, till exempel genom att åtskillnad görs mellan jordbruks-, energi- eller metallrelaterade råvaror eller genom att åtskillnad görs mellan dessa råvaror baserat på andra egenskaper, såsom kriterier för miljö, samhällsansvar och styrning, miljömässigt hållbara investeringar eller kryptorelaterade egenskaper. Under översynen bör Esma sträva efter att höra berörda aktörer som har specifik kunskap om en viss råvara.
- (22) Icke-finansiella motparter som utväxlar säkerheter för OTC-derivatkontrakt som inte clearas genom en central motpart bör ha tillräcklig med tid för att förhandla om och testa arrangemangen för utväxling av sådana säkerheter.
- (23) För att undvika marknadsfragmentering och säkerställa likvärdiga förutsättningar, och med tanke på att utbytet av variationssäkerhet och initialsäkerhet för optioner på enskilda aktier och aktieindexoptioner i vissa tredjelands-jurisdiktioner inte omfattas av likvärdiga marginalsäkerhetskrav, bör behandlingen av sådana produkter undantas från kravet på riskhanteringsförfaranden för punktlig, korrekt och lämpligt separerad utväxling av säkerheter, så länge det inte finns tillräcklig internationell konvergens när det gäller behandlingen av dem. Esma bör, i samarbete med Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) (EBA), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010⁽¹³⁾ och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) (Eiopa), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010⁽¹⁴⁾ (gemensamt kallade *de europeiska tillsynsmyndigheterna*), övervaka den regulatoriska utvecklingen i tredjelandsjurisdiktioner och utvecklingen av exponeringar hos motparter som omfattas av förordning (EU) nr 648/2012 när det gäller optioner på enskilda aktier och aktieindexoptioner som inte clearas av en central motpart, och bör minst vart tredje år rapportera till kommissionen om resultaten av denna övervakning. Om kommissionen har mottagit en sådan rapport bör den bedöma om den internationella utvecklingen har lett till större konvergens i behandlingen av optioner på enskilda aktier och aktieindexoptioner och om undantaget äventyrar unionens eller en eller flera av dess medlemsstaters finansiella stabilitet. I sådana fall bör kommissionen ges befogenhet att återkalla undantaget när det gäller behandlingen av optioner på enskilda aktier och
- ⁽¹²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 149/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 med avseende på tekniska standarder för tillsyn av indirekta clearingarrangemang, clearingkravet, det offentliga registret, tillträde till en handelsplats, icke-finansiella motparter och riskbegränsningstekniker för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart, (EUT L 52, 23.2.2013, s. 11).
- ⁽¹³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).
- ⁽¹⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

aktieindexoptioner. På så sätt kan det säkerställas att det finns lämpliga krav i unionen för att minska motpartskreditrisken i samband med sådana kontrakt samtidigt som varje möjlighet till regelarbitrage undviks.

- (24) För att uppfylla kraven på initialsäkerhet i förordning (EU) nr 648/2012 använder ett stort antal av unionens marknadsaktörer branschomfattande proformamodeller för beräkning av initialsäkerheter. Med tanke på att dessa modeller används branschomfattande är det osannolikt att de kommer att ändras i någon betydande utsträckning genom enskilda användares preferenser eller genom olika bedömningar från varje enskild behörig myndighet som godkänner att enheterna under dess tillsyn använder dessa modeller. Eftersom samma modell används av ett stort antal motparter i unionen behöver modellen i praktiken valideras av ett flertal behöriga myndigheter, vilket ger upphov till ett samordningsproblem. För att åtgärda detta problem bör EBA ges i uppdrag att fungera som central validerare av sådana proformamodeller. I sin roll som central validerare bör EBA validera dessa proformamodellers innehåll och generella aspekter, inbegripet deras kalibrering, utformning och omfattning av instrument, tillgångsklasser och riskfaktorer. För att få stöd i sitt arbete bör EBA samla in synpunkter från behöriga myndigheter, Esma och Eiopa och samordna deras gemensamma synpunkter. Med tanke på att de behöriga myndigheterna även i fortsättningen skulle ansvara för att godkänna användningen av dessa proformamodeller och för att övervaka deras genomförande på nivån för enheten under tillsyn, bör EBA bistå de behöriga myndigheterna i deras godkännandeprocesser när det gäller de generella aspekterna av genomförandet av dessa proformamodeller. Dessutom bör EBA fungera som ett gemensamt forum för diskussioner med branschen för att bidra till att säkerställa en mer ändamålsenlig samordning från unionens sida när det gäller utformningen av dessa modeller. De behöriga myndigheterna kommer att förbli ansvariga för att godkänna användningen av sådana modeller och för att övervaka hur dessa modeller genomförs av de enheter som står under tillsyn.
- (25) Centralbanker, offentliga organ som har i uppdrag att förvalta eller deltar i förvaltningen av statsskulden, liksom andra offentliga organ, har frihet att välja om de ska använda centrala motparter clearingtjänster för att cleara sina derivatkontrakt. Om de beslutar att använda sådana tjänster uppmuntras de att i princip cleara genom unionens centrala motparter där de efterfrågade produkterna finns tillgängliga. Med tanke på att formerna för dessa enheters deltagande i centrala motparter varierar mellan medlemsstaterna och med tanke på att metoderna för beräkning av dessa enheters exponeringar mot centrala motparter i unionen och deras bidrag till dessa centrala motparter finansiella resurser skiljer sig åt, vore det önskvärt med ytterligare harmonisering av dessa aspekter genom Esmas riktlinjer.
- (26) EBA bör i samarbete med Esma och Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera tillsynsförfaranden som säkerställer den initiala och fortlöpande valideringen av riskhanteringsförfarandena. För att säkerställa proportionalitet bör endast de finansiella motparter som är mest aktiva inom OTC-derivat som inte clearas via en central motpart omfattas av de förfaranden som anges i dessa tekniska standarder för tillsyn.
- (27) För att säkerställa ett konsekvent och samstämmigt tillvägagångssätt mellan behöriga myndigheter i hela unionen bör auktoriserade centrala motparter eller juridiska personer som är etablerade i unionen och som önskar bli auktoriserade enligt förordning (EU) nr 648/2012 för att tillhandahålla clearingtjänster och clearingverksamhet i finansiella instrument även kunna auktoriseras för att tillhandahålla clearingtjänster och annan verksamhet avseende icke-finansiella instrument. Förordning (EU) nr 648/2012 är tillämplig på centrala motparter i egenskap av enheter, inte på specifika tjänster. När en central motpart förutom finansiella instrument även clearar icke-finansiella instrument bör den centrala motpartens behöriga myndighet kunna säkerställa att den centrala motparten uppfyller alla krav i förordning (EU) nr 648/2012 för alla tjänster som den erbjuder.
- (28) Centrala motparter i unionen står inför utmaningar när det gäller att utöka sitt produktutbud för clearingtjänster och har svårt att föra ut clearingtjänster för nya produkter på marknaden. Med tanke på sådana utmaningar och svårigheter och i linje med målet att göra unionens clearingsystem mer attraktivt, bör processen för att auktorisera centrala motparter i unionen eller utvidga auktorisationen av centrala motparter därför förenklas och bör inbegripa specifika tidsfrister, samtidigt som man säkerställer att Esma och kollegiet för den berörda centrala motparten i unionen deltar på lämpligt sätt. För att undvika betydande och potentiellt obegränsade förseningar bör en bekräftelse av att ansökan mottagits tillhandahållas skyndsamt, och de behöriga myndigheterna bör därefter bedöma huruvida en ansökan om auktorisation är fullständig. För att säkerställa att juridiska personer som är etablerade i unionen och som önskar bli auktoriserade som centrala motparter, och centrala motparter i unionen som vill utvidga sina auktorisationer, lämnar in alla nödvändiga handlingar och uppgifter med sin ansökan, bör Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande som specificerar vilka handlingar som ska tillhandahållas, vilken information dessa handlingar ska innehålla och i vilket format de ska lämnas in. Vid utarbetandet av förslaget till tekniska standarder för tillsyn bör Esma ta hänsyn till befintliga dokumentationskrav och praxis enligt förordning (EU) nr 648/2012 och om möjligt rationalisera inlämnandet av dem, i syfte att undvika en allt för lång marknadsintroduktionstid och säkerställa att den information som ska tillhandahållas av den centrala motpart som ansöker om utvidgning av auktorisation står i proportion till väsentligheten i den ändring som den

centrala motparten ansöker om, utan att göra den övergripande processen onödigt komplicerad, betungande och oproportionell. För det andra, för att säkerställa en effektiv och samtidig bedömning av ansökningar bör juridiska personer som är etablerade i unionen och som vill auktoriseras som centrala motparter, och centrala motparter i unionen som vill utvidga sina auktorisationer, kunna lämna in alla handlingar via en central databas. För det tredje bör en central motparts behöriga myndighet under bedömningsperioden samordna och överlämna frågor från den behöriga myndigheten, Esma eller kollegiet till den juridiska person som är etablerad i unionen och som vill auktoriseras som central motpart, och centrala motparter i unionen som vill utvidga sina auktorisationer, för att säkerställa en snabb, flexibel och samarbetsinriktad process som resulterar i en genomgripande granskning. För att undvika dubbelarbete och onödiga förseningar bör alla frågor och senare förtydliganden även delas samtidigt mellan den centrala motpartens behöriga myndighet, Esma och kollegiet.

- (29) För närvarande råder det viss osäkerhet om när en ytterligare tjänst eller verksamhet omfattas av en central motparts auktorisation. Det är nödvändigt att ta itu med denna osäkerhet och säkerställa proportionalitet när den tilltänkta ytterligare tjänst eller verksamhet som inte omfattas av en central motparts befintliga auktorisation inte avsevärt ökar riskerna för den centrala motparten. I sådana fall bör den ytterligare tjänsten eller verksamheten inte genomgå ett fullständigt bedömningsförfarande, utan i stället omfattas av ett påskyndat förfarande. Det påskyndade förfarandet bör inte kräva ett separat yttrande från Esma och kollegiet eftersom ett sådant krav skulle vara oproportionellt; i stället bör Esma och medlemmarna i kollegiet lämna synpunkter till den centrala motpartens behöriga myndighet om bedömningen av huruvida utvidgningen kan omfattas av det påskyndade förfarandet. För att säkerställa tillsynskonvergens bör Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera villkoren för tillämpningen av det påskyndade förfarandet samt för förfarandet när Esma och kollegiet lämnar synpunkter.
- (30) För att minska den administrativa bördan för centrala motparter och behöriga myndigheter, utan att ändra en central motparts övergripande riskprofil, bör centrala motparter kunna genomföra utvidgningar av tjänsterna inom ramen för business-as-usual-ändringar utan auktorisation, om en central motpart anser att den tilltänkta ytterligare tjänsten eller verksamheten inte skulle ha någon väsentlig inverkan på dess riskprofil, särskilt om den nya clearingtjänsten eller clearingverksamheten i hög grad liknar de tjänster som den centrala motparten redan beviljats auktorisation att tillhandahålla. För att centrala motparter snabbt ska kunna genomföra sådana business-as-usual-ändringar bör centrala motparter undantas från förfarandena för auktorisation av utvidgning av verksamheter och tjänster i samband med sådana ändringar. Centrala motparter bör underrätta den behöriga myndigheten och Esma om de beslutar att utnyttja ett sådant undantag. Den behöriga myndigheten bör se över de ändringar som genomförts i samband med sin årliga översyns- och utvärderingsprocess.
- (31) För att säkerställa att alla kollegier fungerar samstämt och för att ytterligare öka tillsynskonvergensen bör kollegiet ledas gemensamt av den nationella behöriga myndigheten och någon av de oberoende ledamöterna i tillsynskommittén för centrala motparter. För att främja samarbetet mellan Esma och behöriga myndigheter bör medordförandena gemensamt fastställa datum för kollegiets möten och fastställa dagordningen för sådana möten. För att säkerställa ett konsekvent beslutsfattande och att den centrala motpartens behöriga myndighet ytterst ska förbli ansvarig, för det fall att medordförandena inte skulle vara överens, bör dock det slutliga beslutet under alla omständigheter fattas av den behöriga myndigheten, som bör förse Esma med en motiverad förklaring till sitt beslut.
- (32) Esma bör kunna bidra på ett mer ändamålsenligt sätt till att säkerställa att centrala motparter i unionen är säkra, robusta och konkurrenskraftiga när de tillhandahåller sina tjänster inom unionen. Esma bör därför, utöver de tillsynsbefogenheter som för närvarande fastställs i förordning (EU) nr 648/2012, avge ett yttrande till centrala motparters behöriga myndigheter om återkallande av en central motparts auktorisation, utom när ett beslut krävs skyndsamt, dvs. inom en period som är kortare än den period som avsatts för att Esma ska avge sina yttranden. Esma bör också avge yttranden om översynen och utvärderingen, marginalsäkerhetskraven och deltagandekraven. De behöriga myndigheterna bör ge förklaringar till eventuella betydande avvikelser från Esmas yttranden, och Esma bör informera sin tillsynsstyrelse om en behörig myndighet inte följer eller inte avser att följa Esmas yttrande och eventuella villkor eller rekommendationer i yttrandet. Informationen bör också innehålla de skäl som den behöriga myndigheten angett för att inte följa Esmas yttrande, eller eventuella villkor eller rekommendationer i yttrandet.
- (33) För att säkerställa ett snabbt och effektivt utbyte av information och dokumentation enligt förordning (EU) nr 648/2012, för att främja ökat samarbete mellan behöriga myndigheter som deltar i tillsynen av enheter som omfattas av den förordningen och för att förenkla kommunikationen mellan behöriga myndigheter och de enheter som står under deras tillsyn i samband med förfaranden som föreskrivs i den förordningen, bör Esma inrätta och underhålla en elektronisk central databas. Alla berörda behöriga myndigheter och organ bör ha tillgång till den centrala databasen för den information som är relevant för deras uppgifter och ansvarsområden. På samma sätt bör enheter som omfattas av kraven i förordning (EU) nr 648/2012 ha tillgång till den information och dokumentation

som de lämnat in och all dokumentation som riktas till dem. Den centrala databasen bör användas för att dela så mycket information och dokumentation som möjligt, inbegripet åtminstone information och dokumentation om auktorisationer, utvidgning av tjänster och modellvalideringar.

- (34) Det är nödvändigt att säkerställa att centrala motparter fortlöpande uppfyller kraven i förordning (EU) nr 648/2012, särskilt när det gäller tillhandahållande av ytterligare clearingtjänster eller clearingverksamhet som auktoriserats genom det påskyndade förfarandet eller som undantagits från auktorisation till följd av genomförandet av business-as-usual-ändringar, liksom genomförandet av modelländringar efter ett påskyndat förfarande för validering av en sådan modelländring, eftersom Esma och kollegiet i sådana fall inte avger separata yttranden. Den centrala motpartens behöriga myndighet bör således, i den översyn som den genomför minst årligen, särskilt beakta sådana ytterligare clearingtjänster eller clearingverksamheter och modelländringar. För att säkerställa tillsynskonvergens och samordning mellan behöriga myndigheter och Esma, och att centrala motparter i unionen är säkra, robusta och konkurrenskraftiga när de tillhandahåller sina tjänster i unionen, bör den behöriga myndigheten minst en gång per år lämna in sin rapport om sin översyn och utvärdering av en central motpart till Esma och kollegiet för yttranden från dem. Esmas yttrande bör bedöma de aspekter som omfattas av den behöriga myndighetens rapport, däribland en uppföljning av den centrala motpartens tillhandahållande av tjänster eller verksamhet, med särskild uppmärksamhet på påskyndade förfaranden och business-as-usual-ändringar, liksom de gränsöverskridande risker som den centrala motparten kan vara exponerad för, och med beaktande av den centrala motpartens övergripande ställning som leverantör av clearingtjänster inom unionen. Inspektioner på plats spelar en viktig roll i utförandet av tillsynsuppgifter och ger ovärderlig information till behöriga myndigheter. De bör därför genomföras minst en gång om året och Esma bör, för att säkerställa ett snabbt informationsutbyte, kunskapsutbyte och effektivt samarbete mellan de behöriga myndigheterna och Esma, informeras om både planerade och brådskande inspektioner på plats, kunna begära att få delta i sådana inspektioner och få all relevant information i samband med sådana inspektioner på plats samt en motiverad förklaring för det fall att Esma nekats att delta. För att ytterligare förbättra samordningen mellan Esma och de behöriga myndigheterna får Esma dessutom, under särskilda omständigheter och i samband med översynen och utvärderingen av tillsynen, begära ett ad hoc-möte med den centrala motparten och den berörda behöriga myndigheten. Kollegiet bör informeras om resultatet av ett sådant möte. För att stärka informationsutbytet mellan de behöriga myndigheterna och Esma bör Esma av de behöriga myndigheterna också kunna begära den information som Esma behöver för att utföra sina uppgifter i samband med översynen och utvärderingen av tillsynen.
- (35) Esma bör ha medel för att identifiera eventuella risker för unionens finansiella stabilitet. Esma bör därför, i samarbete med ESRB, EBA, Eiopa och Europeiska centralbanken (ECB), inom ramen för de uppgifter i fråga om tillsyn över kreditinstitut inom den gemensamma tillsynsmekanismen som den tilldelats i enlighet med rådets förordning (EU) nr 1024/2013⁽¹⁵⁾, identifiera sammanlänknings- och inbördes beroenden mellan olika centrala motparter och juridiska personer, inbegripet, i så stor utsträckning som möjligt, gemensamma clearingmedlemmar, kunder och indirekta kunder, gemensamma väsentliga tjänsteleverantörer, gemensamma väsentliga tillhandahållare av likviditet, korsvisa säkerhetsarrangemang, korsvisa fallissemangsklausuler och korsvisa nettningsavtal mellan centrala motparter, korsvisa garantiavtal samt risköverföringar och back-to-back-handelsavtal.
- (36) De utgivande centralbanker för unionsvalutorna för finansiella instrument clearade av auktoriserade centrala motparter som har begärt medlemskap i tillsynskommittén för centrala motparter är medlemmar utan rösträtt i den kommittén. De deltar endast i kommitténs möten om centrala motparter i unionen i samband med diskussioner om unionsomfattande bedömningar av dessa centrala motparters motståndskraft mot en ogynnsam marknadsutveckling och av den marknadsutveckling som är relevant. Utgivande centralbanker är därför, i motsats till vad som gäller i fråga om deras delaktighet i tillsynen över centrala motparter i tredjeland, inte tillräckligt delaktiga i tillsynsfrågor som rör centrala motparter i unionen och som är av direkt betydelse för penningpolitiken och för betalningssystemens funktion, vilket innebär att gränsöverskridande risker inte beaktas i tillräcklig utsträckning. Det är därför lämpligt att dessa utgivande centralbanker kan delta som medlemmar utan rösträtt i alla möten i tillsynskommittén för centrala motparter som rör centrala motparter i unionen.
- (37) För att ge unionsorgan bättre förutsättningar att få en samlad bild av sådan marknadsutveckling som är relevant för clearing i unionen, övervaka genomförandet av vissa clearingrelaterade krav i förordning (EU) nr 648/2012 och gemensamt diskutera de potentiella risker som är en följd av sammanlänknings- mellan olika finansiella aktörer och andra frågor som rör den finansiella stabiliteten, är det nödvändigt att inrätta en sektorsövergripande övervakningsmekanism som sammanför de berörda unionsorgan som deltar i tillsynen över centrala motparter i unionen, clearingmedlemmar och kunder (den gemensamma övervakningsmekanismen). Den gemensamma övervakningsmekanismen bör förvaltas och ledas av Esma, eftersom det är den unionsmyndighet som deltar

⁽¹⁵⁾ Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).

i tillsynen av centrala motparter i unionen och övervakar systemviktiga centrala motparter i tredjeland. Andra deltagare bör inkludera företrädare för kommissionen, EBA, Eiopa, ESRB, de centralbanker som ger ut de valutor i vilka kontrakt som tillhör clearingtjänster av stor systemvikt är denominerade, nationella behöriga myndigheter och ECB inom ramen för de uppgifter som rör tillsyn över kreditinstitut inom den gemensamma tillsynsmekanism som ECB tilldelats i enlighet med förordning (EU) nr 1024/2013.

- (38) Som underlag för framtida policybeslut bör Esma, i samarbete med de andra deltagarna i den gemensamma övervakningsmekanismen, lämna in en årlig rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om resultatet av sin verksamhet. Esma kan inleda ett förfarande om överträdelser av unionsrätten enligt förordning (EU) nr 1095/2010 om Esma, på grundval av den information som mottagits genom den gemensamma övervakningsmekanismen och efter de diskussioner som hållits där, anser att behöriga myndigheter inte säkerställer att clearingmedlemmar och kunder uppfyller kravet på att cleara åtminstone ett visst antal identifierade kontrakt på konton hos centrala motparter i unionen, eller om Esma fastställer att det föreligger en risk för unionens finansiella stabilitet på grund av en påstådd överträdelse eller underlåtenhet att tillämpa unionsrätten. Innan Esma inleder ett sådant förfarande om överträdelser av unionsrätten kan Esma utfärda riktlinjer och rekommendationer enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010. Om Esma på grundval av de uppgifter som mottagits genom den gemensamma övervakningsmekanismen och efter de diskussioner som hållits där anser att uppfyllandet av kravet att cleara åtminstone ett visst antal identifierade kontrakt på konton hos centrala motparter i unionen inte på ett ändamålsenligt sätt säkerställer en minskning av de alltför stora exponeringarna mot centrala motparter i kategori 2 hos clearingmedlemmar och kunder i unionen, bör Esma se över och föreslå en ändring av den relevanta delegerade kommissionsakt som närmare specificerar detta krav och vid behov föreslå att en lämplig anpassningsperiod fastställs.
- (39) Marknadsturbulensen 2020 till följd av covid-19-pandemin och de höga priserna på grossistmarknaderna för energi 2022 till följd av Rysslands oprovocerade och omotiverade aggressionskrig mot Ukraina visade hur viktigt det är att de behöriga myndigheterna samarbetar och utbyter information för att hantera de risker som uppstår till följd av händelser med gränsöverskridande effekter, men att Esma fortfarande saknar de verktyg som behövs för att säkerställa en sådan samordning och ett samstämmigt tillvägagångssätt på unionsnivå. Esma bör därför ges befogenhet att agera i en krissituation hos en eller flera centrala motparter som har eller sannolikt kommer att få destabiliserande effekter på gränsöverskridande marknader. I sådana krissituationer bör Esma ges en samordnande roll mellan behöriga myndigheter, kollegier och resolutionsmyndigheter för att bygga upp en samordnad insats. Esma bör kunna sammankalla möten i tillsynskommittén för centrala motparter, antingen på eget initiativ eller på begäran och eventuellt med en utvidgad sammansättning, för att på ett ändamålsenligt sätt samordna de behöriga myndigheternas åtgärder i en krissituation. Esma bör också kunna begära information från berörda behöriga myndigheter när så är nödvändigt för att Esma ska kunna utföra sin samordningsfunktion i dessa situationer och för att Esma ska kunna utfärda rekommendationer till den behöriga myndigheten, och Esma bör kunna begära sådan information direkt från den centrala motparten eller marknadsaktörerna om den behöriga myndigheten inte lämnar svar inom lämplig tidsram. Esmas roll i krissituationer bör inte påverka det slutliga ansvaret för den centrala motpartens behöriga myndighet att fatta tillsynsbeslut avseende den centrala motpart som den utövar tillsyn över, inbegripet krisåtgärder. Det är också viktigt att kollegiets medlemmar har möjlighet att vidarebefordra den information de får i en krissituation till de offentliga organ, inbegripet ministerier, som ansvarar för den finansiella stabiliteten på deras marknader.
- (40) För att minska bördan för centrala motparter och Esma bör det klargöras att om Esma genomför en översyn av ett godkännande av en central motpart i tredjeland bör den centrala motparten inte vara skyldig att lämna in en ny ansökan om godkännande. Den bör dock ge Esma all information som behövs för en sådan översyn. Esmas översyn av ett godkännande av en central motpart i tredjeland bör inte behandlas som ett nytt godkännande av den centrala motparten i tredjeland.
- (41) Kommissionen bör när den antar likvärdighetsbeslut kunna undanta det berörda tredjelandet från kravet på ett effektivt likvärdigt system för godkännande av centrala motparter i tredjeland. I sin bedömning av huruvida detta skulle vara proportionerligt kan kommissionen beakta flera faktorer, bland annat om det berörda tredjelandet följer de principer för finansmarknadsinfrastrukturer som offentliggjorts av kommittén för betalningar och marknadsinfrastruktur och Internationella organisationen för värdepapperstillsyn, storleken på de centrala motparter från tredjeland som är etablerade i den jurisdiktionen och, om det finns uppgifter om detta, den verksamhet som clearingmedlemmar och handelsplatser i unionen förväntas bedriva hos dessa centrala motparter från tredjeland.

- (42) För att säkerställa att samarbetsarrangemangen mellan Esma och de berörda behöriga myndigheterna i tredjeländer är proportionella bör sådana arrangemang ta hänsyn till en rad olika aspekter, inbegripet kategoriseringen av centrala motparter i tredjeländ som centrala motparter i kategori 1 eller 2, särdragen hos de tjänster som tillhandahålls eller är avsedda att tillhandahållas inom unionen, oavsett om dessa tjänster medför särskilda risker för unionen eller för en eller flera av dess medlemsstater, samt centrala motparter i tredjeländs efterlevnad av internationella standarder. Samarbetsarrangemangen mellan Esma och de berörda behöriga myndigheterna i tredjeländer bör därför återspegla den grad av risk som de centrala motparter som är etablerade i ett tredjeländ potentiellt kan utgöra för unionens eller en eller flera av dess medlemsstaters finansiella stabilitet.
- (43) Esma bör således anpassa sina samarbetsarrangemang till olika tredjeländsjurisdiktioner baserat på de centrala motparter som är etablerade i en viss jurisdiktion. Kategori 1 omfattar i synnerhet centrala motparter med mycket olika profiler, varför Esma bör säkerställa att samarbetsarrangemangen står i proportion till de centrala motparter som är etablerade i varje tredjeländsjurisdiktion. Närmare bestämt bör Esma bland annat beakta likviditeten på de berörda marknaderna, i vilken grad centrala motparter clearingverksamheter är denominerade i euro eller andra unionsvalutor och i vilken utsträckning enheter från unionen använder sådana centrala motparter tjänster. Med tanke på att de allra flesta centrala motparter i kategori 1 tillhandahåller clearingtjänster i begränsad utsträckning till clearingmedlemmar och handelsplatser och eventuellt clearar produkter som inte omfattas av förordning (EU) nr 648/2012, bör omfattningen av Esmas bedömning och den information som inhämtas också begränsas i alla dessa jurisdiktioner. För att begränsa antalet informationsförfrågningar om centrala motparter i kategori 1 bör Esma i princip begära en på förhand fastställd uppsättning information per år. Om en central motpart i kategori 1 eller en jurisdiktion potentiellt kan utgöra en större risk vore det motiverat med ytterligare, åtminstone kvartalsvisa, förfrågningar och med mer omfattande information. Samarbetsarrangemangen bör skräddarsys för att återspegla en sådan differentiering i riskprofilen för olika centrala motparter i kategori 1 och bör innehålla bestämmelser som skapar en lämplig ram för informationsutbyte. Det bör dock inte vara nödvändigt att justera eventuella samarbetsarrangemang som gäller när denna förordning träder i kraft om inte de berörda myndigheterna i tredjeländet begär det.
- (44) Om en central motpart är godkänd som central motpart i kategori 2 enligt artikel 25.2b i förordning (EU) nr 648/2012, med tanke på att dessa centrala motparter är systemviktiga för unionen eller för en eller flera av dess medlemsstater, bör samarbetsarrangemangen mellan Esma och berörda myndigheter i tredjeländ omfatta utbyte av en bredare uppsättning information och med ökad frekvens. I sådana fall bör samarbetsarrangemangen även omfatta förfaranden för att säkerställa att en sådan central motpart i kategori 2 övervakas enligt artikel 25 i den förordningen. Esma bör säkerställa att den kan inhämta all information som den behöver för att fullgöra sina uppgifter enligt förordning (EU) nr 648/2012, inklusive information som är nödvändig för att säkerställa att artikel 25.2b i den förordningen efterlevs och för att säkerställa att information delas i fall där en central motpart, helt eller delvis, tillerkänts jämförbar regelefterlevnad. För att Esma ska kunna utöva fullständig och ändamålsenlig tillsyn över centrala motparter i kategori 2 bör det klargöras att dessa centrala motparter ska lämna information till Esma med jämna mellanrum.
- (45) Esma bör också, om jämförbar regelefterlevnad tillerkänts, regelbundet bedöma om centrala motparter i kategori 2 fortfarande uppfyller villkoren för godkännande genom jämförbar regelefterlevnad, genom att övervaka centrala motparter efterlevnad av kraven i artikel 16 och avdelningarna IV och V i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/1304⁽¹⁶⁾. Vid denna bedömning bör Esma, utöver att ta emot relevant information och bekräftelser från den centrala motparten i kategori 2, samarbeta och komma överens om administrativa förfaranden med tredjeländets myndighet för att säkerställa att Esma har den relevanta information som krävs för att övervaka att villkoren för jämförbar regelefterlevnad är uppfyllda och, i möjligaste mån, minska den administrativa och regulatoriska bördan för dessa centrala motparter i kategori 2.
- (46) För att säkerställa att Esma även informeras om hur en central motpart i kategori 2 har beredskap för och kan mildra och återhämta sig från ett finansiellt nödläge, bör samarbetsarrangemangen omfatta rätten för Esma att höras vid utarbetandet och bedömningen av återhämtningsplaner och vid utarbetandet av resolutionsplaner, samt rätten för Esma att informeras om en central motpart i kategori 2 upprättar en återhämtningsplan eller om en myndighet i tredjeländ upprättar resolutionsplaner. Esma bör också informeras om de aspekter som är relevanta för unionens eller en eller flera av dess medlemsstaters finansiella stabilitet och hur enskilda clearingmedlemmar och, i den mån

⁽¹⁶⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/1304 av den 14 juli 2020 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller de faktorer som Esma åtminstone ska beakta i sin bedömning av begäranden om jämförbar regelefterlevnad som inges av centrala motparter från tredjeländ samt former och villkor för denna bedömning (EUT L 305, 21.9.2020, s. 13).

det är känt, kunder och indirekta kunder kan påverkas i väsentlig grad av genomförandet av sådana återhämtnings- eller resolutionsplaner. Samarbetsarrangemangen bör också specificera att Esma ska informeras omedelbart om en central motpart i kategori 2 har för avsikt att aktivera sin återhämtningsplan eller om tredjelandets myndigheter har fastställt att det finns tecken på en framväxande krissituation som kan påverka den centrala motpartens verksamhet, dess förmåga att tillhandahålla clearingtjänster, eller när tredjelandets myndigheter planerar att vidta en resolutionsåtgärd inom en nära framtid.

- (47) Esma bör kunna återkalla godkännandet av en central motpart i tredjeland om den centrala motparten i tredjeland allvarligt och systematiskt har åsidosatt något av de tillämpliga kraven i förordning (EU) nr 648/2012, inbegripet att lämna in information om godkännande av den centrala motparten i tredjeland till Esma, att betala avgifter till Esma eller att besvara Esmas begäran om information som är nödvändig för att Esma ska kunna utföra sina uppgifter avseende centrala motparter i tredjeland, och inte har vidtagit de korrigerande åtgärder som Esma begärt inom en lämplig fastställd tidsfrist.
- (48) För att mildra de potentiella riskerna för unionens finansiella stabilitet bör centrala motparter och clearingorganisationer inte tillåtas vara clearingmedlemmar i andra centrala motparter, och centrala motparter bör inte heller kunna godta andra centrala motparter eller clearingorganisationer som clearingmedlemmar eller indirekta clearingmedlemmar. Marknadsaktörer som för närvarande verkar inom ramen för sådana arrangemang bör åläggas att hitta andra sätt att cleara centralt. Ett sådant förbud bör inte påverka samverkansöverenskommelser som regleras i avdelning V i förordning (EU) nr 648/2012 och arrangemang som ingåtts för att en central motpart ska genomföra sin investeringspolicy i enlighet med den förordningen, såsom sponsrade medlemskap eller direkt tillträde till clearade repomarknader centrala motparter emellan. För att ge tillräckligt med tid för anpassning bör befintliga arrangemang fasas ut inom två år från den dag då den här förordningen träder i kraft. Marknadsaktörer och myndigheter bör undersöka olika lösningar, inbegripet att inrätta samverkansöverenskommelser.
- (49) Förordning (EU) nr 648/2012 bör tillämpas på samverkansöverenskommelser för alla typer av finansiella och icke-finansiella instrument, såsom derivatkontrakt, utöver penningmarknadsinstrument och överlåtbara värdepapper enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU⁽¹⁷⁾. Esma bör därför, efter samråd med medlemmarna i ECBS och ESRB, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att säkerställa konsekventa, effektiva och ändamålsenliga bedömningar av samverkansöverenskommelser.
- (50) För att säkerställa att tillsynsramen för centrala motparter i unionen leder till säkra och motståndskraftiga centrala motparter och bygger på samarbete mellan den centrala motpartens behöriga myndighet och Esma, bör resultaten av de oberoende revisionerna meddelas den centrala motpartens styrelse och även göras tillgängliga för Esma och den centrala motpartens behöriga myndighet. Dessutom bör både Esma och den centrala motpartens behöriga myndighet kunna begära att få delta utan rösträtt i de möten som den centrala motpartens riskkommitté håller och informeras om den riskkommitténs verksamhet och beslut. Esma bör också omgående få del av alla beslut där den centrala motpartens styrelse beslutar att inte följa riskkommitténs råd samt den centrala motpartens förklaring till sådana beslut.
- (51) Den senaste tidens händelser med extrem volatilitet på råvarumarknaderna visar att icke-finansiella motparter inte har samma tillgång till likviditet som finansiella motparter. Därför bör icke-finansiella motparter endast tillåtas att erbjuda kundclearingtjänster till icke-finansiella motparter som tillhör samma grupp. Om en central motpart har godtagit eller avser att godta icke-finansiella motparter som clearingmedlemmar bör den säkerställa att icke-finansiella motparter kan visa att de kan uppfylla kraven på marginalsäkerheter och bidrag till obeståndsfonder, inbegripet under stressade förhållanden. Eftersom icke-finansiella motparter inte omfattas av samma tillsynskrav och likviditetsgarantier som finansiella motparter, bör direkt tillgång för icke-finansiella motparter till centrala motparter övervakas av de myndigheter som är behöriga för de centrala motparter som godtar dem som clearingmedlemmar. Den centrala motpartens behöriga myndighet bör regelbundet rapportera till Esma och kollegiet om de produkter som clearas av icke-finansiella motparter, den totala exponeringen och eventuella identifierade risker. Denna förordning syftar inte till att begränsa icke-finansiella motparters möjlighet att bli direkta clearingmedlemmar i en central motpart på ett tillsynsmässigt sunt sätt.

⁽¹⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

- (52) För att säkerställa att kunder och indirekta kunder får bättre inblick och förutsägbarhet när det gäller krav på marginalsäkerheter, och därmed kan vidareutveckla sina strategier för likviditetshantering, bör clearingmedlemmar och kunder som tillhandahåller clearingtjänster säkerställa transparens gentemot sina kunder. Clearingmedlemmar är, på grund av att de tillhandahåller clearingtjänster och har erfarenhet av central clearing och likviditetsförvaltning, bäst lämpade att på ett tydligt och transparent sätt informera kunder om hur marginalsäkerhetsmodeller fungerar, inbegripet i stressade lägen, och vilka följder som sådana stressade lägen kan få när det gäller de marginalsäkerheter som kunderna avkrävs, inbegripet eventuella ytterligare marginalsäkerheter som clearingmedlemmarna själva eventuellt kräver av sina kunder. En ökad insikt i marginalsäkerhetsmodeller kan göra det lättare för kunderna att på ett rimligt sätt förutse krav på marginalsäkerheter och förbereda sig på krav att ställa säkerheter, särskilt i stressade lägen. För att säkerställa att clearingmedlemmar på ett ändamålsenligt sätt kan tillhandahålla sina kunder nödvändig transparens kring krav på marginalsäkerheter och marginalsäkerhetsmodeller för centrala motparter, bör centrala motparter också förse dem med den information som behövs. Esma bör, i samråd med EBA och ECBS, bättre specificera omfattningen och formatet för informationsutbytet mellan centrala motparter och clearingmedlemmar samt mellan clearingmedlemmar och deras kunder.
- (53) För att säkerställa att marginalsäkerhetsmodeller speglar det rådande marknadsläget bör centrala motparter inte bara regelbundet utan också fortlöpande revidera nivån på sina marginalsäkerheter och i detta sammanhang ta hänsyn till eventuella procykliska effekter av sådana revideringar. När centrala motparter kräver och driver in marginalsäkerheter på intradagsbasis bör de också beakta de potentiella effekterna av deras indrivningar och betalningar av marginalsäkerheter på intradagsbasis på deras deltagares likviditetspositioner.
- (54) För att säkerställa att likviditetsrisken definieras korrekt bör de enheter vars obestånd en central motpart bör ta hänsyn till vid fastställandet av en sådan risk utvidgas till att omfatta inte bara den likviditetsrisk som genereras av clearingmedlemmars obestånd utan även den som genereras av obestånd hos tillhandahållare av likviditet, med undantag för centralbanker.
- (55) För att underlätta tillgången till clearing för icke-finansiella enheter vars innehav av mycket likvida tillgångar inte är tillräckligt, särskilt energibolag enligt villkor som ska fastställas av Esma, och för att säkerställa att en central motpart tar hänsyn till dessa villkor vid beräkningen av sin totala exponering mot en bank som också är en clearingmedlem, bör garantier från offentliga banker och affärsbanker betraktas som godtagbar säkerhet. När Esma specificerar de villkor enligt vilka dessa garantier kan godtas som säkerhet bör Esma tillåta den centrala motparten att besluta om nivån på säkerheten för dessa garantier på grundval av sin riskbedömning, inbegripet möjligheten att ställa dessa garantier utan bakomliggande säkerhet, med förbehåll för lämpliga koncentrationsgränser, kreditkvalitetskrav och strikta krav för korrelationsrisker. Med tanke på deras låga kreditriskprofil bör det dessutom anges att offentliga garantier också är godtagbara som säkerheter. Slutligen, när en central motpart reviderar nivån på de värderingsavdrag som den tillämpar på tillgångar som godtas som säkerhet bör den ta hänsyn till eventuella procykliska effekter av sådana revideringar.
- (56) För att underlätta överföringen av en kunds positioner om en clearingmedlem hamnar på obestånd bör den clearingmedlem som tar emot sådana positioner ges tid att uppfylla vissa krav som följer av tillhandahållandet av kundclearingtjänster. I synnerhet, och med tanke på att överföringen av kundens positioner sker under extraordinära omständigheter och under en kort period, bör den mottagande clearingmedlemmen ges tre månader att genomföra och slutföra sina processer för tillbörlig aktsamhet för att säkerställa efterlevnad av kraven på bekämpning av penningtvätt enligt unionsrätten. Dessutom, och i tillämpliga fall, bör den mottagande clearingmedlemmen uppfylla kapitalkraven för clearingmedlemmars exponeringar mot kunder enligt förordning (EU) nr 575/2013 inom en period som överenskommit med dess behöriga myndighet och som inte överstiger tre månader. Startpunkten för den överenskomna perioden bör vara den dag då kundens positioner överförs från clearingmedlemmen på obestånd till den mottagande clearingmedlemmen.
- (57) När det gäller validering av ändringar av centrala motparters modeller och parametrar bör ändringar införas för att förenkla processen i syfte att underlätta centrala motparters förmåga att snabbt reagera på marknadsutveckling som kan kräva ändringar av deras riskmodeller och riskparametrar. För att säkerställa tillsynskonvergens bör det i förordning (EU) nr 648/2012 anges vilka villkor som ska beaktas vid bedömningen av om en viss förändring är betydande, och Esma uppmanas att i nära samarbete med ECBS ytterligare precisera sådana villkor genom att fastställa kvantitativa tröskelvärden och särskilda faktorer som ska beaktas. Esma bör i synnerhet specificera de kriterier för ändringar som bör anses vara betydande, inbegripet vilka strukturella faktorer i riskmodeller som bör ingå bland de ändringar som anses vara betydande. Dessa strukturella faktorer i riskmodellerna bör till exempel omfatta de verktyg för att motverka procykliska effekter som centrala motparter tillämpar. Alla betydande ändringar bör bli föremål för full validering innan de antas. Om en central motpart tillämpar och använder en tidigare

validerad modell eller endast tillämpar mindre ändringar av den, såsom justering av parametrarna inom ett godkänt intervall som ingår i den validerade modellen på grund av externa faktorer såsom prisförändringar på marknaden, bör den inte betraktas som en ändring av modellen och behöver därför inte valideras.

- (58) Icke-betydande ändringar av modeller och parametrar som inte ökar riskerna för en central motpart i unionen bör kunna godkännas snabbt. I linje med målet att ha säkra och motståndskraftiga centrala motparter i unionen och samtidigt bygga upp ett modernt och konkurrenskraftigt ekosystem för clearing i unionen som kan locka till sig affärsverksamhet, bör därför ett påskyndat förfarande för icke-betydande ändringar av modeller och parametrar införas för att begränsa de utmaningar och den osäkerhet som för närvarande finns i det tillsynsmässiga valideringsförfarandet för sådana ändringar. Om en ändring inte är betydande bör ett påskyndat valideringsförfarande tillämpas. Ett sådant förfarande är avsett att underlätta centrala motparter förmåga att snabbt reagera på sådan marknadsutveckling som kan kräva ändringar av deras riskmodeller och riskparametrar. Därför bör förfarandet för validering av sådana ändringar av riskmodeller och riskparametrar förenklas.
- (59) Förordning (EU) nr 648/2012 bör ses över senast fem år från dagen för denna ändringsförordnings ikraftträdande, i syfte att ge tillräckligt med tid för att tillämpa de ändringar som införs genom denna ändringsförordning. Hela förordning (EU) nr 648/2012 bör ses över, men den översynen bör inriktas på förordningens ändamålsenlighet och effektivitet när det gäller att uppfylla sina mål, förbättra effektiviteten och säkerheten på unionens clearingmarknader och skydda unionens finansiella stabilitet. Översynen bör även beakta attraktionskraften hos centrala motparter i unionen, denna ändringsförordnings inverkan när det gäller att uppmuntra clearing i unionen och i vilken utsträckning den stärkta bedömningen och hanteringen av gränsöverskridande risker har gynnat unionen.
- (60) För att säkerställa överensstämmelse mellan Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131⁽¹⁸⁾ och förordning (EU) nr 648/2012 samt skydda den inre marknads integritet och stabilitet är det nödvändigt att i förordning (EU) 2017/1131 fastställa en enhetlig uppsättning regler för att hantera motpartsrisken i finansiella derivattransaktioner som genomförs av penningmarknadsfonder när transaktionerna clearas genom en auktoriserad eller godkänd central motpart. Eftersom central clearing begränsar den motpartsrisk som är inneboende i finansiella derivatkontrakt är det nödvändigt att beakta huruvida ett derivat clearas genom en auktoriserad eller godkänd central motpart när de tillämpliga motpartsriskbegränsningarna fastställs. Av reglerings- och harmoniseringsskäl bör motpartsriskbegränsningar dessutom bara hävas om motparterna använder auktoriserade eller godkända centrala motparter för att tillhandahålla clearingtjänster till clearingmedlemmar och deras kunder.
- (61) För att säkerställa en konsekvent harmonisering av de regler som införs genom denna förordning bör tekniska standarder utarbetas. Kommissionen bör ges befogenhet att anta tekniska standarder för tillsyn som utarbetats av Esma för att ytterligare specificera nivån på de clearingtrösklar som är tillämpliga på aggregerade positioner; faktorer i och krav när det gäller en riskreduceringsåtgärd och för en leverantör av riskreduceringstjänster; de operativa och representativitetsrelaterade kriterierna för kravet på aktivt konto; närmare uppgifter om den relevanta rapporteringen, typen av avgifter och andra kostnader som kunderna bör informeras om när clearingtjänster tillhandahålls; innehållet i den information som ska rapporteras och detaljnivån på denna information för centrala motparter från tredjeland som är godkända enligt förordning (EU) nr 648/2012; närmare uppgifter om och innehåll i den information som ska tillhandahållas av centrala motparter som är etablerade i unionen; omfattning av, och detaljnivå i, den rapportering som clearingmedlemmar och kunder i unionen ska lämna till de behöriga myndigheterna om clearingverksamhet hos centrala motparter i tredjeland, med uppgift om vilka mekanismer som utlöser en översyn av nivån på clearingtrösklarna efter betydande prisfluktuationer i den underliggande klassen av OTC-derivat för att även se över tillämpningsområdet för risksäkringsundantaget och trösklarna för clearingkravets tillämplighet; systematiska uppenbara fel i rapporteringen; de handlingar och den information som centrala motparter är skyldiga att lämna in när de ansöker om auktorisation eller en utvidgning av auktorisation; den typ av utvidgning som inte skulle få någon väsentlig inverkan på en central motparts riskprofil och anmälningsfrekvensen för användningen av undantaget; villkoren för att avgöra om det påskyndade förfarandet för en utvidgning av auktorisation är tillämpligt och förfarandet för att begära in synpunkter från Esma och kollegiet; de faktorer som ska beaktas vid fastställandet av tillträdeskriterierna för en central motpart och vid bedömningen av icke-finansiella

⁽¹⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131 av den 14 juni 2017 om penningmarknadsfonder (EUT L 169, 30.6.2017, s. 8).

motparter förmåga att uppfylla de relevanta kraven; transparenskrav; krav på säkerheter; aspekter av modellvalidering; samt kraven på centrala motparter att på ett adekvat sätt hantera de risker som uppstår till följd av samverkansöverenskommelser. Kommissionen bör anta dessa tekniska standarder för tillsyn genom delegerade akter enligt artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

- (62) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen även ges befogenhet att anta tekniska standarder för genomförande som utarbetats av Esma vad gäller formatet för rapporteringen från clearingmedlemmar och clearingkunder i unionen till sina behöriga myndigheter om deras clearingverksamhet hos centrala motparter i tredjeland som är godkända enligt förordning (EU) nr 648/2012, datastandarder och format för rapportering av information om centrala motparter i unionen till Esma, formatet på de handlingar som krävs för ansökningar om auktorisation, för utvidgning av auktorisationen och för validering av ändringar av modeller och parametrar. Kommissionen bör anta dessa tekniska standarder för genomförande genom genomförandakter enligt artikel 291 i EUF-fördraget och i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.
- (63) I syfte att säkerställa att målen för den här förordningen uppnås bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁽¹⁹⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med utarbetande av delegerade akter.
- (64) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att göra centrala motparter i unionen säkrare och effektivare genom att öka deras attraktionskraft, uppmuntra clearing i unionen och säkerställa att större hänsyn tas till gränsöverskridande risker, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (65) Förordningarna (EU) nr 648/2012, (EU) nr 575/2013 och (EU) 2017/1131 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av förordning (EU) nr 648/2012

Förordning (EU) nr 648/2012 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1.3 ska utgå.
2. Artikel 3 ska ersättas med följande:

”Artikel 3

Transaktioner inom grupper

1. För en icke-finansiell motpart ska en transaktion inom en grupp vara ett OTC-derivatkontrakt som ingås med en annan motpart som ingår i samma grupp under förutsättning att
 - a) båda motparterna till fullo omfattas av samma konsolidering och att de är föremål för lämpliga centraliserade förfaranden för bedömning, mätning och kontroll av risker, och
 - b) den andra motparten är etablerad inom unionen eller, om den är etablerad i ett tredjeland, det tredjelandet inte har identifierats enligt punkt 4 eller enligt de delegerade akter som antas enligt punkt 5.
2. I förhållande till en finansiell motpart ska en transaktion inom gruppen vara
 - a) ett OTC-derivatkontrakt som ingås med en annan motpart som ingår i samma grupp, under förutsättning att
 - i) den finansiella motparten är etablerad inom unionen, eller, om den är etablerad i ett tredjeland, det tredjelandet inte har identifierats enligt punkt 4 eller enligt de delegerade akter som antas enligt punkt 5,

⁽¹⁹⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

- ii) den andra motparten är en finansiell motpart, ett finansiellt holdingföretag, ett finansinstitut eller ett företag för anknutna tjänster som omfattas av tillfredsställande tillsynskrav,
 - iii) båda motparterna till fullo omfattas av samma konsolidering, och
 - iv) båda motparterna är föremål för lämpliga centraliserade förfaranden för bedömning, mätning och kontroll av risker.
- b) ett OTC-derivatkontrakt som ingås med en annan motpart, där de båda motparterna ingår i samma institutionella skyddssystem som avses i artikel 113.7 i förordning (EU) nr 575/2013, under förutsättning att det villkor som anges i led a ii) i den här punkten är uppfyllt,
- c) ett OTC-derivatkontrakt som ingås mellan kreditinstitut som är underställda samma centrala organ eller mellan ett sådant kreditinstitut och det centrala organet som avses i artikel 10.1 i förordning (EU) nr 575/2013,
- d) ett OTC-derivatkontrakt som ingås med en icke-finansiell motpart som ingår i samma grupp, under förutsättning att
- i) derivatkontraktets båda motparter till fullo omfattas av samma konsolidering och att de är föremål för lämpliga centraliserade förfaranden för bedömning, mätning och kontroll av risker, och
 - ii) den icke-finansiella motparten är etablerad inom unionen, eller, om den är etablerad i ett tredjeland, det tredjelandet inte har identifierats enligt punkt 4 eller enligt de delegerade akter som antas enligt punkt 5.
3. Vid tillämpning av denna artikel ska motparter anses omfattas av samma konsolidering om båda motparterna
- a) omfattas av samma koncernredovisning i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU (*) eller de internationella redovisningsstandarder (*International Financial Reporting Standards*, IFRS-standarder) som antagits enligt förordning (EG) nr 1606/2002 eller, när det gäller en grupp vars moderföretag har sitt huvudkontor i ett tredjeland, i enlighet med allmänt accepterade redovisningsstandarder i detta tredjeland som i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 1569/2007 (**) har fastställts vara likvärdiga med IFRS-standarder (eller redovisningsstandarder i ett tredjeland vars användning är tillåten i enlighet med artikel 4 i den förordningen), eller
 - b) omfattas av samma gruppbaseade tillsyn i enlighet med direktiv 2013/36/EU eller, om det rör sig om en grupp där moderföretaget har sitt huvudkontor i ett tredjeland, omfattas av samma gruppbaseade tillsyn utförd av en behörig myndighet i ett tredjeland som har fastställts vara likvärdig med den tillsynen enligt principerna i artikel 127 i det direktivet.
4. Vid tillämpning av denna artikel ska transaktioner med motparter som är etablerade i något av följande tredjeländer inte kunna omfattas av något av undantagen för transaktioner inom grupper:
- a) Tredjeländer som är högrisktredjeländer, enligt vad som avses i artikel 29 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1624 (***).
 - b) Tredjeländer som är upptagna i bilaga I till rådets slutsatser om EU:s reviderade förteckning över icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet i den mest aktuella versionen.

5. När så är lämpligt på grund av problem som har identifierats i ett tredjelands rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang och när dessa problem leder till ökade risker, inbegripet motparts kreditrisk och rättslig risk, ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 82 för att komplettera denna

förordning i syfte att identifiera de tredjeländer vars enheter inte kan tillåtas att omfattas av något av undantagen för transaktioner inom grupper trots att dessa tredjeländer inte är tredjeländer som avses i punkt 4 i den här artikeln.

- (*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).
- (**) Kommissionens förordning (EG) nr 1569/2007 av den 21 december 2007 om införande av en mekanism för fastställande av likvärdighet för redovisningsstandarder som tillämpas av tredjeländsemittenter av värdepapper enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG och 2004/109/EG (EUT L 340, 22.12.2007, s. 66).
- (***) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1624 av den 31 maj 2024 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism (EUT L, 2024/1624, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1624/oj>)."

3. I artikel 4.1 ska följande stycke läggas till:

"Skyldigheten att cleara alla OTC-derivatkontrakt gäller inte kontrakt som ingås i de situationer som avses i första stycket a iv mellan, å ena sidan, en finansiell motpart som uppfyller villkoren i artikel 4a.1 andra stycket eller en icke-finansiell motpart som uppfyller villkoren i artikel 10.1 andra stycket och, å andra sidan, ett pensionssystem som är etablerat i ett tredjeland och bedriver verksamhet på nationell nivå, under förutsättning att det är auktoriserat, står under tillsyn och är godkänt enligt nationell rätt, att dess främsta syfte är att tillhandahålla pensionsförmåner och att det är undantaget från clearingkravet enligt denna nationella rätt."

4. Artikel 4a ska ersättas med följande:

"Artikel 4a

Finansiella motparter som omfattas av clearingkravet

1. En finansiell motpart som tar positioner i OTC-derivatkontrakt får var tolfte månad beräkna följande positioner:

- a) Sina oclearade positioner i enlighet med punkt 3 första stycket.
- b) Sina aggregerade genomsnittliga positioner vid månadsslutet i clearade och oclearade OTC-derivatkontrakt för de föregående tolv månaderna (*aggregerade positioner*) i enlighet med punkt 3 andra stycket.

När en finansiell motpart

- a) inte beräknar sina oclearade positioner, eller när resultatet av beräkningen av de oclearade positionerna enligt första stycket a i denna punkt överskrider någon av de clearingtrösklar som fastställts enligt artikel 10.4 första stycket b, eller
- b) inte beräknar sina aggregerade positioner, eller när resultatet av beräkningen av dessa aggregerade positioner överskrider någon av de clearingtrösklar som fastställts enligt punkt 4 i den här artikeln,

ska den finansiella motparten

- i) omedelbart underrätta Esma och den berörda behöriga myndigheten om detta,
- ii) upprätta clearingarrangemang inom fyra månader efter den underrättelse som avses i led i) i detta stycke, och
- iii) börja omfattas av det clearingkrav som avses i artikel 4 för alla OTC-derivatkontrakt som gäller någon klass av OTC-derivat som omfattas av clearingkravet och som har ingåtts eller förnyats mer än fyra månader efter den underrättelse som avses i led i) i detta stycke.

Den finansiella motparten får delegera uppgiften att underrätta Esma enligt andra stycket i) till varje annan enhet inom den grupp som den finansiella motparten tillhör. Den finansiella motparten förblir juridiskt ansvarig för att säkerställa att en sådan underrättelse har gjorts till Esma.

2. En finansiell motpart som omfattas av det clearingkrav som avses i artikel 4 eller som börjar omfattas av clearingkravet i enlighet med punkt 1 andra stycket i den här artikeln, ska fortsätta att omfattas av detta clearingkrav och fortsätta cleara tills den finansiella motparten visar för den berörda behöriga myndigheten att dess aggregerade positioner eller oclearade positioner inte överskrider de clearingtrösklar som fastställs enligt punkt 4 i den här artikeln eller artikel 10.4 första stycket b.

Den finansiella motparten ska kunna visa för den berörda behöriga myndigheten att beräkningen av de aggregerade positionerna eller oclearade positionerna, beroende på vad som är tillämpligt, inte leder till en systematisk underskattning av dessa aggregerade eller oclearade positioner.

3. Vid beräkning av de oclearade positioner som avses i punkt 1 första stycket a i den här artikeln ska den finansiella motparten inkludera alla OTC-derivatkontrakt som inte clearas hos en central motpart som är auktoriserad enligt artikel 14 eller godkänd enligt artikel 25 och som ingått av den finansiella motparten eller av andra enheter inom den grupp som den finansiella motparten tillhör.

Vid beräkning av de aggregerade positionerna ska den finansiella motparten inkludera alla OTC-derivatkontrakt som ingått av den finansiella motparten eller av andra enheter inom den grupp som den finansiella motparten tillhör.

Utan hinder av första och andra styckena ska de oclearade positionerna och de aggregerade positionerna beräknas på fondnivå när det gäller fondföretag och AIF-fonder.

Förvaltningsbolag för fondföretag som förvaltar fler än ett fondföretag och AIF-förvaltare som förvaltar fler än en AIF-fond ska kunna visa för den berörda behöriga myndigheten att beräkningen av positioner på fondnivå inte leder till

a) en systematisk underskattning av positionerna för någon av de fonder som de förvaltar eller av förvaltarens positioner, eller

b) ett kringgående av clearingkravet.

De berörda behöriga myndigheterna för den finansiella motparten och för de andra enheterna inom gruppen ska upprätta samarbetsförfaranden för att säkerställa en effektiv beräkning av positionerna på gruppnivå.

4. Esma ska, efter samråd med ESRB och andra berörda myndigheter, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare ange nivån på de clearingtrösklar som är tillämpliga på aggregerade positioner när så krävs för att säkerställa en ansvarsfull täckning av finansiella motparter som omfattas av clearingkravet.

Om Esma i enlighet med artikel 10.4a ser över de clearingtrösklar som fastställts enligt artikel 10.4 första stycket b, ska Esma också se över den clearingtröskel som fastställts enligt första stycket i den här punkten.

Esma ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den 25 december 2025.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

5. Vid tillämpning av denna artikel och artikel 10 avses med *ocleared position* den aggregerade genomsnittliga positionen vid månadsslutet för de föregående tolv månaderna i OTC-derivatkontrakt som inte clearas av en central motpart som är auktoriserad enligt artikel 14 eller godkänd enligt artikel 25.”

5. Följande artikel ska införas:

"Artikel 4b

Tjänster för riskreducering vid efterhandel (riskreduceringstjänster)

1. Utan att det påverkar riskbegränsningsteknikerna enligt artikel 11 ska det clearingkrav som avses i artikel 4.1 inte tillämpas på ett OTC-derivatkontrakt som bildas och ingås som ett resultat av en godtagbar åtgärd för riskreducering vid efterhandel (*riskreduceringsåtgärd*) (*riskreduceringstransaktion*) som utförs enligt punkterna 2–4 i den här artikeln.

2. En riskreduceringstransaktion ska endast undantas från det clearingkrav som avses i artikel 4.1 om

a) den enhet som utför riskreduceringsåtgärden (*leverantör av riskreduceringstjänster*) uppfyller de krav som anges i punkterna 3 och 4 i den här artikeln, och

b) varje deltagare i riskreduceringsåtgärden uppfyller kraven i punkt 3 i den här artikeln.

3. En godtagbar riskreduceringsåtgärd ska

a) utföras av en enhet som är auktoriserad i enlighet med artikel 7 i direktiv 2014/65/EU och som är oberoende av motparterna i de OTC-derivatkontrakt som ingår i riskreduceringsåtgärden,

b) åstadkomma en minskning av risken i var och en av de portföljer som lämnas in för riskreduceringsåtgärden,

c) godtas i sin helhet, och deltagarna i riskreduceringsåtgärden ska följaktligen inte kunna välja vilka transaktioner som ska utföras inom ramen för riskreduceringsåtgärden,

d) vara öppen för deltagande endast för de enheter som ursprungligen lämnade in en portfölj till riskreduceringsåtgärden,

e) vara marknadsriskneutral,

f) inte bidra till prisbildningen,

g) ske i form av kompression, ombalansering eller optimering eller en kombination av dessa,

h) genomföras på bilateral eller multilateral basis.

4. En leverantör av riskreduceringstjänster ska

a) efterleva de på förhand överenskomna reglerna för riskreduceringsåtgärden, inbegripet metoder och algoritmer inom ramen för på förhand planerade cykler, och agera på ett rimligt, transparent och icke-diskriminerande sätt,

b) säkerställa att de enheter som deltar i en riskreduceringsåtgärd inte har något inflytande över resultatet av riskreduceringsåtgärden,

c) genomföra regelbundna kompressioner där riskreduceringsåtgärder leder till nya riskreduceringstransaktioner,

d) föra fullständiga och korrekta register över alla transaktioner som utförts till följd av en riskreduceringsåtgärd, inbegripet

i) information om transaktioner som genomförts inom ramen för riskreduceringsåtgärden,

ii) transaktioner som är ett resultat av riskreduceringsåtgärden, antingen som modifierade transaktioner eller som nya transaktioner, och

iii) den totala förändringen av risken för de olika portföljer som ingår i riskreduceringsåtgärden.

- e) på begäran och utan onödigt dröjsmål göra de register som avses i led d tillgängliga för den berörda behöriga myndigheten och Esma, och
- f) övervaka de transaktioner som är resultatet av riskreduceringsåtgärden för att i möjligaste mån säkerställa att riskreduceringsåtgärden inte leder till missbruk eller kringgående av clearingkravet.

5. Den behöriga myndighet som har auktoriserat leverantören av riskreduceringstjänster i enlighet med artikel 7 i direktiv 2014/65/EU ska, innan en riskreduceringstransaktion till följd av en riskreduceringsåtgärd som utförts av leverantören av riskreduceringstjänster kan undantas från clearingkravet i enlighet med punkt 1, utan onödigt dröjsmål

- a) meddela Esma namnet på leverantören av riskreduceringstjänster, och
- b) informera Esma om sin bedömning av hur leverantören av riskreduceringstjänster uppfyller de krav som anges i punkterna 3 och 4.

Den behöriga myndighet som avses i första stycket ska minst en gång om året bekräfta för Esma att leverantören av riskreduceringstjänster fortfarande uppfyller de krav som anges i punkterna 3 och 4 eller att leverantören av riskreduceringstjänster inte längre tillhandahåller riskreduceringstjänster, beroende på vad som är tillämpligt.

Esma ska översända den information som mottagits enligt första och andra styckena i denna punkt till myndigheterna i varje medlemsstat med tillsynsbefogenheter i förbindelse med det clearingkrav som avses i artikel 4.1.

Den behöriga myndighet som avses i första stycket i denna punkt ska utan onödigt dröjsmål underrätta Esma om en leverantör av riskreduceringstjänster inte längre uppfyller de krav som anges i punkterna 3 och 4. Efter en sådan underrättelse ska Esma avföra leverantören av riskreduceringstjänster från den förteckning som avses i femte stycket i denna punkt. Från och med den dag då leverantören av riskreduceringstjänster har avförts från den förteckningen ska riskreduceringstransaktioner till följd av en riskreduceringsåtgärd som utförts av den leverantören av riskreduceringstjänster inte längre vara undantagen från clearingkravet i enlighet med punkt 1.

Esma ska årligen offentliggöra en förteckning över leverantörer av riskreduceringstjänster som meddelats Esma i enlighet med första stycket a.

6. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare specificera de faktorer och krav som anges i punkterna 3 och 4 och följande andra villkor eller egenskaper för riskreduceringsåtgärder:

- a) Vad som utgör marknadsriskneutralitet i samband med en riskreduceringsåtgärd.
- b) Den riskminskning som krävs i inlämnade portföljer.
- c) Eventuell inkludering av blandade portföljer som innehåller både clearade och oclearade transaktioner inom ramen för samma riskreduceringsåtgärd och de villkor enligt vilka en sådan inkludering skulle tillåtas.
- d) Krav avseende hanteringen av riskreduceringsåtgärden.
- e) Krav för olika typer av riskreduceringstjänster.
- f) Processen för övervakning av tillämpningen av det beviljade undantaget.
- g) De kriterier som ska tillämpas vid bedömningen av huruvida clearingkravet kringgås.

Esma ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den 25 december 2025.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

6. I artikel 6.2 ska följande led läggas till:

”g) Andelen derivatkontrakt som, vid kalenderårets slut, clearats av centrala motparter som är auktoriserade i enlighet med artikel 14 jämfört med derivatkontrakt som clearats av centrala motparter från tredjeland som är godkända i enlighet med artikel 25, uttryckt på aggregerad basis och per tillgångsklass.”

7. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 7a

Aktivt konto

1. Finansiella motparter och icke-finansiella motparter som omfattas av clearingkravet i enlighet med artiklarna 4a och 10 den 24 december 2024, eller som börjar omfattas av clearingkravet därefter, och som överskrider clearingtröskeln i någon av de kategorier av derivatkontrakt som avses i punkt 6 i den här artikeln, i en enskild kategori som förtecknas i den punkten eller aggregerat för alla kategorier som förtecknas i den punkten, ska för de kategorier av derivatkontrakt som avses i punkt 6 i den här artikeln inneha minst ett aktivt konto hos en central motpart som är auktoriserad enligt artikel 14, om clearingtjänster för de berörda derivatkontrakten tillhandahålls av den centrala motparten, och cleara minst ett representativt antal transaktioner genom det aktiva kontot.

Om en finansiell motpart eller en icke-finansiell motpart börjar omfattas av kravet att inneha ett aktivt konto i enlighet med första stycket, ska den finansiella motparten eller den icke-finansiella motparten underrätta Esma och sin berörda behöriga myndighet om detta och upprätta ett sådant aktivt konto inom sex månader från det att motparten i fråga började omfattas av detta krav.

2. Vid fastställandet av sina skyldigheter enligt punkt 1 ska en motpart som tillhör en grupp som omfattas av gruppbaserad tillsyn i unionen beakta alla derivatkontrakt som avses i punkt 6 och som clearas av den motparten eller av andra enheter inom den grupp som motparten tillhör, med undantag för transaktioner inom gruppen.

3. Motparter som börjar omfattas av det krav som anges i punkt 1 första stycket ska säkerställa att samtliga följande krav är uppfyllda:

- a) Kontot är permanent funktionellt, vilket inbegriper att rättslig dokumentation, it-konnektivitet och interna processer kopplade till kontot finns på plats.
- b) Motparten har system och resurser tillgängliga för att operativt kunna använda kontot, även med kort varsel, för stora volymer av de derivatkontrakt som avses i punkt 6 i denna artikel vid alla tidpunkter och för att på kort tid kunna ta emot ett stort transaktionsflöde från positioner som innehas i en clearingtjänst av stor systemvikt enligt artikel 25.2c.
- c) Alla nya transaktioner från respektive motpart i de derivatkontrakt som avses i punkt 6 kan clearas genom kontot vid alla tidpunkter.
- d) Motparten clearar genom det aktiva kontot transaktioner som är representativa för de derivatkontrakt som avses i punkt 6 i denna artikel och som clearas genom en clearingtjänst av stor systemvikt enligt artikel 25.2c under referensperioden.

4. Det representativitetskrav som avses i punkt 3 d ska bedömas enligt följande kriterier:

- a) De olika klasserna av derivatkontrakt.
- b) Transaktionernas löptid.
- c) Transaktionens storlek.

Det representativitetskrav som avses i punkt 3 d ska inte gälla motparter med en utestående nominell clearingvolym på mindre än 6 miljarder EUR i de derivatkontrakt som avses i punkt 6.

Bedömningen av det representativitetskravet som anges i punkt 3 d ska baseras på underkategorier. För varje klass av derivatkontrakt ska antalet underkategorier vara resultatet av kombinationen av de olika transaktionsstorlekarna och de olika löptiderna.

De krav som anges i punkt 3 a, b och c ska uppfyllas av motparten inom sex månader efter det att den börjar omfattas av den skyldighet som anges i punkt 1 i denna artikel, och motparten ska regelbundet rapportera i enlighet med artikel 7b. Kraven ska regelbundet stresstestas, minst en gång om året.

För att det representativitetskrav som anges i punkt 3 d ska anses vara uppfyllt ska motparterna varje år i genomsnitt cleara minst fem transaktioner i var och en av de mest relevanta underkategorierna per klass av derivatkontrakt och per referensperiod som fastställs i enlighet med punkt 8 tredje stycket. Om det resulterande antalet transaktioner överstiger hälften av den motpartens totala transaktioner under de föregående tolv månaderna ska det representativitetskrav som anges i punkt 3 d anses vara uppfyllt om motparten clearar minst en transaktion inom var och en av de mest relevanta underkategorierna per klass av derivatkontrakt per referensperiod.

Det representativitetskrav som anges i punkt 3 d ska inte gälla för tillhandahållandet av kundclearingtjänster. Beräkningen av en motparts utestående nominella clearingvolym som avses i punkt 8 fjärde stycket ska inte omfatta dess clearingtjänster för kunder.

5. Finansiella motparter och icke-finansiella motparter som omfattas av det krav som anges i punkt 1 i denna artikel och som clearar minst 85 % av sina derivatkontrakt som tillhör de kategorier som avses i punkt 6 i denna artikel hos en central motpart som är auktoriserad enligt artikel 14 ska undantas från de krav som anges i punkt 3 a, b och c i den här artikeln, det krav som avses i punkt 4 fjärde stycket i den här artikeln och det ytterligare rapporteringskrav som anges i artikel 7b.2.

6. De kategorier av derivatkontrakt som omfattas av den skyldighet som anges i punkt 1 ska vara

a) räntederivat denominerade i euro eller polska zloty,

b) kortfristiga räntederivat denominerade i euro.

7. Om Esma genomför en bedömning enligt artikel 25.2c och fastställer att vissa tjänster eller verksamheter som tillhandahålls av centrala motparter i kategori 2 är av stor systemvikt för unionen eller för en eller flera av dess medlemsstater, eller att tjänster eller verksamheter som Esma tidigare identifierat såsom av stor systemvikt för unionen eller för en eller flera av dess medlemsstater inte längre är det, får förteckningen över kontrakt som omfattas av kravet på aktivt konto ändras.

För att ändra förteckningen över kontrakt som omfattas av kravet på aktivt konto ska Esma, efter samråd med ESRB och efter överenskommelse med de utgivande centralbankerna, till kommissionen överlämna en grundlig och heltäckande kostnads-nyttoanalys, i linje med den kvantitativa tekniska bedömning som anges i artikel 25.2c första stycket c, i relevanta delar, inklusive effekterna på andra unionsvalutor, och en bedömning av de möjliga effekterna av att utvidga kravet på aktivt konto till de nya typerna av kontrakt samt ett yttrande i anslutning till denna bedömning. De utgivande centralbankernas samtycke ska endast avse kontrakt denominerade i den valuta som de ger ut.

Om Esma gör bedömningen och avger ett yttrande om att förteckningen över kontrakt bör ändras, ges kommissionen befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 82 för att ändra förteckningen över derivatkontrakt enligt första stycket i denna punkt.

8. Esma ska, i samarbete med EBA, Eiopa och ESRB och efter samråd med ECBS, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare specificera kraven enligt punkt 3 a, b och c i denna artikel, villkoren för stresstester av dessa och närmare uppgifter om rapporteringen i enlighet med artikel 7b. Vid utarbetandet av dessa tekniska standarder för tillsyn ska Esma ta hänsyn till storleken på olika motparters portföljer enligt tredje stycket

i denna punkt, så att motparter med fler transaktioner i sina portföljer omfattas av strängare operativa villkor och rapporteringskrav än motparter med färre transaktioner.

När det gäller det representativitetskrav som avses i punkt 3 d ska Esma specificera de olika klasserna av derivatkontrakt, begränsat till tre klasser, de olika löptiderna, begränsat till fyra löptider, och de olika transaktionsstorlekarna, begränsat till tre transaktionsstorlekar, för att säkerställa representativiteten för de derivatkontrakt som ska clearas genom de aktiva kontona.

Esma ska fastställa antalet, som inte får vara högre än fem, av de mest relevanta underkategorierna per klass av derivatkontrakt som ska vara representerade på det aktiva kontot. De mest relevanta underkategorierna ska vara de som har det högsta antalet transaktioner under referensperioden.

Esma ska också fastställa referensperiodens längd, som ska vara minst sex månader för motparter med en utestående nominell clearingvolym på mindre än 100 miljarder EUR i de derivatkontrakt som avses i punkt 6 och minst en månad för motparter med en utestående nominell clearingvolym på mer än 100 miljarder EUR i de derivatkontrakt som avses i punkt 6.

Esma ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den 25 juni 2025.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

9. Behöriga myndigheter ska övervaka och beräkna, per enhet, per grupp och på genomsnittlig aggregerad basis, aktivitetsnivån i de derivatkontrakt som avses i punkt 6 i denna artikel och ska översända dessa uppgifter till den gemensamma övervakningsmekanismen.

Utan att det påverkar medlemsstaternas rätt att föreskriva och ålägga straffrättsliga påföljder ska dess behöriga myndighet, om det konstateras att en finansiell eller icke-finansiell motpart har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt denna artikel, genom beslut ålägga administrativa sanktioner eller viten, eller begära att behöriga rättsliga myndigheter ålägger sanktioner eller viten, i syfte att förmå motparten att upphöra med denna överträdelse.

Det vite som avses i andra stycket ska vara effektivt och proportionellt och uppgå till högst 3 % av den genomsnittliga dagliga omsättningen under det föregående räkenskapsåret. Vite ska åläggas per förseningsdag och beräknas från det datum som anges i beslutet om åläggande av vite.

Det vite som avses i andra stycket ska åläggas för en period på högst sex månader som löper från det att den behöriga myndigheten meddelar sitt beslut. Efter det att den perioden löpt ut ska den behöriga myndigheten se över åtgärden och vid behov förlänga den.

10. Senast den 25 juni 2026 ska Esma, i nära samarbete med ECBS och ESRB och efter samråd med den gemensamma övervakningsmekanismen, bedöma hur effektiv denna artikel är när det gäller att minska de risker för unionens finansiella stabilitet som följer av att motparter inom unionen har exponeringar mot centrala motparter i kategori 2 som erbjuder tjänster av stor systemvikt enligt artikel 25.2c.

Esma ska låta den bedömning som avses i första stycket åtföljas av en rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen, med en fullständigt motiverad konsekvensbedömning av kompletterande åtgärder, däribland kvantitativa tröskelvärden.

Utan hinder av första stycket ska Esma överlämna sin bedömning och sina rekommendationer när som helst efter mottagandet av en formell underrättelse från den gemensamma övervakningsmekanismen, med uppgift om hur sannolikt det är att risker för den finansiella stabiliteten i unionen realiseras till följd av särskilda omständigheter som utlöser en händelse med systemomfattande konsekvenser.

Inom sex månader från mottagandet av Esmas rapport enligt andra stycket ska kommissionen utarbeta sin egen rapport, som vid behov kan åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

*Artikel 7b***Övervakning av kravet på aktivt konto**

1. En finansiell motpart eller en icke-finansiell motpart som omfattas av det krav som avses i artikel 7a ska beräkna sina aktiviteter och riskexponeringar i de kategorier av derivatkontrakt som avses i punkt 6 i den artikeln, och var sjätte månad till sin behöriga myndighet rapportera de uppgifter som är nödvändiga för att bedöma efterlevnaden av detta krav. Den behöriga myndigheten ska översända dessa uppgifter till Esma utan onödigt dröjsmål.

De motparter som avses i första stycket i denna punkt ska i förekommande fall använda de uppgifter som rapporterats enligt artikel 9. Rapporteringen ska också visa för den behöriga myndigheten att den rättsliga dokumentationen, it-konnektiviteten och de interna processerna kopplade till det aktiva kontot är på plats.

2. Finansiella motparter och icke-finansiella motparter som omfattas av det krav som avses i punkt 1 i denna artikel och som för de derivatkontrakt som avses i artikel 7a.6 innehar konton hos en central motpart i kategori 2 utöver aktiva konton, ska också var sjätte månad till sin behöriga myndighet rapportera uppgifter om de resurser och system de har på plats för att säkerställa att det krav som avses i artikel 7a.3 b är uppfyllt. Den behöriga myndigheten ska översända dessa uppgifter till Esma utan onödigt dröjsmål.

3. De behöriga myndigheter som avses i första stycket i denna artikel ska säkerställa att de finansiella och icke-finansiella motparter som omfattas av det krav som avses i artikel 7a vidtar lämpliga åtgärder för att fullgöra det kravet, inbegripet att när så är lämpligt använda sina tillsynsbefogenheter inom ramen för sin sektorslagstiftning eller vid behov ålägga sanktioner enligt vad som avses i artikel 12. De behöriga myndigheterna får kräva mer frekvent rapportering, särskilt om, på grundval av de uppgifter som rapporterats, otillräckliga åtgärder har vidtagits för att uppfylla kraven i denna förordning avseende aktiva konton.

*Artikel 7c***Information om tillhandahållandet av clearingtjänster**

1. Clearingmedlemmar och kunder som tillhandahåller tjänster både via en central motpart som är auktoriserad enligt artikel 14 och en central motpart som är godkänd enligt artikel 25 ska informera sina kunder, i förekommande fall, om möjligheten att cleara deras kontrakt via en central motpart som är auktoriserad enligt artikel 14.

2. Utan hinder av artikel 4.3a ska clearingmedlemmar och kunder som tillhandahåller clearingtjänster till kunder på ett tydligt och begripligt sätt, för varje central motpart där de tillhandahåller clearingtjänster, offentliggöra de avgifter som ska tas ut av sådana kunder för tillhandahållandet av clearingtjänster och alla andra avgifter som tas ut, inbegripet avgifter som tas ut av kunder som överför kostnader, samt andra tillhörande kostnader som är relaterade till tillhandahållandet av clearingtjänster.

3. Clearingmedlemmar och kunder som tillhandahåller clearingtjänster ska lämna den information som avses i punkt 1

a) när de upprättar ett clearingförhållande med en kund, och

b) minst en gång i kvartalet.

4. ESMA ska, i samråd med EBA, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare specificera den typ av uppgifter som avses i punkt 2.

Esma ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den 25 december 2025.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

*Artikel 7d***Information om clearingverksamhet hos centrala motparter som är godkända enligt artikel 25**

1. Clearingmedlemmar och kunder som clearar kontrakt genom en central motpart som är godkänd enligt artikel 25 ska rapportera sådan clearingverksamhet enligt följande:

- a) Om de är etablerade i unionen men inte ingår i en grupp som omfattas av gruppbaserad tillsyn i unionen, ska de rapportera till sina behöriga myndigheter.
- b) Om de ingår i en grupp som omfattas av gruppbaserad tillsyn i unionen, ska den gruppens moderföretag i unionen rapportera sådan clearingverksamhet på gruppnivå till sin behöriga myndighet.

De rapporter som avses i första stycket ska innehålla information om omfattningen av clearingverksamheten hos den godkända centrala motparten på årsbasis och specificera

- a) typen av finansiella instrument eller icke-finansiella instrument som har clearats,
- b) medelvärdet för de kontrakt som clearats under ett år per unionsvaluta och tillgångsklass,
- c) beloppet för de marginalsäkerheter som drivits in,
- d) bidrag till obeståndsfonden, och
- e) den största betalningsförpliktelsen.

De behöriga myndigheterna ska omgående översända den information som avses i andra stycket till Esma och till den gemensamma övervakningsmekanismen.

2. Esma ska, i samarbete med EBA, Eiopa och ERSB och efter samråd med medlemmarna i ECBS, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om innehållet i den information som ska rapporteras och hur detaljerad den information som ska lämnas in i enlighet med punkt 1 i denna artikel ska vara, varvid hänsyn ska tas till de befintliga rapporteringskanalerna och den information som Esma redan har tillgång till enligt den befintliga rapporteringsramen, däribland rapporteringsskyldigheten enligt artikel 9.

Esma ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den 25 december 2025.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

3. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande med närmare uppgifter om formatet för den information som ska lämnas in till den behöriga myndighet som avses i punkt 1, varvid hänsyn ska tas till de befintliga rapporteringskanalerna.

Esma ska överlämna de förslag till tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket till kommissionen senast den 25 december 2025.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artikel 15 förordning (EU) nr 1095/2010.

*Artikel 7e***Information om centrala motparter i unionen**

1. Centrala motparter som är auktoriserade enligt artikel 14 ska varje månad, via den centrala databas som inrättats av Esma enligt artikel 17c (*den centrala databasen*), rapportera åtminstone följande information till Esma:

- a) Värden och volymer som clearats per valuta och tillgångsklass, inklusive värdet av positioner som innehas av clearingdeltagare.
- b) Den centrala motpartens investeringar.
- c) Den centrala motpartens kapital, inbegripet särskilda egna medel som används enligt vattenfallsprincipen vid obestånd enligt vad som avses i artikel 45.4 i denna förordning och i artikel 9.14 i förordning (EU) 2021/23.
- d) Clearingmedlemmarnas marginalsäkerhetskrav, bidrag till obeståndsfonder och avtalsenliga medel i obeståndshanteringen eller i de återhämtningsplaner som avses i artikel 9 i förordning (EU) 2021/23.
- e) Huruvida marginalsäkerheterna, bidragen till obeståndsfonder samt vattenfallsresurserna är tillräckliga med avseende på artiklarna 41, 42 och 45.
- f) Den centrala motpartens tillgängliga likvida medel och resultaten av likviditetsstresstester.
- g) Information om clearingmedlemmar, kunder som innehar individuellt åtskilda konton, tredje parter som tillhandahåller central verksamhet kopplad till den centrala motpartens riskhantering, viktiga tillhandahållare av likviditet som är kopplade till den centrala motparten samt samverkande och sammanlänkade centrala motparter.
- h) Alla ändringar som den centrala motparten har genomfört direkt i enlighet med artikel 15a.

Medlemmarna i den centrala motpartens kollegium som avses i artikel 18 ska ha tillgång till den information som tillhandahålls i enlighet med denna artikel via den centrala databasen.

2. Esma ska, i nära samarbete med EBA och ECBS, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om och innehåll i den information som ska lämnas enligt punkt 1.

Esma ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den 25 december 2025.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

3. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande med uppgifter om datastandarder och dataformat för den information som ska rapporteras i enlighet med punkt 1.

Esma ska överlämna de förslag till tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket till kommissionen senast den 25 december 2025.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artikel 15 förordning (EU) nr 1095/2010.”

8. Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande stycken införas efter första stycket:

”Finansiella motparter, icke-finansiella motparter och centrala motparter som omfattas av rapporteringsskyldigheten ska införa lämpliga förfaranden och arrangemang för att säkerställa kvaliteten på de uppgifter som de rapporterar i enlighet med denna artikel.

Om en icke-finansiell motpart som ingår i en grupp uppfyller villkoren i artikel 10.1 andra stycket och omfattas av det undantag som anges i femte stycket i den här punkten, ska den icke-finansiella motpartens moderföretag i unionen rapportera den icke-finansiella motpartens aggregerade nettopositioner per klass av derivatkontrakt till sin behöriga myndighet varje vecka. För en motpart som är etablerad i unionen ska moderföretagets behöriga myndighet dela informationen med Esma och med den motpartens behöriga myndighet.”

b) I punkt 1a ska fjärde stycket ändras på följande sätt:

i) led a ska ersättas med följande:

”a) den tredjelandsenheten skulle vara en finansiell motpart om den varit etablerad i unionen, och”

ii) led b ska utgå.

c) Punkt 1e ska ersättas med följande:

”1e. Motparter och centrala motparter som är skyldiga att rapportera närmare uppgifter om derivatkontrakt ska säkerställa att dessa uppgifter är korrekt rapporterade och inte rapporteras mer än en gång, inbegripet när rapporteringsskyldigheten har delegerats i enlighet med punkt 1f.”

d) Följande punkt ska införas:

”4a. Senast den 25 december 2025 ska Esma, i samarbete med EBA och Eiopa, utarbeta riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010 för att närmare specificera de förfaranden och arrangemang som avses i punkt 1 andra stycket.”

9. Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Första stycket ska ersättas med följande:

”1. En icke-finansiell motpart som tar positioner i OTC-derivatkontrakt får var tolfte månad beräkna sina oclearade positioner i enlighet med punkt 3.”

ii) I andra stycket ska inledningen ersättas med följande:

”Om en icke-finansiell motpart inte beräknar sina oclearade positioner eller om resultatet av beräkningen av dessa oclearade positioner med avseende på en eller flera klasser av OTC-derivat överskrider de clearingtrösklar som fastställs enligt punkt 4 första stycket b ska den icke-finansiella motparten”

b) Punkterna 2–5 ska ersättas med följande:

”2. En icke-finansiell motpart som omfattas av det clearingkrav som avses i artikel 4 eller som börjar omfattas av clearingkravet i enlighet med punkt 1 andra stycket i den här artikeln ska fortsätta att omfattas av detta clearingkrav och fortsätta cleara tills den icke-finansiella motparten visar för den berörda behöriga myndigheten att dess oclearade positioner inte överskrider den clearingtröskel som fastställs enligt artikel 4 första stycket b i den här artikeln.

Den icke-finansiella motparten ska kunna visa för den berörda behöriga myndigheten att beräkningen av den oclearade positionen inte leder till en systematisk underskattning av den positionen.

3. Vid beräkning av de oclearade positioner som avses i punkt 1 i den här artikeln ska den icke-finansiella motparten inkludera alla OTC-derivatkontrakt som inte clearas hos en central motpart som är auktoriserad enligt artikel 14 eller godkänd enligt artikel 25, som den icke-finansiella motparten har ingått och som inte på ett objektivt mätbart sätt minskar de risker som är direkt kopplade till den affärsverksamhet eller likviditetsförvaltning som utförs av den icke-finansiella motparten eller den grupp som den icke-finansiella motparten tillhör.

4. Esma ska, efter samråd med ESRB och andra berörda myndigheter, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om

- a) kriterierna för att fastställa vilka OTC-derivatkontrakt som på ett objektivt mätbart sätt minskar de risker som är direkt kopplade till den affärsverksamhet eller likviditetsförvaltning som avses i punkt 3,
- b) nivån på clearingtrösklarna för oclearade positioner, som ska fastställas med beaktande av den beräkningsmetod som anges i punkt 3 i den här artikeln och artikel 4a.3, systemvikten för summan av en motparts nettopositioner och nettoexponeringar per central motpart och per klass av OTC-derivat, och
- c) de mekanismer som ger upphov till en översyn av nivån på clearingtrösklarna efter betydande prisfluktuationer i den underliggande klassen av OTC-derivat eller en betydande ökning av riskerna för den finansiella stabiliteten.

Esma ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den 25 december 2025.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

4a. Esma ska i samråd med ESRB se över de clearingtrösklar som avses i punkt 4 första stycket b i denna artikel och i artikel 4a.4, särskilt med hänsyn till sammanlänkningarna mellan finansiella motparter och behovet av att säkerställa en ansvarsfull täckning av finansiella motparter som omfattas av clearingkravet. Denna översyn ska genomföras minst vartannat år, eller tidigare om det behövs eller om det krävs enligt de mekanismer som fastställs enligt punkt 4 första stycket c. Till följd av denna översyn får Esma i de tekniska standarder för tillsyn som antas enligt punkt 4 föreslå ändringar av trösklarna enligt första stycket led b i den punkten. Vid en översyn av clearingtrösklarna ska Esma överväga huruvida de klasser av OTC-derivat för vilka en clearingtröskel har fastställts fortfarande är relevanta, eller om nya klasser bör införas.

Denna regelbundna översyn ska åtföljas av en rapport om detta från Esma.

4b. De berörda behöriga myndigheterna för den finansiella motparten och andra enheter inom gruppen ska upprätta samarbetsförfaranden för att säkerställa en effektiv beräkning av positioner och utvärdera och bedöma exponeringsnivån i OTC-derivatkontrakt på gruppnivå.

5. Varje medlemsstat ska utse en myndighet som ansvarar för att säkerställa att icke-finansiella motparter uppfyller de skyldigheter som fastställs i denna förordning. Denna myndighet ska, i samarbete med de myndigheter som ansvarar för de andra enheterna i gruppen, rapportera till Esma minst vartannat år, och oftare om det föreligger en krissituation enligt artikel 24, om resultatet av bedömningen av de icke-finansiella motparter exponeringsnivå i OTC-derivat som den ansvarar för. Den myndighet som ansvarar för moderföretaget inom unionen i den grupp som den icke-finansiella motparten tillhör ska minst vartannat år rapportera till Esma om resultatet av bedömningen av gruppens exponeringsnivå i OTC-derivat.

Esma ska minst vartannat år från och med den 24 december 2024 lämna en rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om icke-finansiella motparter verksamhet inom OTC-derivat och fastställa områden där det råder brist på konvergens och samstämmighet i tillämpningen av denna förordning samt eventuella risker för unionens finansiella stabilitet.”

10. Artikel 11 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

”En icke-finansiell motpart som börjar omfattas av de skyldigheter som fastställs i första stycket i denna punkt ska införa nödvändiga arrangemang för att uppfylla dessa skyldigheter inom fyra månader från den underrättelse som avses i artikel 10.1 andra stycket a. En icke-finansiell motpart ska undantas från dessa skyldigheter avseende kontrakt som ingås under de fyra månader som följer på denna underrättelse.”

- b) I punkt 3 ska följande stycken läggas till:

”En icke-finansiell motpart som börjar omfattas av de skyldigheter som fastställs i första stycket i denna punkt ska införa nödvändiga arrangemang för att uppfylla dessa skyldigheter inom fyra månader från den underrättelse som avses i artikel 10.1 andra stycket a. En icke-finansiell motpart ska undantas från dessa skyldigheter avseende kontrakt som ingås under de fyra månader som följer på denna underrättelse.

Finansiella motparter och icke-finansiella motparter som avses i artikel 10.1 ska ansöka om auktorisation från sina behöriga myndigheter innan de använder eller antar en ändring av en modell för beräkning av initialsäkerhet med avseende på de riskhanteringsförfaranden som fastställs i första stycket i denna punkt. När dessa motparter ansöker om auktorisation ska de via den centrala databasen förse sina behöriga myndigheter med all relevant information om dessa riskhanteringsförfaranden. Dessa behöriga myndigheter ska bevilja eller avslå en sådan auktorisation inom sex månader från mottagandet av ansökan om en ny modell eller inom tre månader från mottagandet av ansökan om en ändring av en redan godkänd modell.

Om den modell som avses i tredje stycket i denna punkt baseras på en proformamodell ska motparten ansöka hos EBA om validering av den modellen och förse EBA med all relevant information som avses i det stycket via den centrala databasen. Dessutom ska motparten via den centrala databasen förse EBA med information om det utestående nominella belopp som avses i punkt 12a i denna artikel.

Om den modell som avses i tredje stycket i denna punkt bygger på en proformamodell får de behöriga myndigheterna bevilja auktorisationen endast om proformamodellen har validerats av EBA.

EBA får i samarbete med Esma och Eiopa utfärda riktlinjer eller rekommendationer för att säkerställa en enhetlig tillämpning av och auktorisationsprocess för de riskhanteringsförfaranden som avses i första stycket i denna artikel, i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

c) Följande punkt ska införas:

”3a. Med avvikelse från punkt 3 ska optioner på enskilda aktier och aktieindexoptioner som inte clearas av en central motpart undantas från riskhanteringsförfaranden som förutsätter en utväxling av säkerheter som sker i tid, är korrekt och på lämpligt vis separerad.

Vid tillämpning av första stycket i denna punkt ska Esma i samarbete med EBA och Eiopa övervaka

- a) regulatorisk utveckling i tredjeländers jurisdiktioner när det gäller behandlingen av optioner på enskilda aktier och aktieindexoptioner,
- b) effekterna av undantaget i första stycket på unionens eller en eller flera av dess medlemsstaters finansiella stabilitet, och
- c) utvecklingen av exponeringar i form av optioner på enskilda aktier och aktieindexoptioner som inte clearas av en central motpart.

Esma ska, i samarbete med EBA och Eiopa, minst vart tredje år från och med den 24 december 2024 rapportera till kommissionen om resultaten av den övervakning som avses i andra stycket.

Kommissionen ska inom ett år efter att ha mottagit den rapport som avses i tredje stycket bedöma om

- a) den internationella utvecklingen har lett till ökad konvergens i behandlingen av optioner på aktier och aktieindexoptioner,
- b) undantaget i första stycket äventyrar unionens eller en eller flera av dess medlemsstaters finansiella stabilitet.

Kommissionen ges befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 82 för att ändra denna förordning genom att återkalla det undantag som fastställts i första stycket efter en anpassningsperiod. Anpassningsperioden ska inte överstiga två år.”

d) Följande punkt ska införas:

"12a. EBA ska inrätta en central valideringsfunktion för innehållet i och de generella aspekterna hos proformamodeller, och ändringar av dessa, som används eller ska användas av de finansiella motparter och icke-finansiella motparter som avses i artikel 10 i syfte att uppfylla de krav som anges i punkt 3 i den här artikeln. EBA ska samla in återkoppling från Esma, Eiopa och de behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av motparter som ska använda de proformamodeller som ska valideras, inbegripet om dessa proformamodellers prestanda, och ska samordna sina synpunkter i syfte att nå samförstånd om proformamodellernas innehåll och generella aspekter. EBA ska fungera som huvudsaklig kontaktpunkt för diskussioner med marknadsaktörer och utvecklare av dessa proformamodeller.

I sin roll som central validerare ska EBA validera dessa proformamodellers innehåll och generella aspekter, inbegripet deras kalibrering, utformning och omfattning av instrument, tillgångsklasser och riskfaktorer. EBA ska bevilja eller avslå en sådan validering inom sex månader från att ha mottagit en sådan ansökan om validering av en ny proformamodell som avses i punkt 3 fjärde stycket, och inom tre månader från att ha mottagit en ansökan om en ändring av en redan validerad modell. För att underlätta EBA:s valideringsarbete ska utvecklare av proformamodeller på EBA:s begäran lämna in all nödvändig information och dokumentation till EBA.

EBA ska bistå de behöriga myndigheterna i deras auktorisationsprocesser när det gäller de generella aspekterna av genomförandet av modellerna enligt punkt 3. För detta ändamål ska EBA utarbeta en årlig rapport om de relevanta aspekterna av sitt valideringsarbete, inbegripet verifieringen av kalibreringen av modellerna enligt andra stycket i denna punkt och analysen av de rapporterade problemen. Om EBA anser det nödvändigt ska EBA, i samarbete med Esma och Eiopa, utfärda rekommendationer till dessa behöriga myndigheter i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010. För att bistå EBA vid utarbetandet av rapporterna och rekommendationerna ska de behöriga myndigheterna på EBA:s begäran förse EBA med den information som samlats in under deras inledande och pågående godkännandeprocess för modellerna enligt punkt 3, eller ändringar av dessa.

De behöriga myndigheterna ska vara ensamt ansvariga för att godkänna användningen av dessa modeller enligt punkt 3, eller ändringar av dessa, på nivån för enheten under tillsyn.

EBA ska ta ut en årlig avgift, per proformamodell, av de finansiella motparter och icke-finansiella motparter som avses i artikel 10.1 och som använder de proformamodeller som validerats av EBA enligt andra stycket i denna punkt. De behöriga myndigheterna ska till EBA rapportera de finansiella motparter och icke-finansiella motparter som använder sig av modeller som omfattas av valideringsprocessen enligt första stycket. Avgiften ska stå i proportion till det månatliga genomsnittliga utestående nominella beloppet av OTC-derivat som inte clearas centralt under de senaste 12 månaderna för de berörda motparter som använder de proformamodeller som validerats av EBA, och ska tas ut för att täcka alla kostnader som EBA ådragit sig för utförandet av sina uppgifter i enlighet med första stycket.

I denna artikel avses med *proformamodell* en modell för beräkning av initialsäkerheter som fastställts, offentliggjorts och reviderats genom marknadsledda initiativ.

Kommissionen ges befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 82 för att komplettera denna förordning genom att ange

a) metoden för att fastställa avgiftsbeloppen,

b) villkoren för betalning av avgifterna."

e) Punkt 15 ska ändras på följande sätt:

i) I första stycket ska led aa ersättas med följande:

"aa) De tillsynsförfaranden för att säkerställa inledande och fortlöpande validering av de riskhanteringsförfaranden som avses i punkt 3, som tillämpas av kreditinstitut som är auktoriserade i enlighet med direktiv 2013/36/EU och värdepappersföretag som är auktoriserade i enlighet med direktiv 2014/65/EU och vilka har, eller ingår i en grupp som har, ett månatligt genomsnittligt utestående nominellt belopp av OTC-derivat som inte clearas centralt på minst 750 miljarder EUR, beräknat i enlighet med de tekniska standarder för tillsyn som ska utarbetas av de europeiska tillsynsmyndigheterna i enlighet med denna punkt."

ii) Fjärde stycket ska ersättas med följande:

”EBA ska i samarbete med Esma överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket led aa till kommissionen senast den 25 december 2025.”

11. Artikel 12 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

”1a. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 i denna artikel och medlemsstaternas rätt att föreskriva och ålägga straffrättsliga påföljder ska den behöriga myndigheten genom beslut ålägga administrativa sanktioner eller viten, eller begära att behöriga rättsliga myndigheter ålägger de enheter som omfattas av rapporteringsskyldigheten enligt artikel 9 sanktioner eller viten, om de uppgifter som rapporteras upprepade gånger innehåller systematiska uppenbara fel.

Det vite som avses i första stycket får inte överstiga 1 % av den genomsnittliga dagliga omsättningen för det föregående räkenskapsåret, som enheten, vid en pågående överträdelse, ska vara skyldig att betala för varje dag som överträdelsen fortsätter, till dess att efterlevnad av skyldigheten fastställts eller återställts. Vitet får åläggas för en period på högst sex månader från den dag som fastställs i den behöriga myndighetens beslut om att överträdelsen ska upphöra och vite åläggas.”

b) Följande punkter ska läggas till:

”4. Genom undantag från punkterna 1 och 1a får denna artikel, om det i en medlemsstats rättssystem inte förekommer administrativa sanktioner, tillämpas så att sanktionen initieras av den behöriga myndigheten och åläggs av rättsliga myndigheter, varvid det säkerställs att rättsmedlen är effektiva och har motsvarande verkan som de administrativa sanktioner som åläggs av behöriga myndigheter. De sanktioner som åläggs ska under alla omständigheter vara effektiva, proportionella och avskräckande. Dessa medlemsstater ska till kommissionen anmäla de bestämmelser i sin lagstiftning som de antar enligt denna punkt senast den 24 december 2024 samt utan dröjsmål anmäla varje senare ändringslagstiftning eller ändring som berör dem.

5. ESMA ska, i samarbete med EBA, Eiopa och ESRB, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare specificera vad som utgör systematiska uppenbara fel enligt punkt 1a.

Esma ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den 25 december 2025.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

12. Artikel 13 ska ersättas med följande:

”Artikel 13

Mekanism för undvikande av överlappande eller motstridiga regler för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart

1. Kommissionen ska bistås av de europeiska tillsynsmyndigheterna vid övervakningen av den internationella tillämpningen av de principer som fastställs i artikel 11, särskilt när det gäller eventuella överlappande eller motstridiga krav på marknadsaktörer, och rekommendera möjliga åtgärder.

2. Kommissionen får anta genomförandeakter i vilka det intygas att ett tredjelands rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang

a) är likvärdiga med de krav som fastställs i artikel 11,

- b) säkerställer ett skydd av tystnadsplikten som är likvärdigt med det som fastställs i artikel 83, och
- c) tillämpas effektivt och verkställs på ett jämlikt och icke snedvridande sätt så att en effektiv tillsyn och verkställighet kan upprätthållas.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 86.2.

3. En genomförandeakt om likvärdighet enligt punkt 2 ska innebära att motparter som ingår OTC-derivatkontrakt som inte clearas av en central motpart som omfattas av denna förordning ska anses ha fullgjort de skyldigheter som ingår i artikel 11 om åtminstone en av motparterna omfattas av de krav som anses likvärdiga enligt genomförandeakten om likvärdighet.”

13. Artikel 14 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Den auktorisation som avses i punkt 1 ska beviljas för tjänster och verksamheter relaterade till clearing, och det ska anges vilka tjänster och verksamheter som den centrala motparten är auktoriserad att tillhandahålla eller utföra clearingtjänster för, inklusive vilka klasser av derivat, värdepapper, övriga finansiella instrument eller icke-finansiella instrument som en sådan auktorisation omfattar.

En enhet som ansöker om auktorisation som central motpart för clearing av finansiella instrument ska i ansökan ange de klasser av icke-finansiella instrument som lämpar sig för clearing och som enheten i egenskap av central motpart har för avsikt att cleara.”

- b) Följande punkter ska läggas till:

”6. Esma ska, i nära samarbete med ECBS, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera den förteckning över nödvändiga handlingar som ska bifogas en ansökan om auktorisation enligt punkt 1 och för att specificera de uppgifter som dessa handlingar ska innehålla för att visa att den ansökande centrala motparten uppfyller alla relevanta krav i denna förordning.

Esma ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den 25 december 2025.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

7. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande med närmare uppgifter om det elektroniska formatet för den ansökan om auktorisation som avses i punkt 1 i denna artikel och som ska lämnas in till den centrala databasen.

Esma ska överlämna de förslag till tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket till kommissionen senast den 25 december 2025.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artikel 15 förordning (EU) nr 1095/2010.”

14. Artikel 15 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. En central motpart som avser att utvidga sin affärsverksamhet till ytterligare tjänster eller verksamheter, inbegripet icke-finansiella instrument som lämpar sig för central clearing hos en auktoriserad central motpart, som inte omfattas av den befintliga auktorisationen, ska till den centrala motpartens behöriga myndighet lämna in en ansökan om utvidgning av auktorisationen till ytterligare clearingtjänster eller clearingverksamheter i en eller flera klasser av derivat, värdepapper, andra finansiella instrument eller icke-finansiella instrument, såvida inte en sådan utvidgning av verksamheter eller tjänster är undantagen från auktorisation enligt artikel 15a.

Utvidgningen av en auktorisation ska ske i enlighet med förfarandet i artikel 17 eller förfarandet i artikel 17a, beroende på vad som är tillämpligt.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Esma ska, i nära samarbete med ECBS, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de förteckningar av nödvändiga handlingar som ska bifogas ansökan om utvidgning av auktorisation enligt punkt 1 och för att specificera de uppgifter som dessa handlingar ska innehålla. Förteckningarna över nödvändiga handlingar och uppgifter ska vara relevanta och stå i proportion till arten av de förfaranden för utvidgning av auktorisation som avses i punkt 1, för att visa att den centrala motparten uppfyller alla relevanta krav i denna förordning.

Esma ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den 25 december 2025.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

c) Följande punkt ska läggas till:

”4. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande med närmare uppgifter om det elektroniska formatet för den ansökan om utvidgning av auktorisation som avses i punkt 1 i denna artikel och som ska lämnas in via den centrala databasen.

Esma ska överlämna de förslag till tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket till kommissionen senast den 25 december 2025.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artikel 15 förordning (EU) nr 1095/2010.”

15. Följande artikel ska införas:

”Artikel 15a

Undantag från auktorisering av en utvidgning av clearingtjänster eller clearingverksamheter

1. Utan hinder av artikel 15 ska en central motpart, som avser att utvidga sin affärsverksamhet till att omfatta en ytterligare tjänst eller verksamhet som inte omfattas av dess befintliga auktorisation, inte behöva auktoriseras för en sådan utvidgning om den ytterligare tjänsten eller verksamheten inte skulle ha någon väsentlig inverkan på den centrala motpartens riskprofil.

Den centrala motparten ska underrätta de registrerade mottagarna via den centrala databasen om den beslutar att utnyttja det undantag som föreskrivs i första stycket i denna punkt, inbegripet den tjänst eller verksamhet som den avser att tillhandahålla.

De ändringar som genomförs av en central motpart i enlighet med denna artikel ska ses över och utvärderas i enlighet med artikel 21.

Esma får se över tillhandahållandet av clearingtjänster och clearingverksamheter och rapportera till det kollegium som avses i artikel 18 och till kommissionen om de risker som uppstår till följd av centrala motparters tillhandahållande av tjänster och verksamheter enligt denna artikel och om deras lämplighet.

2. Esma ska i nära samarbete med medlemmarna i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att närmare fastställa

a) typen av utvidgning av clearingtjänster eller clearingverksamheter som inte skulle ha någon väsentlig inverkan på en central motparts riskprofil,

- b) hur ofta en central motpart ska anmäla användningen av det undantag som avses i punkt 1, vilket får ske högst var tredje månad.

ESMA ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den 25 december 2025.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

16. Artikel 17 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkterna 1–4 ska ersättas med följande:

”1. Den ansökande centrala motparten ska lämna in en ansökan om auktorisation enligt artikel 14.1 eller en ansökan om utvidgning av en befintlig auktorisation enligt artikel 15.1 i elektroniskt format via den centrala databasen. Ansökan ska omedelbart via den centrala databasen delas med den centrala motpartens behöriga myndighet, Esma och det kollegium som avses i artikel 18.

Den ansökande centrala motparten ska tillhandahålla alla uppgifter som krävs för att visa att den, vid tidpunkten för den ursprungliga auktorisationen, har inrättat alla förfaranden som är nödvändiga för att uppfylla de krav som fastställs i denna förordning. Om en central motpart ansöker om en utvidgning av en befintlig auktorisation enligt artikel 15 ska den tillhandahålla alla de uppgifter som krävs för att visa att den, vid tidpunkten för beviljandet av en sådan utvidgning, kommer att ha inrättat alla ytterligare arrangemang för att uppfylla de krav som fastställs i denna förordning med avseende på en sådan utvidgning.

I enlighet med artikel 17c ska ett mottagningsbevis för ansökan skickas via den centrala databasen inom två arbetsdagar efter det att ansökan lämnats in enligt första stycket i denna punkt.

2. Den centrala motpartens behöriga myndighet ska, som uppföljning till det mottagningsbevis för ansökan som avses i punkt 1 tredje stycket, underrätta den ansökande centrala motparten om huruvida ansökan innehåller de handlingar och uppgifter som krävs.

Underrättelsen ska skickas inom

- a) 20 arbetsdagar efter mottagandebeviset, om den ansökande centrala motparten har ansökt om auktorisation, enligt artikel 14.1, eller
- b) tio arbetsdagar efter mottagandebeviset, om den ansökande centrala motparten har ansökt om en utvidgning av den befintliga auktorisationen, enligt artikel 15.1.

Om den centrala motpartens behöriga myndighet under den tillämpliga period som anges i andra stycket i denna punkt beslutar att inte alla handlingar eller uppgifter som krävs enligt artikel 14.6 och 14.7 eller artikel 15.3 och 15.4 har lämnats in, ska den begära att den ansökande centrala motparten lämnar in sådana ytterligare handlingar eller uppgifter via den centrala databasen. Ansökan om auktorisation eller ansökan om utvidgning av auktorisation ska avvisas om den centrala motpartens behöriga myndighet beslutar att den ansökande centrala motparten inte har efterlevt en sådan begäran. Den centrala motpartens behöriga myndighet ska underrätta den centrala motparten via den centrala databasen.

3. Den centrala motpartens behöriga myndighet ska göra en riskbedömning av den centrala motpartens uppfyllande av de relevanta krav som fastställs i denna förordning inom den period som anges i andra stycket (*riskbedömningsperioden*).

Riskbedömningen ska utföras inom

- a) 80 arbetsdagar efter den bekräftelse som anges i punkt 2 andra stycket a, om en ansökan görs enligt artikel 14.1, eller
- b) 40 arbetsdagar efter den bekräftelse som anges i punkt 2 andra stycket b, om en ansökan görs enligt artikel 15.1.

I slutet av riskbedömningsperioden ska den centrala motpartens behöriga myndighet lämna sitt utkast till beslut och rapport till Esma och det kollegium som avses i artikel 18 via den centrala databasen.

Det kollegium som avses i artikel 18 ska efter att ha mottagit det utkast till beslut och rapport som avses i tredje stycket i denna punkt, och på grundval av slutsatserna i dem, inom 15 arbetsdagar och enligt artikel 19 anta ett yttrande om huruvida den ansökande centrala motparten uppfyller kraven i denna förordning, och översända det till den centrala motpartens behöriga myndighet och Esma i elektroniskt format via den centrala databasen.

Det kollegium som avses i artikel 18 får i sitt yttrande inkludera villkor eller rekommendationer som det anser nödvändiga för att begränsa eventuella brister i den centrala motpartens riskhantering.

Esma ska efter att ha mottagit det utkast till beslut och rapport som avses i tredje stycket i denna punkt inom 15 arbetsdagar anta ett yttrande om huruvida den ansökande centrala motparten uppfyller kraven i denna förordning i enlighet med artikel 23a.1 e och 23a.2 och artikel 24a.7 första stycket bc och översända det till den centrala motpartens behöriga myndighet och det kollegium som avses i artikel 18.

Esma får i sitt yttrande inkludera villkor eller rekommendationer som Esma anser nödvändiga för att begränsa eventuella brister i den centrala motpartens riskhantering vad gäller identifierade gränsöverskridande risker eller risker för unionens finansiella stabilitet.

3a. Utan att det påverkar det yttrande som avses i punkt 3 sjätte stycket i denna artikel får Esma, efter att ha mottagit det utkast till beslut och rapport som avses i punkt 3 tredje stycket i denna artikel, också lämna ett yttrande om utkastet till beslut till den behöriga myndigheten, i enlighet med artikel 23a och artikel 24a.7, om det är nödvändigt för att främja en konsekvent och samstämmig tillämpning av en relevant artikel, inom 15 arbetsdagar från mottagandet av utkastet till beslut.

Om det utkast till beslut som lämnats in till Esma i enlighet med punkt 3 i denna artikel uppvisar en brist på konvergens eller samstämmighet i tillämpningen av denna förordning ska Esma utfärda riktlinjer eller rekommendationer för att främja tillräcklig konsekvens eller samstämmighet i tillämpningen av denna förordning enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010.

De antagna yttrandena från Esma och det kollegium som avses i artikel 18 ska lämnas i elektroniskt format via den centrala databasen till respektive mottagare.

3b. Under riskbedömningsperioden gäller att den centrala motpartens behöriga myndighet, via den centrala databasen

- a) får ställa frågor till och begära kompletterande uppgifter från den ansökande centrala motparten, och
- b) ska samordna och skicka frågor från Esma eller någon medlem av det kollegium som avses i artikel 18 till den ansökande centrala motparten, och
- c) ska dela alla svar från den ansökande centrala motparten med Esma och medlemmarna i det kollegium som avses i artikel 18.

Om den centrala motpartens behöriga myndighet inte har lämnat den begärda informationen till Esma eller någon medlem i det kollegium som avses i artikel 18 inom tio arbetsdagar från det att begäran ställdes, får Esma eller någon medlem av det kollegium som avses i artikel 18 ställa sin begäran direkt till den centrala motparten via den centrala databasen.

Om den ansökande centrala motparten inte har besvarat de frågor som avses i första stycket inom den tidsfrist som fastställts av den myndighet som begär informationen, får den centrala motpartens behöriga myndighet, efter samråd med den begärande myndigheten, besluta att förlänga den relevanta riskbedömningsperioden en gång med totalt högst tio arbetsdagar om den eller den begärande myndigheten anser att någon av frågorna är väsentlig för bedömningen. Den behöriga myndigheten ska via den centrala databasen informera den ansökande centrala motparten om förlängningen. Den behöriga myndigheten får fatta beslut om ansökan i avsaknad av den centrala motpartens svar.

3c. Inom tio arbetsdagar från mottagandet av yttrandena från Esma och det kollegium som avses i artikel 18 som antagits enligt punkt 3 fjärde respektive sjätte stycket i den här artikeln och, om ett sådant utfärdats, det yttrande från Esma som antagits enligt punkt 3a första stycket i den här artikeln, ska den centrala motpartens behöriga myndighet anta sitt beslut och översända det till Esma och det kollegium som avses i artikel 18 via den centrala databasen.

Om det beslut som den centrala motpartens behöriga myndighet fattar inte avspeglar yttrandet från det kollegium som avses i artikel 18, inbegripet eventuella villkor eller rekommendationer i yttrandet, ska beslutet innehålla en fullständig motiverad förklaring av eventuella väsentliga avvikelser från det yttrandet eller villkoren eller rekommendationerna.

Om den centrala motpartens behöriga myndighet inte följer eller inte avser att följa ett yttrande från Esma eller eventuella villkor eller rekommendationer som ingår i yttrandet, ska Esma informera tillsynsstyrelsen i enlighet med artikel 24a. Informationen ska också innehålla en motivering från den centrala motpartens behöriga myndighet varför den inte följer eller inte avser att följa yttrandet.

4. Den centrala motpartens behöriga myndighet ska, efter att vederbörigen ha beaktat de yttranden från Esma och kollegiet som avses i punkterna 3 och 3a i denna artikel, inbegripet villkor eller rekommendationer i yttrandena, besluta att bevilja auktorisation enligt artikel 14 och artikel 15.1 andra stycket endast om den finner att den ansökande centrala motparten

a) uppfyller kraven i denna förordning, inbegripet, i förekommande fall, för tillhandahållande av clearingtjänster och clearingverksamheter för icke-finansiella instrument, och

b) är anmäld som ett system enligt direktiv 98/26/EG.

Om en central motpart ansöker om utvidgning av en befintlig auktorisation enligt artikel 15 får Esma, det kollegium som avses i artikel 18 och den centrala motpartens behöriga myndighet utgå från en del av den bedömning som tidigare gjorts enligt den här artikeln, i den mån ansökan om utvidgning inte kommer att leda till en ändring eller på annat sätt påverka den tidigare bedömningen för den delen. Den centrala motparten ska till sin behöriga myndighet bekräfta att de omständigheter som ligger till grund för den delen av bedömningen inte har ändrats.

Den ansökande centrala motparten ska inte beviljas auktorisation om

a) den centrala motpartens behöriga myndighet har beslutat att inte bevilja auktorisationen, eller

b) samtliga medlemmar i det kollegium som avses i artikel 18, med undantag för de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där den ansökande centrala motparten är etablerad, genom ömsesidig överenskommelse når fram till ett gemensamt yttrande enligt artikel 19.1 om att den ansökande centrala motparten inte ska beviljas auktorisation.

Det gemensamma yttrande som avses i tredje stycket b i denna punkt ska skriftligen ange fullständiga och detaljerade skäl till att det kollegium som avses i artikel 18 anser att de krav som fastställs i denna förordning eller andra delar av unionsrätten inte är uppfyllda.

Om ett sådant gemensamt yttrande inte har uppnåtts genom ömsesidig överenskommelse, och en majoritet bestående av två tredjedelar av medlemmarna i det kollegium som avses i artikel 18 har avgett ett negativt yttrande, får varje berörd behörig myndighet med stöd av en sådan majoritet inom 30 kalenderdagar efter antagandet av det negativa yttrandet hänskjuta frågan till Esma i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Beslutet att hänskjuta frågan till Esma ska skriftligen ange de fullständiga och detaljerade skälen till att de berörda medlemmarna i det kollegium som avses i artikel 18 anser att de krav som fastställs i denna förordning eller annan unionsrätt inte är uppfyllda. I sådana fall ska den centrala motpartens behöriga myndighet skjuta upp sitt beslut om auktorisation och invänta ett eventuellt beslut om auktorisation från Esma i enlighet med artikel 19.3 i förordning (EU) nr 1095/2010. Den centrala motpartens behöriga myndighet ska fatta sitt beslut i enlighet med Esmas beslut. Ärendet får inte hänskjutas till Esma efter det att den 30-dagarsperiod som avses i femte stycket i denna punkt har löpt ut.

Om samtliga medlemmar i det kollegium som avses i artikel 18, med undantag för myndigheterna i den medlemsstat där den ansökande centrala motparten är etablerad, genom ömsesidig överenskommelse når fram till ett gemensamt yttrande enligt artikel 19.1 om att den ansökande centrala motparten inte ska beviljas auktorisation, får den centrala motpartens behöriga myndighet hänskjuta frågan till Esma för avgörande i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den centrala motparten är etablerad ska översända beslutet till de övriga berörda behöriga myndigheterna.

Den behöriga myndigheten ska efter att ha fattat ett beslut om beviljande eller avslag av auktorisation enligt punkt 3c, utan onödigt dröjsmål skriftligen informera den ansökande centrala motparten om sitt beslut via den centrala databasen, tillsammans med en fullständigt motiverad förklaring.”

b) Punkt 7 ska utgå.

17. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 17a

Påskyndat förfarande för beviljande av en utvidgning av auktorisation

1. Ett påskyndat förfarande för beviljande av en utvidgning av auktorisation ska tillämpas om en central motpart avser att utvidga sin affärsverksamhet till ytterligare tjänster eller verksamheter enligt artikel 15 och om en sådan utvidgning uppfyller samtliga följande villkor:

- a) Den innebär inte att den centrala motparten i betydande grad måste anpassa sin operativa struktur vid någon tidpunkt under kontraktets löptid.
- b) Den omfattar inte erbjudanden om clearing av kontrakt som inte kan avvecklas på samma sätt som eller tillsammans med kontrakt som redan clearats av den centrala motparten.
- c) Den innebär inte att den centrala motparten måste beakta väsentliga nya kontraktsspecifikationer.
- d) Den innebär inte att väsentliga nya risker införs eller att den centrala motpartens riskprofil ökar betydligt.
- e) Den omfattar inte erbjudande om en ny avvecklings- eller leveransmekanism eller tjänst som innebär att kopplingar skapas till ett annat värdepappersavvecklingssystem, en annan värdepapperscentral eller ett annat betalningssystem som den centrala motparten inte använt tidigare.

2. En central motpart som lämnar in en ansökan om utvidgning av sin befintliga auktorisation till att omfatta ytterligare clearingtjänster eller clearingverksamheter enligt det påskyndade förfarandet i denna artikel ska visa att den tilltänkta utvidgningen av dess affärsverksamhet till ytterligare clearingtjänster eller clearingverksamheter kan bedömas enligt ett sådant förfarande.

Den centrala motparten ska lämna in sin ansökan om en utvidgning i elektroniskt format via den centrala databasen och ska enligt tillhandahålla alla uppgifter enligt artikel 15.3 och 15.4 som är nödvändiga för att visa att den, vid tidpunkten för auktorisationen, har inrättat alla nödvändiga förfaranden för att uppfylla de relevanta kraven i denna förordning. I enlighet med artikel 17c ska ett mottagningsbevis skickas via den centrala databasen inom två arbetsdagar efter det att ansökan lämnats in.

3. Inom 15 arbetsdagar från mottagningsbeviset för en ansökan enligt punkt 2 i denna artikel ska den centrala motpartens behöriga myndighet, efter att ha beaktat synpunkterna från Esma och det kollegium som avses i artikel 18, besluta

- a) huruvida ansökan kan bedömas enligt det påskyndade förfarande som anges i denna artikel, och
- b) för det fall att ansökan kan bedömas enligt det påskyndade förfarande som anges i denna artikel, huruvida den ska
 - i) bevilja utvidgning av auktorisationen, om den centrala motparten uppfyller kraven i denna förordning, eller
 - ii) avslå utvidgning av auktorisationen, om den centrala motparten inte uppfyller kraven i denna förordning.

Om en central motpart ansöker om en utvidgning av auktorisationen enligt artikel 15 får den centrala motpartens behöriga myndighet utgå från en del av den bedömning som tidigare gjorts enligt denna artikel, i den mån ansökan om utvidgning inte kommer att leda till en ändring eller på annat sätt påverka den tidigare bedömningen i den delen. Den centrala motparten ska till sin behöriga myndighet bekräfta att de omständigheter som ligger till grund för den delen av bedömningen inte ändrats.

Om den behöriga myndigheten har beslutat att utvidgningen av auktorisationen inte kan bedömas enligt det påskyndade förfarandet ska den centrala motpartens ansökan avslås.

Om den behöriga myndigheten har beslutat att inte bevilja utvidgning av auktorisationen ska utvidgningen av auktorisationen avslås.

4. Den centrala motpartens behöriga myndighet ska skriftligen, via den centrala databasen och inom den tidsfrist som anges i punkt 3, meddela den ansökande centrala motparten sitt beslut enligt den punkten.

5. Esma ska i nära samarbete med ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera de villkor som avses i punkt 1 a–e i denna artikel och för att specificera förfarandet för samråd med Esma och det kollegium som avses i artikel 18 i enlighet med punkt 3 i den här artikeln om huruvida dessa villkor är uppfyllda.

Vid närmare specificering av villkoren enligt första stycket ska Esma fastställa den metod som ska användas och de parametrar som ska tillämpas för beslut om när ett villkor ska anses vara uppfyllt. Esma ska också förteckna och specificera huruvida det finns typiska utvidgningar av tjänster och verksamheter som i princip kan anses omfattas av det påskyndade förfarandet enligt denna artikel.

Esma ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den 25 december 2025.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 17b

Förfarande för antagande av beslut, rapporter eller andra åtgärder

1. En central motparts behöriga myndighet ska i elektroniskt format via den centrala databasen lämna in en begäran om ett yttrande från

- a) Esma enligt artikel 23a.2 när den centrala motpartens behöriga myndighet avser att anta ett beslut, en rapport eller andra åtgärder med avseende på artiklarna 7, 8, 20, 21, 29–33, 35, 36, 37, 41 och 54,
- b) det kollegium som avses i artikel 18, enligt artikel 19, när den centrala motpartens behöriga myndighet avser att anta ett beslut, en rapport eller andra åtgärder med avseende på artiklarna 20, 21, 30, 31, 32, 35, 37, 41, 49, 51 och 54.

En begäran om ett yttrande enligt första stycket i denna punkt, tillsammans med alla relevanta handlingar, ska omgående delas med Esma samt det kollegium som avses i artikel 18.

2. Om inget annat anges i en relevant artikel ska den centrala motpartens behöriga myndighet inom 30 arbetsdagar från inlämnandet av den begäran som avses i punkt 1 bedöma den centrala motpartens efterlevnad av de respektive kraven. I slutet av bedömningsperioden ska den centrala motpartens behöriga myndighet översända sitt utkast till beslut, rapport eller annan åtgärd till Esma och det kollegium som avses i artikel 18.

3. Om inte annat anges i en relevant artikel, och efter mottagandet av både den begäran om yttrande som avses i punkt 1 och de utkast till beslut, rapporter eller andra åtgärder som avses i punkt 2, sker följande:

- a) Esma ska, med avseende på artikel 20, anta ett yttrande med en bedömning av den centrala motpartens efterlevnad av respektive krav i enlighet med artikel 23a.1 e och 23a.2 och artikel 24a.7 första stycket bc. Esma ska översända sitt yttrande till den centrala motpartens behöriga myndighet och det kollegium som avses i artikel 18; Esma får i sitt yttrande inkludera villkor eller rekommendationer som Esma anser nödvändiga för att begränsa eventuella brister i den centrala motpartens riskhantering, vad gäller identifierade gränsöverskridande risker eller risker för unionens finansiella stabilitet; Esma ska också, med avseende på artiklarna 21 och 37, anta ett yttrande i enlighet med de artiklarna och i enlighet med artikel 23a.2 och artikel 24a.7 första stycket bc, och Esma får i sitt yttrande inkludera eventuella villkor eller rekommendationer som Esma anser nödvändiga.
- b) Esma får, med avseende på artiklarna 7, 8, 29–33, 35, 36, 41 och 54, anta ett yttrande i enlighet med artikel 23a och artikel 24a.7 första stycket bc om utkastet till beslut, rapport eller annan åtgärd om det är nödvändigt för att främja en konsekvent och samstämmig tillämpning av en relevant artikel.
- c) Det kollegium som avses i artikel 18 ska anta ett yttrande enligt artikel 19 med en bedömning av den centrala motpartens efterlevnad av respektive krav och översända det till den centrala motpartens behöriga myndighet och Esma. Kollegiets yttrande får inkludera villkor eller rekommendationer som kollegiet anser nödvändiga för att begränsa eventuella brister i den centrala motpartens riskhantering.

Med avseende på första stycket b i denna punkt ska Esma, om det utkast till beslut, rapport eller andra åtgärder som lämnats in till Esma i enlighet med det ledet uppvisar en brist på konvergens eller samstämmighet i tillämpningen av denna förordning, utfärda riktlinjer eller rekommendationer enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010 för att främja tillräcklig konsekvens eller samstämmighet i tillämpningen av den här förordningen. Om Esma antar ett yttrande i enlighet med led b ska den behöriga myndigheten ta vederbörlig hänsyn till det och informera Esma om de åtgärder som vidtas eller inte vidtas i samband med detta.

Esma och det kollegium som avses i artikel 18 ska var för sig anta sina yttranden inom den tidsfrist som anges av den centrala motpartens behöriga myndighet, som ska vara minst 15 arbetsdagar efter mottagandet av de relevanta handlingarna enligt punkt 2 i den här artikeln.

4. Inom 10 arbetsdagar från mottagandet av yttrandena från Esma och det kollegium som avses i artikel 18, och, där så krävs, Esmas yttrande som antagits enligt punkt 3 första stycket b i den här artikeln, eller inom den relevanta perioden om annat anges i denna förordning, ska den centrala motpartens behöriga myndighet, efter att vederbörligen ha beaktat Esmas och kollegiets yttranden, inbegripet eventuella villkor eller rekommendationer i yttrandena, anta sitt beslut, sin rapport eller andra åtgärder i enlighet med relevant artikel och översända det till Esma och kollegiet.

Om beslutet, rapporten eller andra åtgärder inte avspeglar ett yttrande från Esma eller det kollegium som avses i artikel 18, inbegripet eventuella villkor eller rekommendationer i yttrandet, ska det ges en fullständig motivering och en förklaring om eventuella väsentliga avvikelser från det yttrandet eller de villkoren eller rekommendationerna.

Vid tillämpning av punkt 3 första stycket a och b i den här artikeln ska Esma informera sin tillsynsstyrelse i enlighet med artikel 24a om den centrala motpartens behöriga myndighet inte följer eller inte avser att följa Esmas yttrande eller eventuella villkor eller rekommendationer i yttrandet. Informationen ska också innehålla motiveringen från den centrala motpartens behöriga myndighet till varför den inte följer eller inte avser att följa yttrandet.

Den centrala motpartens behöriga myndighet ska anta sina beslut, rapporter eller andra åtgärder i enlighet med de relevanta artiklar som anges i punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 17c

Central databas

1. Esma ska inrätta och upprätthålla en central databas till vilken tillgång ges den centrala motpartens behöriga myndighet och Esma (*de registrerade mottagarna*) och medlemmarna i det kollegium som avses i artikel 18 för den relevanta centrala motparten, om så krävs enligt en relevant artikel, med avseende på alla handlingar som har registrerats i databasen för den centrala motparten, samt övriga mottagare som identifierats enligt denna förordning. Esma ska säkerställa att den centrala databasen har de funktioner som anges i den här artikeln.

Esma ska meddela inrättandet av den centrala databasen på sin webbplats.

2. Den centrala motparten ska lämna in de ansökningar som avses i artiklarna 14, 15.1 andra stycket, 49 och 49a via den centrala databasen. Ett mottagningsbevis ska skickas via den centrala databasen inom två arbetsdagar efter det att ansökningarna lämnats in.

En central motpart ska utan dröjsmål till den centrala databasen ladda upp alla handlingar som den är skyldig att tillhandahålla enligt de auktorisationsprocesser som avses i artiklarna 14 och 15 eller valideringsprocesser som avses i artikel 49 och 49a, beroende på vad som är tillämpligt. De registrerade mottagarna ska utan dröjsmål ladda upp alla handlingar som de får från den centrala motparten i samband med en ansökan som avses i första stycket i denna punkt, såvida inte den centrala motparten redan har laddat upp sådana handlingar.

En central motpart ska ha tillgång till den centrala databasen när det gäller de handlingar som den har lämnat till den centrala databasen eller de handlingar som någon av de registrerade mottagarna eller det kollegium som avses i artikel 18 har översänt till den centrala motparten.

3. Den behöriga myndigheten ska lämna in sin begäran om ett yttrande enligt artikel 17b via den centrala databasen.

4. Frågor eller uppgifter som Esma, den centrala motpartens behöriga myndighet eller medlemmarna i det kollegium som avses i artikel 18 ställer till eller begär från en central motpart under bedömningsperioder enligt artiklarna 17, 17a, 17b, 49 och 49a ska besvaras och lämnas av den centrala motparten via den centrala databasen.

5. Den centrala motpartens behöriga myndighet ska via den centrala databasen underrätta den berörda centrala motparten när ett beslut, en rapport eller annan åtgärd har antagits, beroende på vad som är tillämpligt, enligt artiklarna 14, 15, 15a, 17, 17a, 17b, 20, 21, 30–33, 35, 37, 41, 49, 49a, 51 och 54 och om beslut som den centrala motpartens behöriga myndighet frivilligt beslutar att dela med sig av till den centrala motparten via den centrala databasen.

6. Den centrala databasen ska utformas så att den automatiskt informerar registrerade mottagare när ändringar har gjorts i dess innehåll, inbegripet uppladdning, radering eller ersättning av handlingar, inlämnande av frågor och begäranden om uppgifter.

7. Ledamöterna i tillsynskommittén för centrala motparter ska ha tillgång till den centrala databasen för att kunna fullgöra sina uppgifter enligt artikel 24a.7. Ordföranden i den centrala motpartens tillsynskommitté får begränsa tillgången till vissa handlingar för de ledamöter i tillsynskommittén för centrala motparter som avses i artikel 24a.2 c och d ii om detta är motiverat på grund av konfidentialitetsskäl.”

18. Artikel 18 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Inom 30 kalenderdagar efter inlämnandet av den underrättelse som avses i artikel 17.2 andra stycket a ska den centrala motpartens behöriga myndighet inrätta ett kollegium för att främja fullgörandet av de uppgifter som avses i artiklarna 15, 17, 17a, 20, 21, 30, 31, 32, 35, 37, 41, 49, 51 och 54. Ordförandeskapet för och ledningen av detta kollegium ska delas av den behöriga myndigheten och någon av de oberoende ledamöterna i den tillsynskommitté för centrala motparter som avses i artikel 24a.2 b (*medordförandena*).”

b) I punkt 4 ska andra stycket ersättas med följande:

”Medordförandena ska fastställa datum för kollegiets möten och dagordningen för sådana möten.

För att underlätta utförandet av de uppgifter kollegierna tilldelats enligt första stycket i denna punkt ska de kollegiemedlemmar som avses i punkt 2 ha rätt att bidra till fastställandet av dagordningen för kollegiemötena, särskilt genom att lägga till punkter på dagordningen för ett möte, med beaktande av resultatet av det arbete som utförs av den gemensamma övervakningsmekanismen.”

c) I punkt 5 ska tredje stycket ersättas med följande:

"I överenskommelsen får också fastställas vilka uppgifter som ska åläggas den centrala motpartens behöriga myndighet, Esma eller en annan kollegiemedlem. Vid oenighet mellan medordförandena ska det slutliga beslutet fattas av den behöriga myndigheten, som ska ge Esma en motiverad förklaring till sitt beslut."

19. Artikel 19 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. När det kollegium som avses i artikel 18 är skyldigt att avge ett yttrande enligt denna förordning ska kollegiet nå fram till ett gemensamt yttrande i vilket det fastställs huruvida den centrala motparten uppfyller de krav som fastställs i denna förordning.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 17.4 tredje stycket b ska det kollegium som avses i artikel 18, om inget gemensamt yttrande kan uppnås i enlighet med första stycket i denna punkt, inom samma period anta ett majoritetsyttrande."

b) Punkt 4 ska utgå.

(20) Artikel 20 ska ersättas med följande:

"Artikel 20

Återkallande av auktorisation

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 22.3 ska en central motparts behöriga myndighet helt eller delvis återkalla auktorisationen om den centrala motparten

a) inte har utnyttjat auktorisationen inom tolv månader,

b) inte har utnyttjat en auktorisation för en clearingtjänst eller clearingverksamhet inom en klass av derivat, värdepapper, andra finansiella instrument eller icke-finansiella instrument inom tolv månader från den dag då auktorisationen beviljades eller från den dag då den centrala motparten senast erbjöd en sådan clearingtjänst eller clearingverksamhet,

c) uttryckligen avsäger sig auktorisationen,

d) inte har tillhandahållit några tjänster eller bedrivit någon verksamhet under de senaste tolv månaderna i en sådan klass av derivat, värdepapper, andra finansiella instrument eller icke-finansiella instrument som omfattas av en auktorisation,

e) har erhållit auktorisationen genom att lämna osanna uppgifter eller på något annat otillbörligt sätt,

f) inte längre uppfyller de villkor som gällde för auktorisationen och inte har vidtagit de korrigerande åtgärderna inom den fastställda tidsramen, eller

g) allvarligt och systematiskt har åsidosatt något av de krav som fastställs i denna förordning.

2. Om den centrala motpartens behöriga myndighet återkallar den centrala motpartens auktorisation enligt punkt 1 får den begränsa återkallandet av auktorisationen till en viss clearingtjänst eller clearingverksamhet för en eller flera klasser av derivat, värdepapper, andra finansiella instrument eller icke-finansiella instrument.

3. Innan den centrala motpartens behöriga myndighet fattar ett beslut om att helt eller delvis återkalla auktorisationen av den centrala motparten, inbegripet för en eller flera clearingtjänster eller clearingverksamheter inom en eller flera klasser av derivat, värdepapper, andra finansiella instrument eller icke-finansiella instrument enligt punkt 1, ska den, utom när ett sådant beslut krävs skyndsamt, i enlighet med artikel 17b begära ett yttrande från Esma och det kollegium som avses i artikel 18 om behovet av att helt eller delvis återkalla den centrala motpartens auktorisation.

4. Esma och varje medlem av det kollegium som avses i artikel 18 får när som helst begära att den centrala motpartens behöriga myndighet ska kontrollera om denna motpart fortfarande uppfyller villkoren som gällde för auktorisationen.

5. Om den centrala motpartens behöriga myndighet fattar ett beslut om att helt eller delvis återkalla den centrala motpartens auktorisation, inbegripet för en eller flera clearingtjänster eller clearingverksamheter inom en eller flera klasser av derivat, värdepapper, andra finansiella instrument eller icke-finansiella instrument, ska det beslutet få verkan i hela unionen, och den centrala motpartens behöriga myndighet ska utan onödigt dröjsmål informera den centrala motparten via den centrala databasen.”

21. Artikel 21.1–21.4 ska ersättas med följande:

”1. De behöriga myndigheter som avses i artikel 22 ska när det gäller en central motpart åtminstone

- a) se över de system, strategier, processer och mekanismer som den centrala motparten har genomfört för att följa denna förordning,
- b) se över de tjänster eller verksamheter som den centrala motparten tillhandahåller, särskilt tjänster eller verksamheter som tillhandahålls till följd av tillämpning av ett påskyndat förfarande enligt artikel 17a eller 49a,
- c) utvärdera de risker, inbegripet finansiella och operativa risker, som den centrala motparten är eller kan vara exponerad för,
- d) se över de ändringar som genomförts av den centrala motparten i enlighet med artikel 15a.

2. Den översyn och utvärdering som avses i punkt 1 ska omfatta alla de krav på centrala motparter som fastställs i denna förordning. Den centrala motpartens behöriga myndighet får begära bistånd från Esma i alla sina tillsynsverksamheter, inbegripet de som förtecknas i punkt 1.

3. De behöriga myndigheterna ska, efter att ha beaktat synpunkterna från Esma och det kollegium som avses i artikel 18, fastställa hur ofta och hur ingående den översyn och utvärdering som avses i punkt 1 i denna artikel ska genomföras, med särskilt beaktande av verksamhetens storlek, systemvikt, art, omfattning, komplexitet och sammanlänkning med andra finansmarknadsinfrastrukturer hos de berörda centrala motparterna samt de tillsynsprioriteringar som Esma har fastställt i enlighet med artikel 24a.7 första stycket ba. De behöriga myndigheterna ska uppdatera översynen och utvärderingen minst en gång per år.

Centrala motparter ska omfattas av inspektioner på plats av den centrala motpartens behöriga myndighet minst en gång per år. Den centrala motpartens behöriga myndighet ska informera Esma om alla planerade inspektioner på plats en månad innan en sådan inspektion är avsedd att äga rum, såvida inte beslutet att genomföra en inspektion på plats fattas i en brådskande situation, i vilket fall den centrala motpartens behöriga myndighet ska informera Esma så snart beslutet har fattats. Esma får begära att bli inbjuden till inspektioner på plats.

Om den centrala motpartens behöriga myndighet, efter en begäran från Esma enligt andra stycket, nekar att bjuda in Esma till en inspektion på plats ska den lämna en motiverad förklaring till detta nekande.

Utan att det påverkar tillämpningen av andra och tredje styckena ska den centrala motpartens behöriga myndighet till Esma och medlemmarna i det kollegium som avses i artikel 18 vidarebefordra all relevant information som mottagits från den centrala motparten i samband med de inspektioner på plats som den utför.

4. Den centrala motpartens behöriga myndighet ska regelbundet och minst årligen lämna en rapport till Esma och det kollegium som avses i artikel 18 om bedömningen och resultaten av den översyn och utvärdering som avses i punkt 1, inbegripet eventuella korrigerande åtgärder eller sanktioner som den centrala motpartens behöriga myndighet har begärt.

Rapporten ska omfatta ett kalenderår och lämnas in till Esma och det kollegium som avses i artikel 18 senast den 30 mars påföljande kalenderår. Rapporten ska vara föremål för ett yttrande från det kollegium som avses i artikel 18 enligt artikel 19 och ett yttrande från Esma enligt artikel 24a.7 första stycket bc, som ska utfärdas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 17b.

Esma får begära att hålla ett ad hoc-möte med den centrala motparten och dess behöriga myndighet. Esma får begära ett sådant möte i något av följande fall:

- a) Om det föreligger en krissituation enligt artikel 24.
- b) Om Esma har identifierat väsentliga farhågor med avseende på den centrala motpartens efterlevnad av kraven i denna förordning.
- c) Om Esma anser att den centrala motparten genom sin verksamhet skulle kunna ha en negativ gränsöverskridande inverkan på sina clearingmedlemmar eller på deras kunder.

Det kollegium som avses i artikel 18 ska informeras om att ett möte kommer att hållas och få en sammanfattning av de viktigaste resultaten av mötet.

4a. Esma får från de behöriga myndigheterna kräva den information som Esma behöver för att utföra sina uppgifter enligt denna artikel, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 35 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

22. Artikel 23a ska ersättas med följande:

”Artikel 23a

Tillsynssamarbete mellan behöriga myndigheter och Esma avseende auktoriserade centrala motparter

1. Esma ska ha en samordnande roll mellan behöriga myndigheter och kollegier i syfte att

- a) skapa en gemensam tillsynskultur och konsekvent tillsynspraxis,
- b) säkerställa enhetliga förfaranden och ett konsekvent tillvägagångssätt,
- c) förstärka samstämmigheten när det gäller resultatet av tillsynen, särskilt med avseende på tillsynsområden som har en gränsöverskridande dimension eller kan få gränsöverskridande effekter,
- d) förstärka samordningen i en krissituation i enlighet med artikel 24,
- e) bedöma risker när den lämnar yttranden till behöriga myndigheter enligt punkt 2 om centrala motparter efterlevnad av kraven i denna förordning med avseende på identifierade gränsöverskridande risker eller risker för unionens finansiella stabilitet, samt lämna rekommendationer om hur de centrala motparterna ska begränsa sådana risker.

2. De behöriga myndigheterna ska lämna in sina utkast till beslut, rapporter eller andra åtgärder till Esma för yttrande innan de antar någon akt eller åtgärd enligt artiklarna 7, 8, 14, 15.1 andra stycket, 21, 29–33, 35, 36, 37, 41, 54 och – utom när ett beslut krävs skyndsamt – artikel 20.

De behöriga myndigheterna får även lämna in utkast till beslut till Esma för yttrande innan de antar någon annan akt eller åtgärd i enlighet med sina uppgifter enligt artikel 22.1.”

23. Följande artikel ska införas:

”Artikel 23b

Gemensam övervakningsmekanism

1. Esma ska inrätta en gemensam övervakningsmekanism som ska utföra de uppgifter som avses i punkt 2.

Den gemensamma övervakningsmekanismen ska bestå av

- a) företrädare för Esma,
- b) företrädare för EBA och Eiopa,
- c) företrädare för ESRB, ECB samt ECB inom ramen för de uppgifter som rör tillsynen av kreditinstitut inom den gemensamma tillsynsmekanism som ECB tilldelas i enlighet med förordning (EU) nr 1024/2013, och
- d) företrädare för de utgivande centralbankerna för andra valutor än euro i vilka de derivatkontrakt som avses i artikel 7a.6 är denominerade.

Utöver de enheter som avses i andra stycket i denna punkt får de utgivande centralbankerna för de valutor i vilka de derivatkontrakt som avses i artikel 7a.6 är denominerade, utom de som förtecknas i led d i det andra stycket, de nationella behöriga myndigheter som utövar tillsyn över skyldigheten enligt artikel 7a, begränsade till en per medlemsstat, och kommissionen delta i den gemensamma övervakningsmekanismen som observatörer.

Esma ska förvalta och leda mötena i den gemensamma övervakningsmekanismen. Ordföranden för den gemensamma övervakningsmekanismen får, på begäran från andra medlemmar i den gemensamma övervakningsmekanismen eller på ordförandens eget initiativ, bjuda in andra myndigheter att delta i mötena när detta är relevant för de punkter som diskuteras.

2. Den gemensamma övervakningsmekanismen ska

- a) övervaka genomförandet på aggregerad unionsnivå av de krav som anges i artiklarna 7a och 7c, inklusive följande:
 - i) Sammanlagda exponeringar och minskningar av exponeringar mot clearingtjänster som fastställts vara av stor systemvikt enligt artikel 25.2c.
 - ii) Utveckling avseende clearing hos centrala motparter som är auktoriserade enligt artikel 14 och kunders tillgång till clearing hos sådana centrala motparter, inbegripet de avgifter som dessa centrala motparter tar ut för att öppna konton enligt artikel 7a och eventuella utgifter som clearingmedlemmar tar ut av sina kunder för att öppna konton och genomföra clearing enligt artikel 7a.
 - iii) Annan viktig utveckling vad gäller clearingpraxis som påverkar clearingnivån hos centrala motparter som är auktoriserade enligt artikel 14.
- b) övervaka de gränsöverskridande konsekvenserna av clearing för kunders räkning, inklusive portabilitet och det ömsesidiga beroendet mellan clearingmedlemmar och kunder och samverkan med andra finansmarknadsstrukturer,
- c) bidra till utformningen av unionsomfattande bedömningar av centrala motparters motståndskraft, med tonvikt på likviditetsrisker, kreditrisker och operativa risker för centrala motparter, clearingmedlemmar och kunder,
- d) identifiera koncentrationsrisker, särskilt vid clearing för kunders räkning, till följd av integreringen av unionens finansmarknader, inbegripet när flera centrala motparter, clearingmedlemmar eller kunder använder samma tjänsteleverantörer,
- e) övervaka effekterna av åtgärderna för att öka attraktionskraften hos centrala motparter i unionen, uppmuntra clearing hos centrala motparter i unionen och stärka övervakningen av gränsöverskridande risker.

De organ som deltar i den gemensamma övervakningsmekanismen, det kollegium som avses i artikel 18 och nationella behöriga myndigheter ska samarbeta och utbyta den information som krävs för att genomföra de uppgifter som avses i första stycket i denna punkt.

Om denna information inte är tillgänglig för den gemensamma övervakningsmekanismen, inklusive den information som avses i artikel 7a.9, ska den berörda behöriga myndigheten för auktoriserade centrala motparter samt deras clearingmedlemmar och deras kunder lämna den information som Esma och de andra organ som deltar i den gemensamma övervakningsmekanismen behöver för att utföra de uppgifter som avses i första stycket i denna punkt.

3. Om en berörd behörig myndighet inte har den begärda informationen ska den kräva att auktoriserade centrala motparter, deras clearingmedlemmar eller deras kunder tillhandahåller denna information. Den behöriga myndigheten ska utan onödigt dröjsmål överlämna denna information till Esma.

4. Efter överenskommelse med den berörda behöriga myndigheten får Esma också begära informationen direkt från den berörda enheten. Esma ska utan onödigt dröjsmål vidarebefordra all information som mottagits från den enheten till den berörda behöriga myndigheten.

5. Begäranden om information till centrala motparter ska utbytas via den centrala databasen.

6. Esma ska, i samarbete med de andra organ som deltar i den gemensamma övervakningsmekanismen, lämna in en årlig rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om resultaten av sina verksamheter enligt punkt 2.

Den rapport som avses i första stycket får innehålla rekommendationer om möjliga åtgärder på unionsnivå för att hantera identifierade övergripande risker.

7. Esma ska i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) nr 1095/2010 agera om Esma, på grundval av den information som tagits emot som en del av den gemensamma övervakningsmekanismen och efter diskussioner inom den mekanismen

- a) anser att de behöriga myndigheterna inte säkerställer clearingmedlemmars och kunders efterlevnad av kraven i artikel 7a, eller
- b) identifierar en risk för unionens finansiella stabilitet till följd av en påstådd överträdelse eller underlåtenhet att tillämpa unionsrätten.

Innan Esma agerar i enlighet med första stycket i denna punkt får myndigheten utfärda riktlinjer eller rekommendationer enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010.

8. Om Esma på grundval av den information som den tagit emot som en del av den gemensamma övervakningsmekanismen och efter diskussioner inom den mekanismen, anser att efterlevnaden av de krav som anges i artikel 7a inte på ett ändamålsenligt sätt säkerställer en minskning av den alltför stora exponeringen hos clearingmedlemmar och kunder i unionen för centrala motparter i kategori 2, ska Esma se över de tekniska standarder för tillsyn som avses i artikel 7a.8, och vid behov fastställa en lämplig anpassningsperiod som inte får vara längre än tolv månader.”

24. Artikel 24 ska ersättas med följande:

”Artikel 24

Krissituationer

1. Den centrala motpartens behöriga myndighet eller annan berörd myndighet ska utan onödigt dröjsmål underrätta Esma, det kollegium som avses i artikel 18, berörda ECBS-medlemmar, kommissionen och andra berörda myndigheter om krissituationer som rör centrala motparter, vilket ska innefatta följande:

- a) Situationer eller händelser som påverkar eller sannolikt kommer att påverka den tillsynsmässiga och finansiella sundheten eller motståndskraften hos de centrala motparter som är auktoriserade i enlighet med artikel 14 eller hos deras clearingmedlemmar eller deras kunder.
- b) Om en central motpart har för avsikt att aktivera sin återhämtningsplan enligt artikel 9 i förordning (EU) 2021/23, situationer där en behörig myndighet har fattat ett beslut om en åtgärd för tidigt ingripande enligt artikel 18 i den förordningen eller om en behörig myndighet har krävt fullständig eller delvis avsättning av den centrala motpartens verkställande ledning eller styrelse enligt artikel 19 i den förordningen.

c) Om utvecklingen på finansmarknaderna eller andra marknader där centrala motparter tillhandahåller clearing-tjänster kan inverka negativt på marknadens likviditet, den penningpolitiska transmissionen, betalningssystemens goda funktion eller det finansiella systemets stabilitet i någon av de medlemsstater där den centrala motparten eller någon av dess clearingmedlemmar är etablerad.

2. I en krissituation ska information tillhandahållas och uppdateras utan onödigt dröjsmål så att det blir möjligt för medlemmarna i det kollegium som avses i artikel 18 att analysera effekterna av krissituationen, särskilt för deras clearingmedlemmar och deras kunder. Medlemmarna i det kollegium som avses i artikel 18 får vidarebefordra informationen till de offentliga organ som ansvarar för den finansiella stabiliteten på deras marknader, med förbehåll för den tystnadsplikt som föreskrivs i artikel 83. Tystnadsplikt i enlighet med artikel 83 ska gälla för de organ som mottar informationen.

3. I händelse av en krissituation vid en eller flera centrala motparter som har eller sannolikt kommer att ha destabiliserande effekter på gränsöverskridande marknader ska Esma samordna behöriga myndigheter, de resolutionsmyndigheter som har utsetts enligt artikel 3.1 i förordning (EU) 2021/23 samt de kollegier som avses i artikel 18 i den här förordningen för att bygga upp en samordnad insats som svar på krissituationer som rör centrala motparter och säkerställa ett effektivt informationsutbyte mellan behöriga myndigheter, de kollegier som avses i artikel 18 i den här förordningen och resolutionsmyndigheter.

4. I en krissituation, utom när en resolutionsmyndighet vidtar eller har vidtagit en resolutionsåtgärd avseende en central motpart enligt artikel 21 i förordning (EU) 2021/23, för att samordna de behöriga myndigheternas åtgärder

a) får ett ad hoc-möte i tillsynskommittén för centrala motparter sammankallas av kommitténs ordförande,

b) ska ett ad hoc-möte i tillsynskommittén för centrala motparter sammankallas av kommitténs ordförande på begäran av två ledamöter av kommittén.

5. Följande myndigheter ska också bjudas in till det ad hoc-möte som avses i punkt 4 när det är relevant mot bakgrund av de frågor som ska diskuteras under detta möte:

a) Berörda utgivande centralbanker.

b) Berörda behöriga myndigheter för tillsyn av clearingmedlemmar, inklusive, i förekommande fall, ECB inom ramen för de uppgifter som rör tillsynen av kreditinstitut inom den gemensamma tillsynsmekanism som ECB tilldelas i enlighet med förordning (EU) nr 1024/2013.

c) Berörda behöriga myndigheter tillsyn av handelsplatser.

d) Berörda behöriga myndigheter för tillsyn av kunder när dessa är kända.

e) De berörda resolutionsmyndigheter som har utsetts enligt artikel 3.1 i förordning (EU) 2021/23.

f) Medlemmar i det kollegium som avses i artikel 18 som inte redan omfattas av leden a–d i denna punkt.

6. När ett ad hoc-möte i tillsynskommittén för centrala motparter hålls enligt punkt 4 ska denna kommittés ordförande informera EBA, Eiopa, ESRB, Gemensamma resolutionsnämnden, som inrättats enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 (*), och kommissionen om detta och de ska också på egen begäran bjudas in att delta i mötet.

Om ett möte hålls efter en krissituation enligt punkt 1 c ska ordföranden för tillsynskommittén för centrala motparter bjuda in de berörda utgivande centralbankerna att delta i mötet.

7. Esma får från alla berörda behöriga myndigheter begära in den information som krävs för att den ska kunna utföra sin samordningsfunktion enligt denna artikel.

Om en berörd behörig myndighet har den begärda informationen ska den vidarebefordra den till Esma utan onödigt dröjsmål.

Om en berörd behörig myndighet inte har den begärda informationen ska den kräva att de centrala motparter som är auktoriserade i enlighet med artikel 14, deras clearingmedlemmar eller deras kunder, anslutna finansmarknadsinfrastrukturer eller anknutna tredje parter till vilka dessa centrala motparter har utkontrakterat operativa funktioner eller verksamheter, beroende på vad som är relevant och tillämpligt, tillhandahåller denna information och informera Esma om detta. När den berörda behöriga myndigheten har mottagit den begärda informationen ska den utan onödigt dröjsmål vidarebefordra den till Esma.

Den berörda behöriga myndigheten får, i stället för att begära den information som avses i tredje stycket, tillåta Esma att begära dessa uppgifter direkt från den berörda enheten. Esma ska utan onödigt dröjsmål vidarebefordra all information som mottagits från den enheten till den berörda behöriga myndigheten.

Om Esma inte har mottagit den information som den begärt i enlighet med första stycket inom 48 timmar, får Esma, genom en enkel begäran, begära att auktoriserade centrala motparter, deras clearingmedlemmar och deras kunder, anslutna finansmarknadsinfrastrukturer och anknutna tredje parter till vilka dessa centrala motparter har utkontrakterat operativa funktioner eller verksamheter tillhandahåller den informationen utan onödigt dröjsmål. Esma ska utan onödigt dröjsmål vidarebefordra all information som mottagits från sådana enheter till den berörda behöriga myndigheten.

8. Esma får på förslag från tillsynskommittén för centrala motparter utfärda rekommendationer enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010 som riktas till en eller flera behöriga myndigheter och rekommenderar dem att anta tillfälliga eller permanenta tillsynsbeslut enligt de krav som fastställs i artikel 16 och avdelningarna IV och V i denna förordning, i syfte att undvika eller begränsa betydande negativa effekter på unionens finansiella stabilitet. Esma får endast utfärda sådana rekommendationer om fler än en central motpart som är auktoriserad i enlighet med artikel 14 påverkas eller om unionsomfattande händelser destabiliserar gränsöverskridande clearingmarknader.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1)."

25. Artikel 24a ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska led d ii ersättas med följande:

"ii) Om tillsynskommittén för centrala motparter sammankallas angående centrala motparter som är auktoriserade i enlighet med artikel 14, mot bakgrund av de diskussioner som hänför sig till punkt 7 i den här artikeln, de utgivande centralbanker för unionsvalutorna för finansiella instrument clearade av auktoriserade centrala motparter som har begärt medlemskap i tillsynskommittén för centrala motparter, utan rösträtt."

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Ordföranden får, när så är lämpligt, som observatörer till mötena i tillsynskommittén för centrala motparter bjuda in medlemmar av de kollegier som avses i artikel 18, företrädare för de berörda myndigheterna för kunder när dessa är kända samt företrädare för unionens berörda institutioner och organ."

c) Punkt 7 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningen ska ersättas med följande:

"Vad gäller centrala motparter som är auktoriserade eller som ansöker om auktorisation i enlighet med artikel 14 ska tillsynskommittén för centrala motparter, vid tillämpning av artikel 23a, utarbeta beslut och utföra de till Esma anförtrödda uppgifterna i artikel 23a och i följande led:"

ii) Följande led ska införas:

"ba) Åtminstone årligen diskutera och fastställa tillsynsprioriteringar för centrala motparter som är auktoriserade i enlighet med artikel 14 i denna förordning, vilka ska utgöra underlag för Esmas utarbetande av unionsomfattande strategiska tillsynsprioriteringar i enlighet med artikel 29a i förordning (EU) nr 1095/2010.

- bb) I samarbete med EBA, Eiopa och ECB i fullgörandet av sina uppgifter inom ramen för den gemensamma tillsynsmekanismen enligt förordning (EU) nr 1024/2013 beakta eventuella gränsöverskridande risker som uppstår till följd av de centrala motparternas verksamheter, även till följd av de centrala motparternas sammanlänknings, inbördes kopplingar och koncentrationsrisker på grund av sådana gränsöverskridande kopplingar.
- bc) Utarbeta utkast till yttranden för antagande av tillsynsstyrelsen i enlighet med artiklarna 17 och 17b, utkast till valideringar som ska antas av tillsynsstyrelsen i enlighet med artikel 49 och utkast till beslut som ska antas av tillsynsstyrelsen i enlighet med artikel 49a.
- bd) Lämna synpunkter till de behöriga myndigheterna enligt artikel 17a.
- be) Informera tillsynsstyrelsen om en behörig myndighet inte följer eller inte avser att följa Esmas yttranden, eller villkor eller rekommendationer i yttrandena, inbegripet den behöriga myndighetens motivering, i enlighet med artikel 17.3c och 17b.4.”

iii) Följande stycke ska läggas till:

”Esma ska årligen rapportera till kommissionen om de gränsöverskridande risker som uppstår till följd av de centrala motparternas verksamheter, som avses i första stycket bb.”

26. Artikel 24b.1 och 24b.2 ska ersättas med följande:

”1. Vad gäller tillsynsbedömningar och beslut som kommer att fattas enligt artiklarna 41, 44, 46, 50 och 54 avseende centrala motparter i kategori 2 ska tillsynskommittén för centrala motparter samråda med de utgivande centralbanker som avses i artikel 25.3 f. Varje utgivande centralbank får svara. Om den utgivande centralbanken beslutar att svara ska den göra detta inom tio arbetsdagar från mottagandet av utkastet till beslut. I krissituationer får perioden inte överskrida 24 timmar. Om en utgivande centralbank föreslår ändringar eller gör invändningar mot bedömningar eller utkast till beslut enligt artiklarna 41, 44, 46, 50 och 54 ska den skriftligen tillhandahålla fullständiga och utförliga motiveringar. När perioden för samråd är slut ska tillsynskommittén för centrala motparter vederbörligen beakta de svar och eventuella ändringar som föreslagits av de utgivande centralbankerna och ge sin bedömning till den utgivande centralbanken.

2. Om tillsynskommittén för centrala motparter i sitt utkast till beslut inte återger de ändringar som föreslagits av en utgivande centralbank ska tillsynskommittén för centrala motparter skriftligen informera den utgivande centralbanken om de fullständiga skälen till att de ändringar som föreslagits av den utgivande centralbanken inte har beaktats, och tillhandahålla en förklaring till avvikelserna från dessa ändringar. Tillsynskommittén för centrala motparter ska till tillsynsstyrelsen lämna in de svar som mottagits och ändringar som föreslagits av de utgivande centralbankerna samt tillsynsstyrelsens förklaringar till varför de inte beaktats, tillsammans med tillsynskommitténs utkast till beslut.”

27. Artikel 25 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 4 ska tredje stycket ersättas med följande:

”Beslutet om godkännande ska grundas på de villkor som fastställs i punkt 2 för centrala motparter i kategori 1 och i punkterna 2 a–d och 2b för centrala motparter i kategori 2. Inom 180 arbetsdagar från det att det fastställts att en ansökan är fullständig i enlighet med andra stycket ska Esma med fullständig motivering skriftligen underrätta den ansökande centrala motparten om huruvida godkännandet beviljats eller avslagits.”

b) I punkt 5 ska följande stycke införas efter andra stycket:

”När översynen genomförs i enlighet med första stycket b i denna punkt ska den centrala motparten inte vara skyldig att lämna in en ny ansökan om godkännande, utan ska lämna all information som krävs för översynen av dess godkännande till Esma. Om Esma gör en översyn av godkännandet av en central motpart som är etablerad i ett tredjeland i enlighet med led b i första stycket i denna punkt, ska Esma inte behandla en sådan översyn som en ansökan om godkännande för den berörda godkända centrala motparten.”

c) I punkt 6 ska följande stycke läggas till:

”När det ligger i unionens intresse och med beaktande av de eventuella riskerna för unionens finansiella stabilitet till följd av att clearingmedlemmar och handelsplatser som är etablerade i unionen förväntas delta i centrala motparter som är etablerade i tredjeland, får kommissionen anta den genomförandeakt som avses i första stycket oavsett om led c i det stycket är uppfyllt.”

d) Punkt 7 ska ersättas med följande:

”7. Esma ska upprätta effektiva samarbetsarrangemang med de berörda behöriga myndigheter i tredjeländer vars rättsliga och tillsynsmässiga regelverk har godkänts som likvärdiga med denna förordning i enlighet med punkt 6.

7a. När Esma ännu inte har fastställt vilken kategori som en central motpart ska tillhöra eller när Esma har slagit fast att alla eller vissa centrala motparter i ett relevant tredjeland är centrala motparter i kategori 1, ska de samarbetsarrangemang som avses i punkt 7 beakta de risker som dessa centrala motparter tillhandahållande av clearingtjänster medför, och ska fastställa

a) den mekanism för årligt informationsutbyte mellan Esma, de utgivande centralbanker som avses i punkt 3 f och de behöriga myndigheterna i de berörda tredjeländerna, så att Esma kan

i) säkerställa att den centrala motparten uppfyller villkoren för godkännande enligt punkt 2,

ii) identifiera eventuella väsentliga effekter på marknadslikviditeten eller på unionens eller en eller flera av dess medlemsstaters finansiella stabilitet, och

iii) övervaka clearingverksamhet som clearingmedlemmar som är etablerade i unionen eller som ingår i en grupp som omfattas av gruppbaserad tillsyn i unionen bedriver hos en eller flera av de centrala motparter som är etablerade i det berörda tredjelandet,

b) i undantagsfall, den mekanism för kvartalsvis informationsutbyte som kräver detaljerade uppgifter som omfattar de aspekter som avses i punkt 2a, och särskilt information om betydande ändringar i riskmodeller och riskparametrar, utvidgning av centrala motparter verksamheter och tjänster och ändringar i kundkonstruktioner, i syfte att identifiera om en central motpart är potentiellt nära att bli, eller sannolikt kommer att bli, systemviktig för unionens eller en eller flera av dess medlemsstaters finansiella stabilitet samt mekanismen för utbyte av information om sådan marknadsutveckling som skulle kunna få konsekvenser för unionens finansiella stabilitet,

c) mekanismen för omedelbar underrättelse till Esma när en behörig myndighet i ett tredjeland bedömer att en central motpart som den utövar tillsyn över bryter mot villkoren för sin auktorisation eller annan lagstiftning som den omfattas av,

d) mekanismen för omedelbar underrättelse till Esma från den behöriga myndighetens sida i tredje land där en central motpart i tredje land över vilken den behöriga myndigheten utövar tillsyn avser att utvidga eller minska sina clearingtjänster eller sin clearingverksamhet,

e) de förfaranden som krävs för en effektiv övervakning av den regulatoriska och tillsynsmässiga utvecklingen i ett tredjeland,

f) de förfaranden som gör att myndigheter i tredjeland utan onödigt dröjsmål kan informera Esma, kollegiet för centrala motparter i tredjeland som avses i artikel 25c och de utgivande centralbanker som avses i punkt 3 f om krisituationer som rör den godkända centrala motparten, inklusive utveckling på finansmarknader, och som kan inverka negativt på marknads likviditet och det finansiella systemets stabilitet i unionen eller i en av medlemsstaterna och de förfaranden och beredskapsplaner som finns för sådana situationer,

g) de förfaranden som gör att myndigheter i tredjeland kan säkerställa en effektiv verkställighet av de beslut som Esma antar i enlighet med artiklarna 25f, 25j, 25k.1 b, 25l, 25m och 25p,

h) samtycket från tredjelands myndigheter till vidarebefordran av information de har tillhandahållit till Esma enligt samarbetsarrangemangen med de myndigheter som avses i punkt 3 och medlemmarna av kollegiet för centrala motparter i tredjeland, med förbehåll för de krav på tystnadsplikt som föreskrivs i artikel 83.

7b. Om Esma har slagit fast att minst en central motpart i ett relevant tredjeland tillhör kategori 2, ska de samarbetsarrangemang som avses i punkt 7 minst ange följande angående dessa centrala motparter i kategori 2:

a) De faktorer som avses i punkt 7a a, c, e, f och h, när samarbetsarrangemangen ännu inte har inletts med det berörda tredjelandet enligt den punkten.

b) Den mekanism för informationsutbyte minst en gång i månaden, när så är lämpligt, mellan Esma, de utgivande centralbanker som avses i punkt 3 f och de behöriga myndigheterna i de berörda tredjeländerna, inklusive tillgång till all information som Esma begär för att säkerställa de centrala motparternas efterlevnad av de krav som avses i punkt 2b.

c) Förfarandena för samordning av tillsynsverksamheten, inbegripet godkännandet från tredjelands myndigheter att tillåta utredningar och inspektioner på plats i enlighet med artikel 25g respektive 25h.

d) De förfaranden som gör att myndigheter i tredjeland kan säkerställa en effektiv verkställighet av de beslut som Esma antar i enlighet med artiklarna 25b, 25f–25m, 25p och 25q.

e) De förfaranden som gör att myndigheter i tredjeland kan

i) samråda med Esma om utarbetandet och bedömningen av återhämtningsplaner och resolutionsplaner avseende aspekter som är relevanta för unionen eller en eller flera av dess medlemsstater,

ii) informera Esma, utan onödigt dröjsmål, om fastställandet av återhämtningsplaner och resolutionsplaner samt eventuellt efterföljande väsentliga ändringar i dessa planer avseende aspekter som är relevanta för unionen eller en eller flera av dess medlemsstater,

iii) informera Esma, utan onödigt dröjsmål, om en central motpart i kategori 2 har för avsikt att aktivera sin återhämtningsplan eller om tredjelands myndigheter har fastställt att det finns tecken på en kommande krissituation som kan påverka den centrala motpartens verksamhet, i synnerhet dess förmåga att tillhandahålla clearingtjänster, eller när tredjelands myndigheter planerar att vidta en resolutionsåtgärd inom en nära framtid.

7c. Om Esma anser att ett tredjelands behöriga myndighet underlåter att tillämpa någon av de bestämmelser som fastställts i samarbetsarrangemang som upprättats i enlighet med punkterna 7, 7a och 7b, ska Esma konfidentiellt och utan dröjsmål informera kommissionen om detta. I sådana fall får kommissionen besluta att se över den genomförandeakt som antagits i enlighet med punkt 6.”

28. Artikel 25a.2 ska ersättas med följande:

”2. Den begäran som avses i punkt 1 i denna artikel ska innehålla det sakunderlag som behövs för att utreda om jämförbar regelefterlevnad föreligger, och ange skälen till att ett uppfyllande av de krav som är tillämpliga i det berörda tredjelandet motsvarar ett uppfyllande av kraven i artikel 16 och i avdelningarna IV och V. Den centrala motparten i kategori 2 ska lämna in den motiverade begäran som avses i punkt 1 i elektroniskt format via den centrala databasen.

Esma ska tillerkänna jämförbar regelefterlevnad, helt eller delvis, om Esma på grundval av den motiverade begäran som avses i punkt 1 i den här artikeln beslutar att den centrala motparten i kategori 2 i sin efterlevnad av relevanta krav som är tillämpliga i tredjelandet anses uppfylla kraven i artikel 16 och avdelningarna IV och V och därmed uppfyller kravet för godkännande enligt artikel 25.2b a.

Esma ska, helt eller i förhållande till ett visst krav, återkalla jämförbar regelefterlevnad om den centrala motparten i kategori 2 inte längre uppfyller villkoren för jämförbar regelefterlevnad och om en sådan central motpart inte har vidtagit de korrigerande åtgärder som Esma begärt inom den fastställda tidsramen. Vid fastställandet av den dag då

beslutet om att återkalla jämförbar regelefterlevnad får verkan ska Esma sträva efter att föreskriva en lämplig anpassningsperiod på högst sex månader.

Om Esma tillerkänner jämförbar regelefterlevnad ska Esma fortsätta att ansvara för att utföra sina uppgifter enligt denna förordning, särskilt enligt artiklarna 25 och 25b, och fortsätta att utöva sina befogenheter enligt artiklarna 25c, 25d, 25f–25m, 25p och 25q.

Utan att det påverkar Esmas förmåga att utföra sina uppgifter enligt denna förordning ska Esma, om jämförbar regelefterlevnad tillerkänts, komma överens med tredjelandets myndighet om administrativa arrangemang för att säkerställa ett lämpligt informationsutbyte och samarbete för att Esma fortlöpande ska kunna övervaka att kraven för jämförbar regelefterlevnad efterlevs.”

29. I artikel 25b.1 ska andra stycket ersättas med följande:

”Esma ska kräva följande av varje central motpart i kategori 2:

- a) En bekräftelse minst en gång om året av att de krav som avses i artikel 25.2b a, c och d fortfarande uppfylls.
- b) Regelbunden information och uppgifter för att säkerställa att Esma kan utöva tillsyn över de centrala motparternas efterlevnad av de krav som avses i artikel 25.2b a.”

30. Artikel 25f.1 ska ersättas med följande:

”1. Esma får genom en enkel begäran eller genom ett beslut begära att godkända centrala motparter och anknutna tredje parter till vilka dessa centrala motparter har utkontrakterat operativa funktioner eller verksamheter lämnar all information som krävs för att Esma ska kunna övervaka dessa centrala motparters tillhandahållande av clearingtjänster och clearingverksamheter i unionen, och utföra sina uppgifter enligt denna förordning.

Den information som avses i första stycket och som begärs genom enkel begäran kan lämnas regelbundet eller punktvis.”

31. Artikel 25o ska ersättas med följande:

”Artikel 25o

Ändringar av bilagorna III och IV

I syfte att beakta ändringar av artikel 16 och avdelningarna IV och V ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 82 för att säkerställa att överträdelserna enligt bilaga III motsvarar kraven i artikel 16 och avdelningarna IV och V.

I syfte att beakta utvecklingen på finansmarknaderna ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 82 med avseende på åtgärder för att ändra bilaga IV.”

32. Artikel 25p ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led c ersättas med följande:

”c) den berörda centrala motparten allvarligt och systematiskt har åsidosatt något av de tillämpliga krav som fastställs i denna förordning eller inte längre uppfyller något av villkoren för godkännande enligt artikel 25, och inte har vidtagit de korrigerande åtgärder som Esma har begärt inom en lämpligt fastställd tidsram på maximalt ett år,”

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Innan Esma återkallar godkännandet i enlighet med punkt 1 c, ska Esma beakta möjligheten att vidta de åtgärder som anges i artikel 25q.1 a, b och c.

Om Esma slår fast att korrigerande åtgärder inte har vidtagits inom den tidsfrist som fastställts i enlighet med punkt 1 c i den här artikeln, eller att de åtgärder som har vidtagits inte är lämpliga, ska Esma efter samråd med de myndigheter som avses i artikel 25.3 återkalla godkännandebeslutet."

33. Artikel 26 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande stycke läggas till:

"Utan att det påverkar samverkansöverenskommelser enligt avdelning V eller genomförandet av dess investeringsriktlinjer i enlighet med artikel 47 får en central motpart inte vara eller bli en clearingmedlem, en kund eller upprätta indirekta clearingarrangemang med en clearingmedlem i syfte att bedriva clearingverksamhet hos en central motpart."

b) Punkt 8 ska ersättas med följande:

"8. Den centrala motparten ska vara föremål för frekventa och oberoende revisioner. Resultaten av dessa revisioner ska meddelas den centrala motpartens styrelse och tillhandahållas Esma och den centrala motpartens behöriga myndighet."

34. I artikel 27 ska följande punkt införas:

"2a. Vid sammansättningen av den centrala motpartens styrelse ska vederbörlig hänsyn tas till principen om jämn könsfördelning."

35. Artikel 28 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. En central motpart ska inrätta en riskkommitté som ska bestå av företrädare för dess clearingmedlemmar, oberoende styrelseledamöter och företrädare för dess kunder. Riskkommittén får låta den centrala motpartens anställda och externa oberoende experter delta i mötena men då utan rösträtt. Esma och behöriga myndigheter får begära att få delta i riskkommitténs möten utan rösträtt och att bli informerade om riskkommitténs aktiviteter och beslut. Riskkommitténs råd får inte direkt påverkas av den centrala motpartens ledning. Ingen av grupperna av företrädare ska ha majoritet i riskkommittén."

b) Punkterna 4 och 5 ska ersättas med följande:

"4. Utan att det påverkar Esmas och behöriga myndigheters rätt att bli informerade, ska riskkommitténs ledamöter ha tystnadsplikt. Om riskkommitténs ordförande konstaterar att det för en ledamot faktiskt föreligger eller potentiellt kan föreligga en intressekonflikt i ett särskilt ärende, får denna ledamot inte rösta i ärendet.

5. En central motpart ska skyndsamt underrätta Esma, den behöriga myndigheten och riskkommittén om alla beslut där styrelsen beslutar att inte följa riskkommitténs råd och förklara dessa beslut. Riskkommittén eller ledamöter av riskkommittén får informera den behöriga myndigheten om eventuella områden där den anser att riskkommitténs råd inte har följts."

36. Artikel 30 ska ersättas med följande:

”Artikel 30

Aktieägare och medlemmar med kvalificerade innehav

1. Den behöriga myndigheten ska endast auktorisera en central motpart om den har fått upplysningar om vilka av dess aktieägare eller medlemmar, oavsett om de är fysiska eller juridiska personer, som direkt eller indirekt har kvalificerade innehav och upplysningar om storleken på sådana innehav.

2. Den behöriga myndigheten ska inte auktorisera en central motpart om den tvivlar på att dess aktieägare eller medlemmar med kvalificerade innehav är lämpliga, med beaktande av behovet att säkerställa att en central motpart har en sund och ansvarsfull ledning. Om ett sådant kollegium som avses i artikel 18 har inrättats ska detta kollegium avge ett yttrande om lämpligheten hos de aktieägare eller medlemmar som har kvalificerade innehav i den centrala motparten, enligt artikel 19 och i enlighet med förfarandet i artikel 17b.

3. Om det finns nära förbindelser mellan den centrala motparten och andra fysiska eller juridiska personer, ska den behöriga myndigheten endast bevilja auktorisation om dessa förbindelser inte hindrar ett effektivt utövande av tillsynsfunktionerna.

4. Om de personer som avses i punkt 1 har ett inflytande som sannolikt inverkar menligt på en sund och ansvarsfull ledning av den centrala motparten, ska den behöriga myndigheten vidta lämpliga åtgärder för att få detta att upphöra, vilket kan innebära återkallande av den centrala motpartens auktorisation. Det kollegium som avses i artikel 18 ska avge ett yttrande om huruvida inflytandet sannolikt kommer att inverka menligt på en sund och ansvarsfull ledning av den centrala motparten och om de åtgärder som planeras för att få detta att upphöra, enligt artikel 19 och i enlighet med förfarandet i artikel 17b.

5. Den behöriga myndigheten ska inte auktorisera den centrala motparten om de lagar och andra författningar i ett tredjeland som en eller flera fysiska eller juridiska personer med vilka den centrala motparten har nära förbindelser omfattas av, eller svårigheter vid verkställigheten av dem, förhindrar ett effektivt utövande av tillsynsfunktionerna.”

37. Artikel 31 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska tredje och fjärde styckena ersättas med följande:

”Den behöriga myndigheten ska skicka ett skriftligt mottagningsbevis till den tilltänkte förvärvaren eller säljaren, utan dröjsmål och senast två arbetsdagar efter mottagandet av underrättelsen enligt denna punkt och efter mottagandet av de uppgifter som avses i punkt 3 i denna artikel och dela denna information med Esma och det kollegium som avses i artikel 18.

Den behöriga myndigheten ska utföra den bedömning som anges i artikel 32.1 (*bedömningen*) inom 60 arbetsdagar från det skriftliga mottagningsbeviset avseende underrättelsen och alla de handlingar som ska bifogas underrättelsen i enlighet med förteckningen i artikel 32.4, om inte tidsfristen förlängs i enlighet med den här artikeln (*bedömningsperioden*). Det kollegium som avses i artikel 18 ska avge ett yttrande enligt artikel 19 och Esma ska avge ett yttrande enligt artikel 24a.7 första stycket bc och i enlighet med det förfarande som anges i artikel 17b under bedömningsperioden.”

b) I punkt 3 ska första stycket ersättas med följande:

”Den behöriga myndigheten ska, för egen räkning och på begäran av Esma eller det kollegium som avses i artikel 18, utan onödigt dröjsmål, under bedömningsperioden vid behov, dock senast den femtionde arbetsdagen i bedömningsperioden, begära sådana ytterligare uppgifter som är nödvändiga för att slutföra bedömningen. Denna begäran ska vara skriftlig och närmare ange vilka ytterligare uppgifter som krävs.”

38. I artikel 32.1 ska fjärde stycket ersättas med följande:

”Den behöriga myndighetens bedömning av den underrättelse som föreskrivs i artikel 31.2 och de uppgifter som avses i artikel 31.3 ska vara föremål för ett yttrande från det kollegium som avses i artikel 18 enligt artikel 19 och ett yttrande från Esma enligt artikel 24a.7 första stycket bc, som ska utfärdas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 17b.”

39. Artikel 35 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska andra stycket ersättas med följande:

”En central motpart får inte utkontraktera central verksamhet kopplad till riskhantering, såvida inte sådan utkontraktering godkänns av den behöriga myndigheten. Den behöriga myndighetens beslut ska vara föremål för ett yttrande från det kollegium som avses i artikel 18 enligt artikel 19 och ett yttrande från Esma enligt artikel 24a.7 första stycket bc, som ska utfärdas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 17b.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. En central motpart ska på begäran tillhandahålla alla uppgifter som krävs för att den behöriga myndigheten, Esma och det kollegium som avses i artikel 18 ska kunna bedöma om den utkontrakterade verksamheten efterlever denna förordnings krav.”

40. Artikel 37 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. En central motpart ska fastställa kategorier, vid behov per clearad produkttyp, av godtagbara clearingmedlemmar och tillträdeskraven efter samråd med riskkommittén enligt artikel 28.3. Sådana kriterier ska vara icke-diskriminerande, transparenta och objektiva, så att rättvist och öppet tillträde till den centrala motparten säkerställs, och de ska säkerställa att clearingmedlemmarna har tillräckliga finansiella resurser och operativ förmåga att fullgöra de skyldigheter som följer av deltagande i en central motpart. Kriterier för att begränsa tillträdet ska endast tillåtas om syftet är att kontrollera riskerna för den centrala motparten. Utan att det påverkar samverkansöverenskommelser enligt avdelning V eller genomförandet av de centrala motparternas investeringsriktlinjer i enlighet med artikel 47 ska kriterierna säkerställa att centrala motparter eller clearingorganisationer varken direkt eller indirekt kan bli clearingmedlemmar i den centrala motparten.

1a. En central motpart ska endast godta icke-finansiella motparter som clearingmedlemmar om dessa icke-finansiella motparter kan visa hur de avser att uppfylla kraven på marginalsäkerhet och bidragen till obeståndsfonden, även under stressade marknadsförhållanden.

Den behöriga myndigheten för en central motpart som godtar icke-finansiella motparter som clearingmedlemmar ska regelbundet se över de arrangemang som den centrala motparten inrättat för att övervaka att villkoren enligt första stycket uppfylls. De centrala motparternas behöriga myndighet ska årligen rapportera till det kollegium som avses i artikel 18 om de produkter som clearats av dessa icke-finansiella motparter, deras övergripande exponering och alla identifierade risker.

En icke-finansiell motpart som fungerar som clearingmedlem i en central motpart får tillhandahålla kundclearingtjänster endast till icke-finansiella motparter som tillhör samma grupp som den icke-finansiella motparten och får endast ha konton hos den centrala motparten för tillgångar och positioner som innehas för egen eller dessa icke-finansiella motparter räkning.

Esma får avge ett yttrande eller en rekommendation om huruvida sådana förfaranden är lämpliga efter en ad hoc-baserad inbördes granskning.”

b) Följande punkt ska läggas till:

”7. Esma ska efter samråd med EBA och ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare ange de faktorer som ska beaktas när en central motpart

a) fastställer sina tillträdeskrav enligt punkt 1,

b) bedömer förmågan hos icke-finansiella motparter som fungerar som clearingmedlemmar att uppfylla de krav på marginalsäkerheter och bidrag till obeståndsfonden som avses i punkt 1a.

Vid utarbetandet av dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn ska Esma beakta följande:

- a) De olika sätt och särskilda villkor genom vilka icke-finansiella motparter kan få, eller redan har, tillgång till clearingtjänster, inbegripet som direkta clearingmedlemmar i sponsrade modeller.
- b) Behovet av att underlätta tillsynsmässigt sund direkt tillgång för icke-finansiella motparter till centrala motparter clearingtjänster och clearingverksamheter.
- c) Behovet av att säkerställa proportionalitet.
- d) Behovet av att säkerställa en effektiv riskhantering.

Esma ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den 25 december 2025.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

41. Artikel 38 ska ersättas med följande:

”Artikel 38

Transparens

1. En central motpart och dess clearingmedlemmar ska offentliggöra priser och avgifter för de tjänster som tillhandahålls. Priser och avgifter för varje tjänst som tillhandahålls ska offentliggöras separat, inklusive rabatter och bonusförmåner, och villkoren för att åtnjuta dessa. En central motpart ska erbjuda sina clearingmedlemmar, och i förekommande fall deras kunder, separat tillgång till de specifika tjänster som tillhandahålls.

En central motpart ska separat redovisa kostnader och intäkter för de tjänster som tillhandahålls och lämna denna information till Esma och den behöriga myndigheten.

2. En central motpart ska underrätta clearingmedlemmar och kunder om de risker som de tjänster som tillhandahålls är förenade med.

3. En central motpart ska till Esma, sina clearingmedlemmar och sin behöriga myndighet redovisa den prisinformation som den använt för att beräkna sina exponeringar vid dagens slut mot sina clearingmedlemmar.

En central motpart ska offentliggöra clearade transaktionsvolymen per klass av instrument som clearats av den centrala motparten i aggregerad form.

4. En central motpart ska offentliggöra de operativa och tekniska kraven med avseende på kommunikationsprotokollen för de format för innehåll och meddelanden som den använder för att kommunicera med tredje parter, inklusive de operativa och tekniska krav som avses i artikel 7.

5. En central motpart ska offentliggöra clearingmedlemmars eventuella överträdelser av de kriterier som avses i artikel 37.1 samt de krav som fastställs i punkt 1 i den här artikeln, utom i de fall då den behöriga myndigheten anser att ett sådant offentliggörande skulle utgöra ett hot mot den finansiella stabiliteten eller förtroendet för marknaden eller skapa allvarlig oro på finansmarknaderna eller orsaka de berörda parterna oproportionell skada.

6. En central motpart ska tillhandahålla ett simuleringsverktyg till sina clearingmedlemmar som gör det möjligt för dem att fastställa den mängd ytterligare initialsäkerheter på portföljnivå som den centrala motparten kan kräva vid clearing av en ny transaktion, inbegripet en simulering av de krav på marginalsäkerheter som de kan omfattas av i olika scenarier. Detta verktyg ska endast vara tillgängligt genom säkrad åtkomst och resultatet av simuleringen ska inte vara bindande.

7. En central motpart ska på ett tydligt och transparent sätt ge sina clearingmedlemmar information om de modeller för beräkning av initialsäkerheter som den använder, inklusive metoder för eventuella tillägg. Informationen ska

- a) tydligt redogöra för hur modellen för beräkning av initialsäkerheter är konstruerad och fungerar, även under stressade marknadsförhållanden,
- b) tydligt beskriva nyckelantaganden och begränsningar i modellen för beräkning av initialsäkerheter samt under vilka omständigheter dessa antaganden inte längre är giltiga,
- c) dokumenteras.

8. Clearingmedlemmar som tillhandahåller clearingtjänster och kunder som tillhandahåller clearingtjänster ska tillhandahålla sina kunder minst följande:

- a) information om hur den centrala motpartens modeller för marginalsäkerheter fungerar,
- b) information om de situationer och villkor som kan utlösa krav på marginalsäkerheter,
- c) information om de förfaranden som används för att fastställa det belopp som kunderna ska ställa till förfogande, och
- d) en simulering av de krav på marginalsäkerheter som kunder kan omfattas av under olika scenarier.

Vid tillämpning av led d ska simuleringen av kraven på marginalsäkerheter inbegripa både de marginalsäkerheter som den centrala motparten kräver och eventuella ytterligare marginalsäkerheter som clearingmedlemmarna och de kunder som tillhandahåller clearingtjänster kräver. Resultatet av sådan simulering ska inte vara bindande.

På begäran av en clearingmedlem ska en central motpart utan onödigt dröjsmål förse clearingmedlemmen med den begärda informationen för att göra det möjligt för clearingmedlemmen att följa första stycket i denna punkt, såvida inte sådan information redan har lämnats enligt punkterna 1–7. Om clearingmedlemmen eller en kund tillhandahåller clearingtjänster ska de om lämpligt översända denna information till sina kunder.

9. Den centrala motpartens clearingmedlemmar och kunder som tillhandahåller clearingtjänster ska klart och tydligt informera sina befintliga och potentiella kunder om eventuella förluster eller andra kostnader som de kan komma att få bära till följd av tillämpningen av förfaranden för obeståndshantering och arrangemang för fördelning av förluster och positioner enligt den centrala motpartens verksamhetsregler, inbegripet vilken typ av ersättning de kan komma att få, med beaktande av artikel 48.7. Kunderna ska få tillräckligt detaljerad information för att säkerställa att de förstår de sämsta tänkbara förluster eller andra kostnader som de kan komma att få bära om den centrala motparten vidtar återhämtningsåtgärder.

10. Esma ska i samråd med EBA och ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare ange

- a) de krav som simuleringsverktyget ska uppfylla och den typ av output som ska tillhandahållas enligt punkt 6,
- b) den information som centrala motparter ska lämna till clearingmedlemmar om transparens i marginalsäkerhetsmodeller enligt punkt 7,
- c) den information som ska tillhandahållas av clearingmedlemmar och kunder som tillhandahåller clearingtjänster till sina kunder enligt punkterna 7 och 8, och
- d) de krav som ska gälla den simulering av marginalsäkerheter som ska tillhandahållas kunder och den typ av output som ska tillhandahållas enligt punkt 8.

ESMA ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den 25 december 2025.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

42. I artikel 40 ska följande stycke läggas till:

”Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 1.4 och 1.5, och i syfte att underlätta central clearing som utförs av offentliga organ, ska Esma senast den 25 juni 2026 utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010 som specificerar den metod som ska användas av centrala motparter som är auktoriserade enligt artikel 14 i den här förordningen för beräkning av exponeringar och eventuella bidrag till centrala motparter finansiella medel från offentliga organ som deltar i sådana centrala motparter, med vederbörlig hänsyn till mandatet för offentliga organ.”

43. Artikel 41.1, 41.2 och 41.3 ska ersättas med följande:

”1. En central motpart ska, för att begränsa sin kreditexponering, tillämpa, kräva och driva in marginalsäkerheter från sina clearingmedlemmar och i tillämpliga fall från de centrala motparter som den har samverkansöverenskommelser med. Sådana marginalsäkerheter ska vara tillräckliga för att täcka eventuella exponeringar som den centrala motparten anser kommer att uppstå tills motsvarande positioner avvecklats. De ska även vara tillräckliga för att över en lämplig tidshorisont täcka förluster från minst 99 % av exponeringsrörelserna och ska trygga att en central motpart åtminstone på dagsbasis från alla sina clearingmedlemmar har fullständiga säkerheter för alla sina exponeringar, och i tillämpliga fall från de centrala motparter som den har samverkansöverenskommelser med. En central motpart ska fortlöpande se över och revidera nivån på sina marginalsäkerhetskrav så att de speglar det rådande marknadsläget och i detta sammanhang ta hänsyn till eventuella procykliska effekter av sådana revideringar.

2. För fastställandet av sina marginalsäkerheter ska en central motpart tillämpa modeller och parametrar som inbegriper de clearade produkternas riskegenskaper och tar hänsyn till intervallet mellan indrivningar av marginalsäkerheter, till marknadens likviditet och till möjliga förändringar under transaktionens löptid. Modellerna och parametrarna ska valideras av den behöriga myndigheten efter ett yttrande i enlighet med artikel 19 från det kollegium som avses i artikel 18 och ett yttrande från Esma i enlighet med artikel 24a.7 första stycket bc som ska utfärdas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 17b.

3. En central motpart ska kräva och driva in marginalsäkerheter på intradagsbasis, åtminstone när i förväg fastställda tröskelvärden överskridits. Den centrala motparten ska i detta sammanhang i möjligaste mån beakta de potentiella effekterna av dess indrivningar och betalningar av marginalsäkerheter på intradagsbasis på deltagarnas likviditetsposition och den centrala motpartens motståndskraft. En central motpart får, så långt det är möjligt, inte behålla några betalningar av variationssäkerheter på intradagsbasis när den har drivit in alla sådana utestående betalningar.”

44. I artikel 44.1 ska andra stycket ersättas med följande:

”En central motpart ska dagligen mäta sitt potentiella likviditetsbehov. Den ska beakta den likviditetsrisk som uppstår om minst två enheter som den har störst exponeringar mot och som är clearingmedlemmar eller tillhandahållare av likviditet hamnar på obestånd, med undantag för centralbanker.”

45. Artikel 46 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. För att täcka sin inledande och fortlöpande exponering mot sina clearingmedlemmar ska en central motpart godta mycket likvida säkerheter med minimala kredit- och marknadsrisker.

En central motpart får, förutsatt att relevanta villkor är uppfyllda, godta offentliga garantier, garantier från offentliga banker eller garantier från affärsbanker, under förutsättning att de ovillkorligen finns tillgängliga på begäran inom den avvecklingsperiod som avses i artikel 41.

En central motpart ska i sina verksamhetsregler fastställa den lägsta godtagbara nivån på säkerheten för de garantier som den godtar och får ange att den kan godta garantier från offentliga banker eller garantier från affärsbanker helt utan säkerhet. En central motpart får endast godta offentliga garantier, garantier från offentliga banker eller garantier från affärsbanker för att täcka sin inledande och fortlöpande exponering mot sina clearingmedlemmar

som är icke-finansiella motparter eller kunder till clearingmedlemmar, förutsatt att dessa kunder är icke-finansiella motparter.

Om tillgångar, offentliga garantier, garantier från offentliga banker eller garantier från affärsbanker tillhandahålls en central motpart ska den centrala motparten

- a) ta hänsyn till garantierna från offentliga banker eller garantierna från affärsbanker när den beräknar sin exponering mot den bank, som också är clearingmedlem, som utfärdar dem,
 - b) belägga garantier från offentliga banker eller garantier från affärsbanker utan säkerhet med koncentrationsgränser,
 - c) tillämpa lämpliga värderingsavdrag på värdet på tillgångar, offentliga garantier, garantier från offentliga banker och garantier från affärsbanker för att återspegla den potentiella värdeminskningen mellan den senaste värderingen och den tidpunkt då de rimligen kan antas bli realiserade eller, i tillämpliga fall, ianspråktagna,
 - d) beakta likviditetsriskerna till följd av att en marknadsaktör hamnar på obestånd och koncentrationsriskerna för vissa tillgångar vid fastställandet av godtagbara säkerheter och lämpliga värderingsavdrag för den centrala motparten.
 - e) beakta behovet av att minimera eventuella procykliska effekter av sådana revideringar när den ser över nivån på de värderingsavdrag som den tillämpar på de tillgångar och offentliga garantier, garantier från offentliga banker och garantier från affärsbanker som den godtar som säkerhet.”
- b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Esma ska, i samarbete med EBA och efter samråd med ESRB och ECBS-medlemmarna, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om

- a) vilken typ av säkerhet som kan anses vara mycket likvid, såsom kontanter, guld, statsobligationer och företagsobligationer av hög kvalitet och täckta obligationer,
- b) de värderingsavdrag som avses i punkt 1 med hänsyn till målet att begränsa deras procyklikalitet, och
- c) de relevanta villkor enligt vilka offentliga garantier, garantier från offentliga banker och garantier från affärsbanker får godtas som säkerhet enligt punkt 1, inbegripet lämpliga koncentrationsgränser, kreditkvalitetskrav och strikta krav avseende korrelationsrisker för garantier från offentliga banker och affärsbanker.

Esma ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den 25 december 2025.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

46. Artikel 48 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”Om tillgångar och positioner redovisas i en central motparts register och konton, med hänvisning till att de innehas för en kund till en clearingmedlem på obestånd i enlighet med artikel 39.2, ska den centrala motparten åtminstone förbinda sig i avtal att börja tillämpa förfarandena för att överföra tillgångar och positioner som innehas av clearingmedlemmen på obestånd för kundens räkning till en annan clearingmedlem, som alla dessa kunder ska utse, och överföra sådana tillgångar och positioner, såvida inte alla kunder motsätter sig en sådan överföring innan överföringen har slutförts, och utan att inhämta samtycke från clearingmedlemmen på obestånd. Den andra

clearingmedlemmen ska endast vara förpliktigad att godta dessa tillgångar och positioner om den tidigare i ett avtal med dessa kunder förbundit sig att göra det. Om överföringen till denna andra clearingmedlem inte har ägt rum inom en i förväg fastställd tid för överföring som anges i den centrala motpartens verksamhetsregler, får den centrala motparten vidta alla åtgärder som är tillåtna i dess verksamhetsregler för att aktivt hantera sin risk i förhållande till dessa positioner, inbegripet avveckling av de tillgångar och positioner som clearingmedlemmen på obestånd innehar för sina kunders räkning.”

b) Följande punkt ska läggas till:

”8. Om en clearingmedlem har hamnat på obestånd och om ett sådant obestånd leder till att de tillgångar och positioner som innehas av kunder överförs helt eller delvis från clearingmedlemmen på obestånd till en annan clearingmedlem i enlighet med punkterna 5 och 6, får den andra clearingmedlemmen under tre månader från dagen för den överföring förlita sig på de åtgärder för kundkännedom som den clearingmedlem som är på obestånd har vidtagit enligt kapitel II avsnitt 4 i direktiv (EU) 2015/849 för att uppfylla kraven i det direktivet.

Om den clearingmedlem till vilken överföringen av tillgångar och positioner enligt första stycket i denna punkt har gjorts omfattas av förordning (EU) nr 575/2013 ska den uppfylla kapitalkraven för clearingmedlemmars exponeringar mot kunder enligt den förordningen inom en period som överenskommits med dess behöriga myndighet och som inte får överstiga tre månader från dagen för den överföringen.”

47. Artikel 49 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1–1e ska ersättas med följande:

”1. En central motpart ska regelbundet se över sina modeller och parametrar för att beräkna sina marginalsäkerhetskrav, bidrag till obeståndsfonden, krav på säkerheter och andra mekanismer för riskkontroll. Den ska utsätta modellerna för rigorösa och frekventa stresstester för att bedöma motståndskraften vid extrema men samtidigt möjliga marknadsförhållanden, och ska genomföra utfallstester för bedömning av den antagna metodens tillförlitlighet. Den centrala motparten ska erhålla en oberoende validering, underrätta sin behöriga myndighet och Esma om resultaten av de genomförda testerna och erhålla validering från dem i enlighet med punkterna 1a–1e innan den genomför någon betydande ändring av modellerna och parametrarna.

Om en central motpart avser att ändra en modell eller parameter som avses i första stycket ska den göra något av följande:

a) Om den centrala motparten anser att den planerade ändringen är betydande enligt punkt 1i ska den ansöka om validering av ändringen i enlighet med förfarandet i denna artikel.

b) Om den centrala motparten anser att den planerade ändringen inte är betydande enligt punkt 1i i denna artikel ska den ansöka om validering av ändringen i enlighet med förfarandet i artikel 49a.

1a. Alla ändringar av modeller och parametrar som inte bedöms enligt artikel 49a ska bedömas i enlighet med förfarandet i denna artikel.

Det kollegium som avses i artikel 18 ska lämna ett yttrande om de antagna modellerna och parametrarna och alla betydande ändringar av dessa i enlighet med den här artikeln.

Esma ska säkerställa att informationen om resultaten av stresstesterna vidarebefordras till de europeiska tillsynsmyndigheterna, ECBS och Gemensamma resolutionsnämnden så att dessa kan bedöma finansiella företags exponering mot centrala motparters obestånd.

1b. Om en central motpart planerar att göra en ändring av en modell eller parameter som avses i punkt 1 ska den ansöka om validering av denna ändring i elektroniskt format via den centrala databasen. Ansökan ska omedelbart delas med den centrala motpartens behöriga myndighet, Esma och det kollegium som avses i artikel 18. Den centrala motparten ska till sin ansökan bifoga en oberoende validering av den planerade ändringen.

Inom två arbetsdagar efter det att en sådan ansökan lämnats in ska ett mottagningsbevis för ansökan skickas till den centrala motparten via den centrala databasen.

1c. Den centrala motpartens behöriga myndighet och Esma ska var och en inom tio arbetsdagar från mottagningsbeviset för ansökan bedöma om ansökan innehåller de handlingar som krävs och om dessa handlingar innehåller alla de uppgifter som krävs enligt punkt 5 d.

Om den centrala motpartens behöriga myndighet eller Esma fastställer att inte alla handlingar eller uppgifter som krävs har lämnats in ska den centrala motpartens behöriga myndighet begära att den ansökande centrala motparten lämnar in ytterligare handlingar eller uppgifter som den eller Esma har konstaterat saknas, via den centrala databasen. Den tidsram som anges i första stycket i denna punkt får i så fall förlängas med högst tio arbetsdagar. Ansökan ska avvisas om den centrala motpartens behöriga myndighet eller Esma fastställer att den centrala motparten inte har efterlevt en sådan begäran, och i så fall ska den myndighet som fastställt att ansökan ska avvisas informera den andra myndigheten om detta. Den centrala motpartens behöriga myndighet ska informera den centrala motparten om beslutet att avvisa ansökan via den centrala databasen och även informera den centrala motparten om de handlingar eller de uppgifter som konstaterats saknas.

1d. Inom 40 arbetsdagar efter att det har fastställts att alla handlingar och uppgifter har lämnats in i enlighet med punkt 1c

- a) ska den behöriga myndigheten utföra en riskbedömning av den betydande ändringen och lämna sin rapport till Esma och det kollegium som avses i artikel 18, och
- b) Esma ska utföra en riskbedömning av den betydande ändringen och lämna sin rapport till den centrala motpartens behöriga myndighet och det kollegium som avses i artikel 18.

Under den period som avses i första stycket i denna punkt får den centrala motpartens behöriga myndighet, Esma eller någon av medlemmarna i det kollegium som avses i artikel 18 via den centrala databasen lämna in frågor direkt till och begära kompletterande information från den ansökande centrala motparten och fastställa en tidsfrist inom vilken den ansökande centrala motparten ska tillhandahålla sådan information.

Inom 15 arbetsdagar efter mottagandet av de rapporter som avses i första stycket ska det kollegium som avses i artikel 18 anta ett yttrande enligt artikel 19 och översända det till Esma och den behöriga myndigheten. Trots möjligheten att ge en preliminär tillåtelse i enlighet med punkt 1g får den behöriga myndigheten och Esma inte anta ett beslut om att bevilja eller avslå valideringen av betydande ändringar av modeller eller parametrar förrän ett sådant yttrande har antagits av det kollegium som avses i artikel 18, såvida kollegiet inte har underlåtit att anta yttrandet inom tidsfristen.

1e. Inom 10 arbetsdagar från mottagandet av yttrandet från det kollegium som avses i artikel 18, eller efter utgången av tidsfristen för att avge detta yttrande, beroende på vilket som infaller först, ska den centrala motpartens behöriga myndighet och Esma var för sig bevilja eller avslå valideringen, med beaktande av de rapporter som avses i punkt 1d första stycket i den här artikeln och detta yttrande, och ska skriftligen underrätta varandra om detta och lämna en fullständig motivering till beviljandet eller avslaget. Om den centrala motparten eller Esma inte har validerat ändringen ska valideringen avslås.

Om den centrala motpartens behöriga myndighet eller Esma inte instämmer i yttrandet från det kollegium som avses i artikel 18, inbegripet i något av villkoren eller någon av rekommendationerna i yttrandet, ska myndighetens beslut innehålla en fullständig motivering och en förklaring av eventuella väsentliga avvikelser från yttrandet eller dessa villkor eller rekommendationer.

1f. Den centrala motpartens behöriga myndighet ska inom den tidsfrist som avses i punkt 1e informera den centrala motparten om huruvida valideringarna har beviljats eller avslagits och lämna en fullständig motiverad förklaring till detta.

1g. Den centrala motparten får inte göra någon betydande ändring av en modell eller parameter som avses i punkt 1 innan den erhållit valideringarna från både den behöriga myndigheten och Esma.

Genom undantag från första stycket får den behöriga myndigheten, på begäran av den centrala motparten, i överenskommelse med Esma och i vederbörligen motiverade fall preliminärt tillåta en betydande ändring av en modell eller parameter innan dessa har validerats. En sådan tillfällig ändring ska endast vara tillåten under en viss

tidsperiod som fastställs gemensamt av den centrala motpartens behöriga myndighet och Esma. Efter det att denna period har löpt ut får den centrala motparten inte använda en sådan ändring om den inte har validerats enligt denna artikel.

1h. Ändringar av parametrar som är resultatet av tillämpningen av en metod som ingår i en validerad modell, antingen på grund av externa indata eller på grund av en regelbunden översyn eller kalibrering, ska inte betraktas som ändringar av modeller och parametrar vid tillämpningen av denna artikel och artikel 49a.

1i. En ändring ska anses vara betydande om åtminstone ett av följande villkor är uppfyllda:

a) Ändringen leder till en betydande ökning eller minskning av den centrala motpartens totala förfinansierade finansiella resurser, inklusive marginalsäkerheter, obeståndsfonden och särskilda egna medel enligt vad som avses i artikel 45.4.

b) Strukturen eller de strukturella elementen i marginalsäkerhetsmodellen ändras.

c) En komponent i marginalsäkerhetsmodellen, inbegripet en marginalsäkerhetsparameter eller ett tillägg, införs, avskaffas eller ändras på ett sätt som leder till en betydande minskning eller ökning av marginalsäkerhetsmodellens output på nivån för den centrala motparten.

d) Den metod som används för att beräkna om portföljkvittningar har ändrats och detta leder till en betydande minskning eller ökning av de totala marginalsäkerhetskraven för de finansiella instrumenten i portföljen.

e) Den metod som används för att definiera och kalibrera stresstestscenarier för att fastställa storleken på den centrala motpartens obeståndsfonder och storleken på de enskilda clearingmedlemmarnas bidrag till dessa obeståndsfonder har ändrats, och detta leder till en betydande minskning eller ökning av storleken på någon av obeståndsfonderna eller av varje enskilt bidrag till obeståndsfonden.

f) Den metod som används för att bedöma likviditetsrisker har ändrats och detta leder till en betydande minskning eller ökning av de beräknade likviditetsbehoven i någon valuta eller av de totala likviditetsbehoven.

g) Den metod som används för att fastställa den koncentrationsrisk som en central motpart har gentemot en enskild motpart ändras så att den centrala motpartens totala exponering mot den motparten minskar eller ökar avsevärt.

h) Den metod som används för att värdera säkerheter eller kalibrera säkerheters värderingsavdrag ändras på ett sådant sätt att det totala värdet på säkerheter minskar eller ökar avsevärt.

i) Ändringen kan ha en väsentlig effekt på den centrala motpartens totala risk.”

b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Esma ska i nära samarbete med medlemmarna i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera följande:

a) Vad som utgör en betydande ökning eller minskning vid tillämpning av punkt 1i a och c–h.

b) De faktorer som ska beaktas vid bedömningen av huruvida ett av de villkor som avses i punkt 1i är uppfyllt.

c) Andra ändringar av modeller som redan kan anses omfattas av den godkända modellen och därför inte betraktas som en modelländring och inte omfattas av de förfaranden som fastställs i denna artikel eller artikel 49a.

- d) De förteckningar över nödvändiga handlingar som ska bifogas en ansökan om validering enligt punkt 1c i denna artikel och artikel 49a och de uppgifter som dessa handlingar ska innehålla för att visa att den centrala motparten uppfyller alla relevanta krav i denna förordning.

De handlingar och omfattningen av de uppgifter som krävs ska stå i proportion till typen av modellvalidering men vara tillräckligt detaljerad för att säkerställa en ordentlig analys av ändringen.

Vid tillämpning av första stycket a får Esma fastställa olika värden för de olika leden i punkt 1i.

Esma ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den 25 december 2025.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

- c) Följande punkt ska läggas till:

”6. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande med närmare uppgifter om det elektroniska formatet för den ansökan som ska lämnas in till den centrala databasen för den validering som avses i punkt 1b i denna artikel och artikel 49a.

Esma ska överlämna de förslag till tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket till kommissionen senast den 25 december 2025.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artikel 15 förordning (EU) nr 1095/2010.”

48. Följande artikel ska införas:

”Artikel 49a

Påskyndat förfarande för icke-betydande ändringar av en central motparts modeller och parametrar

1. Om en central motpart anser att en ändring av en modell eller parameter som avses i artikel 49.1 som den avser att anta inte uppfyller villkoren i punkt 1i i den artikeln, får den begära att ansökan om validering av ändringen omfattas av det påskyndade förfarandet enligt denna artikel.

2. Det påskyndade förfarandet ska tillämpas på en tilltänkt ändring av en modell eller parameter om de följande villkoren är uppfyllda:

- a) Den centrala motparten har begärt att en validering av en ändring ska bedömas enligt denna artikel.
- b) Den centrala motpartens behöriga myndighet och Esma har var och en kommit fram till att den tilltänkta ändringen inte är betydande enligt punkt 4.

3. Den centrala motparten ska lämna in sin ansökan, inklusive alla handlingar och alla uppgifter som krävs enligt artikel 49.5 d, i elektroniskt format via den centrala databasen. Den centrala motparten ska tillhandahålla all information som behövs för att visa varför den tilltänkta ändringen ska anses vara icke-betydande och därför ska bedömas enligt det påskyndade förfarandet enligt den här artikeln.

Ett mottagningsbevis för ansökan ska skickas till den centrala motparten via den centrala databasen inom två arbetsdagar från det att ansökan lämnats in.

4. Den centrala motpartens behöriga myndighet och Esma ska var och en inom tio arbetsdagar från mottagningsbeviset för ansökan besluta om den tilltänkta ändringen är betydande eller inte.

5. Om den centrala motpartens behöriga myndighet eller Esma i enlighet med punkt 4 har beslutat att ändringen är betydande ska de skriftligen informera varandra om detta, och ansökan om validering av ändringen ska inte omfattas av det påskyndade förfarandet enligt denna artikel.

Den centrala motpartens behöriga myndighet ska underrätta den ansökande centrala motparten via den centrala databasen, inbegripet en fullständigt motiverad förklaring, inom två arbetsdagar efter det beslut som fattats enligt punkt 4. Inom tio arbetsdagar från mottagandet av underrättelsen ska den centrala motparten antingen dra tillbaka ansökan eller komplettera den för att uppfylla kraven för en ansökan enligt artikel 49.

6. Om den centrala motpartens behöriga myndighet och Esma i enlighet med punkt 4 har beslutat att ändringen inte är betydande ska de var och en inom tre arbetsdagar från beslutet

- a) bevilja valideringen, om den centrala motparten uppfyller kraven i denna förordning, eller avslå den, om den centrala motparten inte uppfyller kraven i denna förordning, och
- b) skriftligen informera varandra, inbegripet en fullständigt motiverad förklaring, om huruvida valideringen har beviljats eller avslagits.

Om någon av dem inte har beviljat modellvalideringen ska valideringen avslås.

7. Den centrala motpartens behöriga myndighet ska skriftligen, via den centrala databasen, inom två arbetsdagar efter de beslut som fattats enligt punkt 6 underrätta den ansökande centrala motparten om huruvida valideringen har beviljats eller avslagits, med en fullständigt motiverad förklaring.”

49. Artikel 54 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. En samverkansöverenskommelse eller varje väsentlig ändring av en godkänd samverkansöverenskommelse enligt avdelning V ska godkännas på förhand av de berörda centrala motparternas behöriga myndigheter. De centrala motparternas behöriga myndigheter ska begära ett yttrande från Esma i enlighet med artikel 24a.7 första stycket bc och från det kollegium som avses i artikel 18 i enlighet med artikel 19, och dessa ska utfärdas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 17b.”

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Senast den 25 juni 2026 ska Esma utfärda riktlinjer eller rekommendationer för att göra det möjligt för nationella behöriga myndigheter att införa konsekventa, effektiva och ändamålsenliga bedömningar av samverkansöverenskommelser, i enlighet med förfarandet i artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010. Esma ska utarbeta utkast till dessa riktlinjer eller rekommendationer efter samråd med ECBS-medlemmarna.

5. Esma ska, efter samråd med medlemmarna i ECBS och ESRB, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera kraven för centrala motparter att på ett adekvat sätt hantera de risker som uppstår till följd av samverkansöverenskommelser. För detta ändamål ska Esma beakta de riktlinjer som utfärdats enligt punkt 4 och bedöma om bestämmelserna i dem är lämpliga när det gäller samverkansöverenskommelser som omfattar alla typer av produkter eller kontrakt, inbegripet derivatkontrakt och icke-finansiella instrument.

Esma ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den 25 december 2025.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

50. I artikel 81.3 första stycket ska följande led läggas till:

”t) De nationella myndigheter som ansvarar för genomförandet av makrotillsynspolicyn.”

51. Artikel 82 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

"2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 1.6, 3.5, 4.3a, 7a.7, 11.3a, 11.12a, 25.2a, 25.6a, 25a.3, 25d.3, 25i.7, 25o, 64.7, 70 och 72.3 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 24 december 2024.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 1.6, 3.5, 4.3a, 7a.7, 11.3a, 11.12a, 25.2a, 25.6a, 25a.3, 25d.3, 25i.7, 25o, 64.7, 70 och 72.3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft."

b) Punkt 6 ska ersättas med följande:

"6. En delegerad akt som antas enligt artikel 1.6, 3.5, 4.3a, 7a.7, 11.3a, 11.12a, 25.2a, 25.6a, 25a.3, 25d.3, 25i.7, 25o, 64.7, 70 eller 72.3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ."

52. Artikel 85 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Kommissionen ska senast den 25 december 2029 utvärdera tillämpningen av denna förordning och upprätta en allmän rapport. Kommissionen ska lägga fram denna rapport för Europaparlamentet och rådet, åtföljd av eventuella lämpliga förslag."

b) Punkt 2 ska utgå.

c) Punkt 4 ska utgå.

d) Punkt 7 ska utgå.

e) Följande punkter ska läggas till:

"7. Esma ska senast den 25 december 2026 överlämna en rapport till kommissionen om huruvida det är möjligt och genomförbart att kräva separering av konton i hela clearingkedjan för icke-finansiella och finansiella motparter. Rapporten ska åtföljas av en kostnads-nyttoanalys.

8. Senast den 25 december 2026 ska Esma överlämna en rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om lämpligheten och konsekvenserna av att utvidga definitionen av en central motpart, som avses i artikel 2.1 i denna förordning, till andra marknader än finansmarknaderna, såsom råvarumarknader, inbegripet grossistmarknader för energi, eller marknader för kryptotillgångar enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114 (*).

9. Kommissionen ska senast den 25 december 2026 överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet med bedömning av likvärdiga förutsättningar och överväganden om finansiell stabilitet avseende allmän centralbankstillgång för centrala motparter i unionen som inte behöver någon banklicens. I detta sammanhang ska kommissionen även ta hänsyn till situationen i tredjelandsjurisdiktioner.

10. Esma ska senast den 25 december 2027 överlämna en rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om den samlade verksamheten i derivattransaktioner hos finansiella motparter och icke-finansiella motparter som omfattas av denna förordning, med bland annat följande information om dessa finansiella motparter och icke-finansiella motparter, med åtskillnad mellan deras finansiella och icke-finansiella karaktär:

- a) Potentiella risker för unionens finansiella stabilitet som kan uppstå från denna typ av verksamhet.
- b) Positioner i OTC-råvaruderivat som överstiger 1 miljard EUR, där de berörda positionernas exakta belopp anges.
- c) Den totala volymen energiderivatkontrakt som handlas, i förekommande fall med åtskillnad mellan de energiderivatkontrakt som handlas och används för risksäkring och de energiderivatkontrakt som handlas och inte används för risksäkring.
- d) Den totala volymen av jordbruksderivatkontrakt som handlas, i förekommande fall med åtskillnad mellan de jordbruksderivatkontrakt som handlas och som används för risksäkring och de jordbruksderivatkontrakt som inte används för risksäkring.
- e) Den andel av OTC- och börshandlade energi- eller jordbruksderivatkontrakt som avvecklas fysiskt av den totala volymen energiderivatkontrakt eller jordbruksderivatkontrakt som handlas.

11. Esma ska senast den 25 december 2026 i samarbete med ESRB överlämna en rapport till kommissionen. Rapporten ska

- a) i detalj definiera begreppet procyklikaltitet inom ramen för artikel 41 för marginalsäkerheter som begärts av en central motpart och artikel 46 för värderingsavdrag som tillämpas på säkerheter som innehåses av en central motpart,
- b) bedöma hur bestämmelserna om procykliska effekter i denna förordning och kommissionens delegerade förordning (EU) nr 153/2013 (**) har tillämpats under årens lopp och huruvida ytterligare åtgärder krävs för att förbättra användningen av verktyg för att motverka procykliska effekter,
- c) informera om hur verktyg för att motverka procykliska effekter skulle kunna eller inte kunna leda till öknings av marginalsäkerheter som skulle vara större än utan tillämpning av dessa verktyg, med beaktande av eventuella tillägg eller kvittningar som en central motpart får tillämpa enligt denna förordning.

Vid utarbetandet av rapporten ska Esma också bedöma de regler som är tillämpliga på centrala motparter i tredjeland och dessa centrala motparter praxis samt den internationella utvecklingen när det gäller procykliska effekter.

12. Esma ska senast den 25 december 2027 i nära samarbete med ESRB och den gemensamma övervakningsmekanismen bedöma hur artiklarna 15a, 17, 17a, 17b, 49 och 49a har tillämpats.

I bedömningen ska särskilt följande fastställas:

- a) Om de ändringar som infördes genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/2987 (***) har uppnått önskad effekt när det gäller att öka konkurrenskraften hos centrala motparter i unionen och minska den regelbörda de står inför.
- b) Om de ändringar som infördes genom förordning (EU) 2024/2987 har minskat tiden till marknaden för nya clearingtjänster och clearingprodukter utan att inverka negativt på risken för de centrala motparterna, deras clearingmedlemmar eller deras kunder.
- c) Om införandet av möjligheten för centrala motparter att direkt genomföra ändringar som avses i artikel 15a har inverkat negativt på den centrala motpartens riskprofil eller har ökat de totala riskerna för den finansiella stabiliteten i unionen, och om den möjligheten bör ändras.

Esma ska överlämna en rapport om resultatet av denna bedömning till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

13. Esma ska senast den 25 december 2026 lämna en rapport till kommissionen om huruvida de ändringar av artikel 9 som införts genom förordning (EU) 2024/2987 har lett till en tillräckligt tydlig förbättring av utförandet av Esmas uppgifter och om de har haft en alltför stor negativ inverkan på marknadsaktörerna. Rapporten ska åtföljas av en kostnads-nyttoanalys.

14. Esma ska senast den 25 december 2028 överlämna en rapport till kommissionen. Rapporten ska, i samarbete med ESRB, bedöma om

- a) riskreduceringstjänster bör anses vara systemviktiga,
- b) tillhandahållandet av riskreduceringstjänster av leverantörer av riskreduceringstjänster har lett till en ökad risk för unionens finansiella ekosystem, och
- c) om undantaget har lett till att clearingkravet enligt artikel 4 kringgås.

Inom 18 månader efter det att den rapport som avses i första stycket har översänts ska kommissionen utarbeta en rapport om de aspekter som Esma lägger fram i sin rapport. Kommissionen ska överlämna sin rapport till Europaparlamentet och rådet, åtföljd av eventuella lämpliga förslag.

- (*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114 av den 31 maj 2023 om marknader för kryptotillgångar och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 1095/2010 samt direktiven 2013/36/EU och (EU) 2019/1937 (EUT L 150, 9.6.2023, s. 40).
- (**) Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 153/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 med avseende på tekniska tillsynsstandarder för krav på centrala motparter (EUT L 52, 23.2.2013, s. 41).
- (***) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/2987 av den 27 november 2024 om ändring av förordningarna (EU) nr 648/2012, (EU) nr 575/2013 och (EU) 2017/1131 vad gäller åtgärder för att minska alltför stora exponeringar mot centrala motparter i tredjeland och effektivisera unionens clearingmarknader (EUT L, 2024/2987, 4.12.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2987/oj>)."

53. I artikel 89 ska följande punkter läggas till:

"10. Om en central motpart är clearingmedlem eller kund till en annan central motpart, eller har upprättat indirekta clearingarrangemang, före den 24 december 2024 ska den omfattas av artikel 26.1 från och med den 25 december 2026.

Genom undantag från artikel 37.1 kan en central motpart från och med den 31 december 2023 tillåta att andra centrala motparter eller clearingorganisationer, som direkt eller indirekt var dess clearingmedlemmar, fortsätter att vara clearingmedlemmar till och med den 25 december 2026.

11. Till och med den 25 december 2025 eller 30 dagar efter det tillkännagivande som avses i artikel 17c.1 andra stycket, beroende på vilket datum som infaller först, ska alternativa arrangemang användas för informationsutbyte, lämnande av information och dokumentation samt underrättelser där det föreskrivs att den centrala databasen används.

12. En central motpart som är auktoriserad enligt artikel 14 och som har ingått en samverkansöverenskommelse i fråga om andra finansiella instrument än överlåtbara värdepapper, enligt definitionen i artikel 4.1.44 i direktiv 2014/65/EU, och penningmarknadsinstrument med en annan central motpart som auktoriserats enligt artikel 14 eller en central motpart i tredjeland som godkänts enligt artikel 25 före den 24 december 2024 ska begära godkännande från sina behöriga myndigheter i enlighet med artikel 54 före den 25 december 2026.

En samverkansöverenskommelse mellan en central motpart som är auktoriserad enligt artikel 14 och en central motpart som varken är auktoriserad enligt artikel 14 eller godkänd enligt artikel 25 ska upphöra före den 25 juni 2025. Om den centrala motpart med vilken samverkansöverenskommelsen har ingåtts blir auktoriserad enligt artikel 14 eller godkänd enligt artikel 25 före den 25 juni 2025 ska de centrala motparter som är parter i samverkansöverenskommelsen begära godkännande från sina behöriga myndigheter i enlighet med artikel 54 före den 25 juni 2027.

13. Genom undantag från artikel 11.3 fjärde och femte styckena samt artikel 11.12a, till dess att EBA offentligt har meddelat att myndigheten har inrättat sin centrala valideringsfunktion, ska valideringen av proformamodeller utföras av behöriga myndigheter.”

54. Artikel 90 ska ersättas med följande:

”Artikel 90

Esma's personal och resurser

Senast den 25 december 2027 ska Esma bedöma personal- och resursbehoven till följd av de befogenheter och uppgifter Esma får i enlighet med denna förordning och överlämna en rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.”

55. Bilaga III ska ändras på följande sätt:

a) Avsnitt II ska ändras på följande sätt:

i) Punkt a ska ersättas med följande:

”a) En central motpart i kategori 2 överträder artikel 26.1 om den inte har robusta styrformer som inbegriper en tydlig organisationsstruktur med en väldefinierad, transparent och konsekvent ansvarsfördelning, effektiva processer för att identifiera, hantera, övervaka och rapportera de risker som den är eller kan bli exponerad för och adekvata interna kontrollmekanismer, inbegripet sunda förfaranden för administration och redovisning, eller genom att bli clearingmedlem eller kund, eller upprätta indirekta clearingarrangemang med en clearingmedlem i syfte att bedriva clearingverksamhet hos en annan central motpart, såvida inte sådan clearingverksamhet genomförs inom ramen för en samverkansöverenskommelse enligt avdelning V eller vid genomförandet av dess investeringspolicy enligt artikel 47.”

ii) Punkt ab ska ersättas med följande:

”ab) En central motpart i kategori 2 överträder artikel 37.1 eller 37.2 om den fortlöpande tillämpar diskriminerande, oklara eller subjektiva tillträdeskriterier, på annat sätt fortlöpande underlåter att säkerställa ett rättvist och öppet tillträde till den centrala motparten, fortlöpande underlåter att säkerställa att dess clearingmedlemmar har tillräckliga finansiella resurser och operativ förmåga att fullgöra de skyldigheter som följer av ett deltagande i denna centrala motpart, eller om den inte har tillträdeskriterier som säkerställer att centrala motparter eller clearingorganisationer inte direkt eller indirekt kan bli clearingmedlemmar i den centrala motparten, eller underlåter att göra en årlig omfattande genomgång av sina clearingmedlemmars regelefterlevnad.”

iii) Följande punkt ska införas:

”aba) En central motpart i kategori 2 överträder artikel 37.1a om den godtar icke-finansiella motparter som clearingmedlemmar om sådana motparter inte har visat hur de avser att uppfylla marginalsäkerhetskraven och bidragen till obeståndsfonden, eller om den underlåter att se över de arrangemang som inrättats för att övervaka att villkoret för att sådana icke-finansiella motparter ska kunna agera som clearingmedlemmar är uppfyllt.”

b) Avsnitt III ska ändras på följande sätt:

i) Punkt h ska ersättas med följande:

”h) En central motpart i kategori 2 överträder artikel 41.1 om den inte, för att begränsa sin kreditexponering, tillämpar, kräver och driver in marginalsäkerheter från sina clearingmedlemmar och i tillämpliga fall från de centrala motparter som den har samverkansöverenskommelse med, eller om den tillämpar, kräver eller driver in marginalsäkerheter som är otillräckliga för att täcka eventuella exponeringar som den centrala motparten beräknar skulle kunna föreligga tills motsvarande positioner avvecklats, för att över en lämplig tidshorisont täcka förluster från minst 99 % av exponeringsrörelserna eller för att säkerställa att en central motpart åtminstone på dagsbasis från alla sina clearingmedlemmar har fullständiga säkerheter för alla sina

exponeringar, och i tillämpliga fall från de centrala motparter som den har samverkansöverenskommelser med, eller genom att underlätta att kontinuerligt övervaka och revidera marginalsäkerhetsnivån för att återspegla de rådande marknadsförhållandena med beaktande av eventuella procykliska effekter.”

ii) Punkt j ska ersättas med följande:

”j) En central motpart i kategori 2 överträder artikel 41.3 om den inte kräver och driver in marginalsäkerheter på intradagsbasis, åtminstone när i förväg fastställda tröskelvärden överskrids, eller om den behåller betalningar av variationssäkerheter på intradagsbasis efter det att den har drivit in alla sådana utestående betalningar, i stället för att föra dem vidare, om möjligt.”

iii) Följande punkt ska införas:

”oa) En central motpart i kategori 2 överträder artikel 45a.1 om den vidtar någon av de åtgärder som anges i leden a, b och c i den punkten om Esma har krävt att den centrala motparten ska avstå från att vidta sådana åtgärder under en period som anges av Esma.”

iv) Följande punkt ska införas:

”pa) En central motpart i kategori 2 överträder artikel 46.1 om den godtar offentliga garantier, garantier från offentliga banker eller garantier från affärsbanker, när sådana garantier inte finns villkorslöst tillgängliga på begäran inom den avvecklingsperiod som avses i artikel 41, eller om den inte i sina verksamhetsregler fastställer den lägsta godtagbara nivån på säkerheten för de garantier som den godtar, eller om den godtar offentliga garantier, garantier från offentliga banker eller garantier från affärsbanker för att täcka andra exponeringar än sin inledande och fortlöpande exponering mot sina clearingmedlemmar som är icke-finansiella motparter eller kunder till clearingmedlemmar, förutsatt att clearingmedlemmarnas kunder är icke-finansiella motparter eller, när offentliga garantier, garantier från offentliga banker eller garantier från affärsbanker tillhandahålls den centrala motparten, om den inte uppfyller kraven i tredje stycket a–e i den punkten.”

v) Punkt ai ska ersättas med följande:

”ai) En central motpart i kategori 2 överträder artikel 54.1 om den ingår en samverkansöverenskommelse eller gör en väsentlig ändring av en godkänd samverkansöverenskommelse enligt avdelning V utan Esmas föregående godkännande.”

c) Avsnitt IV ska ändras på följande sätt:

i) Punkt g ska ersättas med följande:

”g) En central motpart överträder artikel 38.6 om den inte tillhandahåller sina clearingmedlemmar ett simuleringsverktyg som gör det möjligt för dem att fastställa den mängd ytterligare initialsäkerheter på portföljnivå som den centrala motparten kan kräva vid clearing av en ny transaktion, inbegripet simuleringar av de krav på marginalsäkerhet som de kan omfattas av enligt olika scenarier eller om den inte gör det verktyget tillgängligt genom säkrad åtkomst.”

ii) Punkt h ska ersättas med följande:

”h) En central motpart i kategori 2 överträder artikel 38.7 om den inte på ett tydligt och transparent sätt tillhandahåller information till sina clearingmedlemmar om de modeller för beräkning av initialsäkerheter som den använder enligt leden a, b och c i den punkten.”

iii) Följande punkt ska införas:

"ha) En central motpart i kategori 2 överträder artikel 38.8 om den, som svar på en clearingmedlems begäran, inte tillhandahåller eller med betydande dröjsmål tillhandahåller den information som begärs för att clearingmedlemmen ska kunna uppfylla kraven i första stycket i den punkten, såvida inte sådan information redan har lämnats."

d) Avsnitt V ska ändras på följande sätt:

i) Punkt b ska ersättas med följande:

"b) En central motpart i kategori 2 eller dess företrädare lämnar oriktiga eller vilseledande svar på frågor som ställs enligt artikel 25g.1 c."

ii) Punkt c ska ersättas med följande:

"c) En central motpart i kategori 2 överträder artikel 25g.1 e om den inte tillmötesgår Esmas begäran om uppgifter över tele- eller datatrafik."

Artikel 2

Ändringar av förordning (EU) nr 575/2013

Artikel 382 i förordning (EU) nr 575/2013 ska ändras på följande sätt:

1. Punkt 4 ska ändras på följande sätt:

a) Följande led ska införas:

"aa) Transaktioner inom grupper som ingås med icke-finansiella motparter enligt definitionen i artikel 2.9 i förordning (EU) nr 648/2012 som ingår i samma grupp, förutsatt att

i) institutet och de icke-finansiella motparterna till fullo omfattas av samma konsolidering och att de är föremål för gruppbaserad tillsyn i enlighet med kapitel 2 i del ett avdelning II,

ii) de är föremål för lämpliga centraliserade förfaranden för bedömning, mätning och kontroll av risker, och

iii) de icke-finansiella motparterna är etablerade inom unionen, eller, om de är etablerade i ett tredjeland, kommissionen har antagit en genomförandeakt i enlighet med punkt 4c beträffande det tredjelandet."

b) Led b ska ersättas med följande:

"b) Transaktioner inom grupper som ingås med finansiella motparter enligt definitionen i artikel 2.8 i förordning (EU) nr 648/2012, finansinstitut eller företag som tillhandahåller anknutna tjänster som är etablerade i unionen eller i ett tredjeland och tillämpar tillsyns- och regleringskrav på dessa finansiella motparter, finansinstitut eller företag som tillhandahåller anknutna tjänster som minst motsvarar de krav som tillämpas i unionen, såvida inte medlemsstaterna antar nationell rätt med krav på strukturell separation inom en bankgrupp, varvid de behöriga myndigheterna kan kräva att dessa transaktioner inom grupper mellan strukturellt uppdelade enheter tas med i kapitalbaskraven."

2. Följande punkt ska införas:

"4c. Vid tillämpning av punkt 4 aa och b får kommissionen, genom genomförandeakter och efter det granskningsförfarande som avses i artikel 464.2, anta ett beslut om huruvida ett tredjeland tillämpar tillsyns- och regleringskrav som minst motsvarar de krav som tillämpas i unionen."

Artikel 3

Ändringar av förordning (EU) 2017/1131

Förordning (EU) 2017/1131 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2 ska följande led läggas till:

"24. *central motpart*: en central motpart enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 (*).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1)."

2. I punkt 14 ska led d ersättas med följande:

"d) Det belopp som penningmarknadsfonden erhåller som en del av repän som inte clearas centralt genom en central motpart som är auktoriserad i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 eller godkänd i enlighet med artikel 25 i den förordningen får inte överstiga 10 % av dess tillgångar.

da) Det belopp som penningmarknadsfonden erhåller som en del av repän som clearas centralt genom en central motpart som är auktoriserad i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 eller godkänd i enlighet med artikel 25 i den förordningen får inte överstiga 15 % av dess tillgångar."

3. Artikel 17 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Den aggregerade riskexponering mot en och samma motpart till en penningmarknadsfond som är en följd av derivattransaktioner som uppfyller villkoren i artikel 13 och som inte clearas centralt genom en central motpart som är auktoriserad i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 eller godkänd i enlighet med artikel 25 i den förordningen får inte överstiga 5 % av penningmarknadsfondens tillgångar."

b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. Det aggregerade belopp som tillhandahålls samma motpart till en penningmarknadsfond i omvända repor som inte clearas centralt genom en central motpart som är auktoriserad i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 eller godkänd i enlighet med artikel 25 i den förordningen får inte överstiga 15 % av penningmarknadsfondens tillgångar.

Om en omvänd repa clearas centralt genom en central motpart som är auktoriserad i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 eller godkänd i enlighet med artikel 25 i den förordningen, får det belopp som en penningmarknadsfond erhåller som en del av varje omvänd repa inte överstiga 15 % av penningmarknadsfondens tillgångar."

c) I punkt 6 första stycket ska led c ersättas med följande:

"c) Finansiella derivatinstrument som inte clearas centralt genom en central motpart som är auktoriserad i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 eller godkänd i enlighet med artikel 25 i den förordningen och därför leder till en motpartsriskexponering mot det organet."

Artikel 4

Ändringar av förordning (EU) nr 1095/2010

I artikel 1.2 i förordning (EU) nr 1095/2010 ska första stycket ersättas med följande:

"Myndigheten ska agera enligt de befogenheter som den tilldelas genom denna förordning och vara verksam inom tillämpningsområdet för direktiven 97/9/EG, 98/26/EG, 2001/34/EG, 2002/47/EG, 2004/109/EG, 2009/65/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU (*), förordning (EG) nr 1060/2009 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU (**), Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 (***) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 (****), Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114 (*****) och, i den mån dessa akter är tillämpliga på företag som tillhandahåller investeringstjänster eller på företag för kollektiva investeringar som erbjuder sina andelar eller aktier till försäljning, utgivare eller erbjudare av kryptotillgångar, personer som ansöker om upptagande till handel eller leverantörer av kryptotillgångstjänster och de behöriga myndigheter som utövar tillsyn över dem, inom ramen för de relevanta delarna av direktiven 2002/87/EG och 2002/65/EG, inbegripet alla direktiv, förordningar och beslut som grundas på dessa akter och alla framtida rättsligt bindande unionsakter genom vilka myndigheten tilldelas uppgifter.

- (*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).
- (**) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).
- (***) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).
- (****) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 av den 14 juni 2017 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG (EUT L 168, 30.06.2017, s. 12).
- (*****) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114 av den 31 maj 2023 om marknader för kryptotillgångar och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 1095/2010 samt direktiven 2013/36/EU och (EU) 2019/1937 (EUT L 150, 9.6.2023, s. 40)."

Artikel 5

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 24 december 2024, med undantag för artikel 1.4 och 1.9 om ändring av artiklarna 4a.1, 4a.2, 4a.3 och 10.1, 10.2 respektive 10.3 i förordning (EU) nr 648/2012, vilka inte ska tillämpas förrän den dag då de tekniska standarder för tillsyn som avses i artikel 10.4 i förordning (EU) nr 648/2012, i dess lydelse enligt artikel 1.9 i den här förordningen, träder i kraft.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 27 november 2024.

På Europaparlamentets vägnar

R. METSOLA

Ordförande

På rådets vägnar

BÓKA J.

Ordförande

2025/90456

26.5.2025

Rättelse till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/2987 av den 27 november 2024 om ändring av förordningarna (EU) nr 648/2012, (EU) nr 575/2013 och (EU) 2017/1131 vad gäller åtgärder för att minska alltför stora exponeringar mot centrala motparter i tredjeland och effektivisera unionens clearingmarknader

(Europeiska unionens officiella tidning L, 2024/2987, 4 december 2024)

Sidan 70, artikel 3, punkt 3 b, andra stycket

I stället för: "Om en omvänd repa clearas centralt genom en central motpart som är auktoriserad i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 eller godkänd i enlighet med artikel 25 i den förordningen, får det belopp som en penningmarknadsfond erhåller som en del av varje omvänd repa inte överstiga 15 % av penningmarknadsfondens tillgångar."

ska det stå: "Om en omvänd repa clearas centralt genom en central motpart som är auktoriserad i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 eller godkänd i enlighet med artikel 25 i den förordningen, får det belopp som en penningmarknadsfond tillhandahåller som en del av varje omvänd repa inte överstiga 15 % av penningmarknadsfondens tillgångar."

2024/2994

4.12.2024

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2024/2994

av den 27 november 2024

om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2013/36/EU och (EU) 2019/2034 vad gäller behandlingen av koncentrationsrisk som är en följd av exponeringar mot centrala motparter och av motpartsrisk i centralt clearade derivattransaktioner

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 53.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) För att säkerställa samstämmighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 ⁽³⁾ och en väl fungerande inre marknad är det nödvändigt att i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG ⁽⁴⁾ fastställa en enhetlig uppsättning regler om hantering av motpartsrisk i derivattransaktioner som genomförs av företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (*fondföretag*), när sådana transaktioner har clearats av en central motpart som är auktoriserad eller godkänd i enlighet med den förordningen. Genom direktiv 2009/65/EG införs regulatoriska gränser för motpartsrisk endast med avseende på OTC-derivattransaktioner, oavsett om derivaten har clearats centralt. Eftersom central clearing minskar den motpartsrisk som är inneboende i derivatkontrakt är det nödvändigt att beakta huruvida ett derivat har clearats centralt genom en central motpart som är auktoriserad eller godkänd i enlighet med förordning (EU) nr 648/2012 och att skapa likvärdiga förutsättningar för börshandlade derivat och OTC-derivat när de tillämpliga motpartsriskbegränsningarna fastställs. Av reglerings- och harmoniseringsskäl är det dessutom nödvändigt att motpartsriskbegränsningarna endast avlägsnas om motparterna använder centrala motparter som är auktoriserade eller godkända i enlighet med förordning (EU) nr 648/2012 för att tillhandahålla clearingtjänster till clearingmedlemmar och deras kunder.
- (2) För att bidra till kapitalmarknadsunionens mål och göra det möjligt att använda centrala motparter på ett effektivt sätt är det nödvändigt att undanröja vissa hinder för central clearing i direktiv 2009/65/EG och göra vissa förtydliganden i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ⁽⁵⁾ och (EU) 2019/2034 ⁽⁶⁾. Unionens finansiella system är alltför beroende av systemviktiga centrala motparter i tredjeland (*centrala motparter i kategori 2*), vilket skulle kunna ge upphov till risker för den finansiella stabiliteten som måste hanteras på lämpligt sätt. För att säkerställa finansiell stabilitet i unionen och i tillräcklig grad begränsa potentiella risker för spridning i unionens finansiella system bör lämpliga åtgärder därför införas för att göra det lättare att identifiera, hantera och övervaka koncentrationsrisk som är en följd av exponeringar mot centrala motparter. Mot denna bakgrund bör direktiven 2013/36/EU och (EU) 2019/2034 ändras för att uppmuntra institut och värdepappersföretag att vidta nödvändiga

⁽¹⁾ EUT C 204, 12.6.2023, s. 3.⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 24 april 2024 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 19 november 2024.⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (*fondföretag*) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU (EUT L 314, 5.12.2019, s. 64).

åtgärder för att anpassa sina affärsmodeller så att de uppfyller de nya clearingkrav som införs genom de ändringar av förordning (EU) nr 648/2012 som ingår i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/2987 ⁽⁷⁾ och för att generellt stärka sina riskhanteringsrutiner, även med beaktande av verksamhetens art, omfattning och komplexitet. Behöriga myndigheter förfogar redan nu över en omfattande uppsättning tillsynsåtgärder och tillsynsbefogenheter för att åtgärda brister i institutens och värdepappersföretagens riskhanteringspraxis, inbegripet kravet på att ha ytterligare kapitalbas för risker som inte, eller inte i tillräcklig utsträckning, omfattas av de befintliga kapitalkraven, men denna uppsättning tillsynsåtgärder och tillsynsbefogenheter bör stärkas med ytterligare, mer specifika verktyg och befogenheter inom pelare 2 i samband med en alltför stor koncentrationsrisk som är en följd av exponeringar mot centrala motparter.

- (3) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att säkerställa att kreditinstitut, värdepappersföretag och deras behöriga myndigheter på lämpligt sätt övervakar och begränsar den koncentrationsrisk som är en följd av exponeringar mot centrala motparter i kategori 2 som erbjuder tjänster av stor systemvikt, samt att avskaffa motpartsrisikbegränsningar för derivattransaktioner som clearas centralt genom en central motpart som är auktoriserad eller godkänd i enlighet med förordning (EU) nr 648/2012, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (4) Direktiven 2009/65/EG, 2013/36/EU och (EU) 2019/2034 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2009/65/EG

Direktiv 2009/65/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2.1 ska följande led läggas till:

"v) *central motpart*: en central motpart enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 (*).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1)."

2. Artikel 52 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 andra stycket ska inledningsfrasen ersättas med följande:

"Riskexponeringen mot ett fondföretags motpart vid en derivattransaktion som inte clearas centralt genom en central motpart som är auktoriserad i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 eller godkänd i enlighet med artikel 25 i den förordningen får inte överstiga antingen".

- b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

- i) Första stycket ska ersättas med följande:

(7) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/2987 av den 27 november 2024 om ändring av förordningarna (EU) nr 648/2012, (EU) nr 575/2013 och (EU) 2017/1131 vad gäller åtgärder för att minska alltför stora exponeringar mot centrala motparter i tredjeland och effektivisera unionens clearingmarknader (EUT L, 2024/2987, 4.12.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2987/oj>).

”Medlemsstaterna får höja den gräns på 5 % som anges i punkt 1 första stycket till högst 10 %. Om de gör det får emellertid det sammanlagda innehavet i överlåtbara värdepapper och penningmarknadsinstrument som fondföretaget innehar i emittenter i vilka det placerar mer än 5 % av sina tillgångar inte överstiga 40 % av dess tillgångar. Denna begränsning ska inte gälla inlåning hos eller derivattransaktioner som genomförs med finansiella institut som står under tillsyn.”

ii) I andra stycket ska led c ersättas med följande:

”c) Exponeringar som är en följd av derivattransaktioner som har genomförts med det organet och som inte clearas centralt genom en central motpart som är auktoriserad i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 eller godkänd i enlighet med artikel 25 i den förordningen.”

Artikel 2

Ändringar av direktiv 2013/36/EU

Direktiv 2013/36/EU ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 74.1 ska led b ersättas med följande:

”b) effektiva processer för att identifiera, hantera, övervaka och rapportera risker som de är eller kan bli exponerade för, inbegripet ESG-risker på kort, medellång och lång sikt, samt koncentrationsrisk som är en följd av exponeringar mot centrala motparter, med beaktande av villkoren i artikel 7a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 (*).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).”

2. I artikel 76.2 ska följande stycke läggas till:

”Medlemsstaterna ska säkerställa att ledningsorganet upprättar särskilda planer och fastställer kvantifierbara mål i enlighet med de krav som fastställs i artikel 7a i förordning (EU) nr 648/2012 för att övervaka och hantera den koncentrationsrisk som är en följd av exponeringar mot centrala motparter som erbjuder tjänster av stor systemvikt för unionen eller för en eller flera av dess medlemsstater.”

3. I artikel 81 ska följande stycke läggas till:

”De behöriga myndigheterna ska bedöma och övervaka utvecklingen när det gäller institutens metoder för att hantera koncentrationsrisk som är en följd av exponeringar mot centrala motparter, inklusive de planer som upprättas i enlighet med artikel 76.2 femte stycket i detta direktiv samt de framsteg som instituten gör för att anpassa sina affärsmodeller till de krav som fastställs i artikel 7a i förordning (EU) nr 648/2012.”

4. I artikel 100 ska följande punkt läggas till:

”5. EBA ska i samarbete med Esma utarbeta riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för att specificera en enhetlig metod för att integrera koncentrationsrisk som är en följd av exponeringar mot centrala motparter i stresstesterna inom ramen för tillsynen.

EBA ska utfärda de riktlinjer som avses i första stycket i denna punkt senast den 25 juni 2026.”

5. I artikel 104.1 ska följande led läggas till:

”o) kräva, om den behöriga myndigheten anser att det föreligger en alltför stor koncentrationsrisk som är en följd av exponeringar mot en central motpart, att instituten minskar sina exponeringar mot denna centrala motpart eller omfördelar exponeringar mellan sina clearingkonton i enlighet med artikel 7a i förordning (EU) nr 648/2012.”

Artikel 3

Ändringar av direktiv (EU) 2019/2034

Direktiv (EU) 2019/2034 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 3.1 ska följande led läggas till:

”34. *central motpart*: central motpart enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 (*).

35. *kvalificerad central motpart*: en kvalificerad central motpart enligt definitionen i artikel 4.1.88 i förordning (EU) nr 575/2013.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).”

2. I artikel 26.1 ska led b ersättas med följande:

”b) Effektiva processer för att identifiera, hantera, övervaka och rapportera de risker som värdepappersföretag är eller kan bli exponerade för, eller de risker som de innebär eller kan innebära för andra, inklusive koncentrationsrisk som är en följd av exponeringar mot centrala motparter, varvid hänsyn ska tas till villkoren i artikel 7a i förordning (EU) nr 648/2012.”

3. Artikel 29.1 ska ändras på följande sätt:

a) Följande led ska läggas till:

”e) Väsentliga källor till och effekter av koncentrationsrisk som är en följd av exponeringar mot centrala motparter och all väsentlig inverkan på kapitalbasen.”

b) Följande stycke ska läggas till efter femte stycket:

”Vid tillämpning av första stycket e ska medlemsstaterna säkerställa att ledningsorganet upprättar särskilda planer och fastställer kvantifierbara mål i enlighet med de krav som fastställs i artikel 7a i förordning (EU) nr 648/2012 för att övervaka och hantera den koncentrationsrisk som är en följd av exponeringar mot centrala motparter som erbjuder tjänster av stor systemvikt för unionen eller för en eller flera av dess medlemsstater.”

4. I artikel 36.1 ska följande stycke läggas till:

”Vid tillämpning av första stycket a ska de behöriga myndigheterna bedöma och övervaka utvecklingen när det gäller värdepappersföretagens metoder för att hantera koncentrationsrisk som är en följd av exponeringar mot centrala motparter, inbegripet de planer som upprättas i enlighet med artikel 29.1 i detta direktiv samt de framsteg som värdepappersföretagen gjort för att anpassa sina affärsmodeller till de krav som fastställs i artikel 7a i förordning (EU) nr 648/2012.”

5. Artikel 39.2 ska ändras på följande sätt:

a) Inledningen ska ersättas med följande:

”Vid tillämpning av artiklarna 29, 36, 37.3 och 38 i detta direktiv och av förordning (EU) 2019/2033 ska de behöriga myndigheterna åtminstone ha befogenhet att”

b) Följande led ska läggas till:

”n) kräva att värdepappersföretag minskar sina exponeringar mot en central motpart eller omfördelar exponeringar mellan sina clearingkonton i enlighet med artikel 7a i förordning (EU) nr 648/2012 om den behöriga myndigheten anser att det föreligger en alltför stor koncentrationsrisk som är en följd av exponeringar mot denna centrala motpart.”

*Artikel 4***Införlivande**

1. Medlemsstaterna ska senast den 25 juni 2026 sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 5***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 6***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 27 november 2024.

På Europaparlamentets vägnar

R. METSOLA

Ordförande

På rådets vägnar

BÓKA J.

Ordförande

Sammanfattning av promemorian Nya regler för att främja central clearing av OTC-derivat i EU

I promemorian föreslås de lagstiftningsåtgärder som behöver göras på grund av ändringar i EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister och EU:s direktiv om värdepappersfonder.

Ändringarna innebär huvudsakligen följande:

- Finansinspektionen ska få besluta att ta ut en särskild avgift vid överträdelser av EU-förordningen i fler fall än i dag.
- En bestämmelse om överföring av sekretess till regeringen (Finansdepartementet) införs med anledning av en ny bestämmelse i EU-förordningen om informationsdelning i krissituationer.
- Begränsningen av en värdepappersfonds tillåtna exponering mot en och samma motpart vid transaktioner med derivatinstrument ska gälla alla derivatinstrument som inte har överlämnats för clearing hos en central motpart och inte bara OTC-derivat.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 25 juni 2026.

Förslag till lag om ändring i lagen (2013:287) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 1 § lagen (2013:287) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

1 §¹

Finansinspektionen ska besluta att en särskild avgift ska tas ut av den som åsidosätter sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 genom att

1. inte överlämna OTC-derivatkontrakt för clearing hos central motpart (artikel 4),

2. inte tillämpa rättvisa, skäliga, icke-diskriminerande och transparenta handelsvillkor vid tillhandahållandet av clearingtjänster (artikel 4.3a),

3. inte vidta alla rimliga åtgärder för att identifiera, förebygga, hantera och övervaka intressekonflikter vid tillhandahållandet av clearingtjänster (artikel 4.3a),

4. inte underrätta Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och Finansinspektionen om att positioner i OTC-derivatkontrakt inte har beräknats eller att positionerna överskrider relevanta tröskelvärden (artiklarna 4a.1 a och 10.1 a),

5. inte upprätta clearingarrangemang (artiklarna 4a.1 b och 10.1 b),

4. inte underrätta Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och Finansinspektionen om att positioner i OTC-derivatkontrakt inte har beräknats eller att positionerna överskrider relevanta tröskelvärden (artiklarna 4a.1 och 10.1),

5. inte upprätta clearingarrangemang (artiklarna 4a.1 och 10.1),

6. inte uppfylla de skyldigheter som följer av kravet om aktivt konto i enlighet med det som anges i artikel 7a,

7. inte beräkna sina aktiviteter och riskexponeringar i enlighet med det som anges i artikel 7b,

8. inte rapportera till Finansinspektionen i enlighet med det som anges i artiklarna 7b, 7d och 9.1,

¹ Senaste lydelse 2020:909.

6. inte se till att uppgifter om derivatkontrakt rapporteras eller tillhandahålls för rapportering till transaktionsregister (artikel 9.1 och 9.1a),

7. inte föra register över alla ingångna derivatkontrakt och varje ändring under minst fem år efter avslutande av kontraktet (artikel 9.2),

8. inte se till att uppgifter om derivatkontrakt rapporteras eller tillhandahålls för rapportering till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten i de fall ett transaktionsregister inte är tillgängligt (artikel 9.3), *eller*

9. inte införa lämpliga förfaranden och system för att mäta, övervaka och begränsa operativa risker och kreditrisker (artikel 11).

9. inte informera kunder och offentliggöra uppgifter i enlighet med det som anges i artikel 7c,

10. inte se till att uppgifter om derivatkontrakt rapporteras eller tillhandahålls för rapportering till transaktionsregister (artikel 9.1 och 9.1a),

11. inte införa lämpliga förfaranden och arrangemang för att säkerställa kvaliteten på de uppgifter som rapporteras (artikel 9.1),

12. inte föra register över alla ingångna derivatkontrakt och varje ändring under minst fem år efter avslutande av kontraktet (artikel 9.2),

13. inte se till att uppgifter om derivatkontrakt rapporteras eller tillhandahålls för rapportering till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten i de fall ett transaktionsregister inte är tillgängligt (artikel 9.3),

14. inte införa lämpliga förfaranden och system för att mäta, övervaka och begränsa operativa risker och kreditrisker (artikel 11), *eller*

15. inte ansöka om auktorisation hos Finansinspektionen innan användande eller antagande av en ändring av en modell för beräkning av initialsäkerhet (artikel 11.3).

Den särskilda avgiften ska uppgå till lägst 5 000 kronor och högst 50 miljoner kronor.

Avgiften tillfaller staten.

1. Denna lag träder i kraft den 25 juni 2026.

2. Äldre bestämmelser gäller för överträdelser som har ägt rum före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder

Bilaga 5

Härigenom föreskrivs¹ att 5 kap. 14 § lagen (2004:46) om värdepappersfonder² ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap.

14 §

I en värdepappersfond får, med de ytterligare begränsningar som kan följa av 21 och 22 §§, exponeringen mot en och samma motpart vid transaktioner med sådana derivatinstrument som avses i 12 § andra stycket uppgå till högst 10 procent av fondens värde, när motparten är ett sådant kreditinstitut som anges i 10 §. I andra fall får exponeringen uppgå till högst 5 procent av fondens värde.

I en värdepappersfond får, med de ytterligare begränsningar som kan följa av 21 och 22 §§, exponeringen mot en och samma motpart uppgå till högst 5 procent av fondens värde vid transaktioner med derivatinstrument som inte har överlämnats för clearing hos en auktoriserad eller godkänd central motpart.

Om motparten är ett sådant kreditinstitut som avses i 10 § får transaktioner med sådana derivatinstrument som anges i första stycket uppgå till högst 10 procent av fondens värde.

Denna lag träder i kraft den 25 juni 2026.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/2994.

² Senaste lydelse av lagens rubrik 2013:563.

Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

Härigenom föreskrivs att det i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska införas en ny paragraf, 30 kap. 8 f §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

30 kap.

8 f §

Får regeringen från en annan myndighet en uppgift som är sekretessreglerad i 7 §, och som den myndigheten har fått inom ramen för det samarbete inom ett tillsynskollegium som avses i artikel 24 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, blir 7 § tillämplig på uppgiften även hos regeringen.

Denna lag träder i kraft den 25 juni 2026.

Efter remiss har yttranden kommit in från Affärsverket svenska kraftnät, Energimarknadsinspektionen, Euroclear Sweden AB, Finansinspektionen, Fondbolagens förening, Förvaltningsrätten i Stockholm, Green Power Sweden, Justitiekanslern, Kammarkollegiet, Kammarrätten i Stockholm, Regelrådet, Riksgäldskontoret, Statistiska centralbyrån, Stockholms universitet (Juridiska fakulteten), Svensk Värdepappersmarknad, Svenska Journalistförbundet, Sveriges advokatsamfund och Sveriges riksbank.

Följande remissinstanser har inte svarat eller angett att de avstår från att lämna några synpunkter: Energiföretagen Sverige – Swedenenergy – AB, Fjärde AP-fonden, Industrins finansförening, Nasdaq Clearing Aktiebolag, Nasdaq Stockholm Aktiebolag, Nord Pool Spot, Nordic Growth Market NGM Aktiebolag, Skogen, Kemin, Gruvorna och Stålet (SKGS), Svensk Försäkring, Svenska Bankföreningen, Svenskt Näringsliv, Sveriges Kommuner och Regioner, The European Power Exchange (Epex Spot) och Tjänstepensionsförbundet.

Jämförelsetabell: Direktiven och svensk lag

En sammanställning av artiklar i ändringsdirektivet och UCITS-direktivet, kapitaltäckningsdirektivet och värdepappersbolagsdirektivet och bestämmelser i föreslagen och befintlig svensk lagstiftning.

Artikel i ändrings- direktivet	Artikel i UCITS- direktivet	Svenska bestämmelser
1.1	2.1 v	Kräver inte någon lagstiftnings- åtgärd, se författningskommen- taren till 5 kap. 14 § lagen (2004:46) om värdepappers- fonder, LVF.
1.2	52.1 andra stycket	5 kap. 14 § LVF
1.2	52.2 första stycket	5 kap. 6 § andra stycket 3 LVF
1.2	52.2 andra stycket c	5 kap. 21 § LVF
Artikel i ändrings- direktivet	Artikel i kapital- täckningsdirektivet	Svenska bestämmelser
2.1	74.1 första stycket b	6 kap. 2 § och 16 kap. 1 § 5 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, LBF, 5 kap. 2 § 5 förordningen (2004:329) om bank- och finansierings- rörelse, FBF, och myndighets- föreskrifter.
2.2	76.2 femte stycket	6 kap. 2 och 5 §§ och 16 kap. 1 § 5 LBF, 5 kap. 2 § 5 FBF och myndighetsföreskrifter.
2.3	81	9 § förordningen (2014:993) om särskild tillsyn och kapital- buffertar.
2.4	100	Artikeln riktar sig inte till medlemsstaterna.
2.5	104.1 o	15 kap. 1 § LBF
Artikel i ändrings- direktivet	Artikel i värde- pappersbolags- direktivet	Svenska bestämmelser
3.1	3.1.34	1 kap. 4 b § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, LVM.
3.1	3.1.35	Termen används inte i lag.
3.2	26.1 första stycket b	8 kap. 4 § och 35 § 1 LVM, 6 kap. 1 § 9 förordningen (2007:572) om värdepappersmarknaden, FVM, och myndighetsföreskrifter.

3.3	29.1 första stycket e och sjätte stycket	8 kap. 4 §, 8 § och 35 § 1 LVM, 6 kap. 1 § 9 FVM och myndighetsföreskrifter.	Bilaga 7
3.4	36.1 tredje stycket	9 § förordningen om särskild tillsyn och kapitalbuffertar.	
3.5	39.2	25 kap. 1 § LVM	